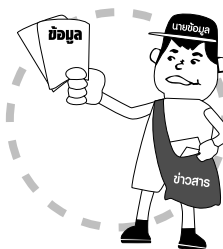

คำวินิจฉัย ที่ สค 5/2542

1

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการรถไฟฟ้าแห่งประเทศไทย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : การรถไฟฟ้าแห่งประเทศไทย

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาที่สั่งการโดยชอบ มูลเหตุจากกรณี นาย ข. กับพวก รวม 14 คนถูกกล่าวหาว่า กระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ร่วมกับแควตีสนามกอล์ฟฟรตไฟชุมชน คัดค้านการยกที่ดินบริเวณสนามกอล์ฟให้แก่กรุงเทพมหานคร

ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นหนังสือขอทราบรายละเอียดข้อมูลข่าวสารที่ใช้เป็นหลักฐานในการพิจารณาโทษ ตัดเงินเดือนต่อการรถไฟฟ้าแห่งประเทศไทย สำเนาทำให้การของตนเอง ข้อมูลพยานหลักฐานหรือสำเนาทำให้การ ที่คณะกรรมการสอบสวนรับฟังเป็นข้อยุติได้ว่าการประชุมเกิดขึ้นในพื้นที่ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับผิดชอบ เอกสาร แผ่นปลิวเกี่ยวกับการนัดประชุมและการปราศรัย

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า สำนักงานการสอบสวนเกี่ยวพันกันหลายคน และยังไม่แล้วเสร็จ จึงเป็นเอกสารที่ควรเก็บไว้เป็นความลับในระหว่างเรื่องที่ยังไม่ยุติ

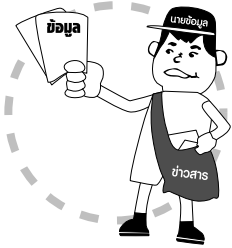
การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า เนื่องจากข้อเท็จจริงฟังได้ว่าการสอบสวนทางวินัย นาย ข. กับพวก ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งลงโทษแล้ว อีกทั้งข้อมูลข่าวสารทั้ง 5 รายการดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ และไม่มีกฎหมายคุ้มครองการรถไฟฟ้าแห่งประเทศไทยมิให้เปิดเผย นาย ก. จึงมี สิทธิที่จะได้ตรวจดูและได้รับสำเนาตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 (6) และมาตรา 25

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

23 เมษายน 2542

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร (กรณี นาย ก. ขอเอกสารการดำเนินการทางวินัย)

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย เนื่องจากลงลายมือชื่อรับรองหลักฐานการจัดบ้านพักครูให้ข้าราชการอยู่อาศัย และรายงานต่อผู้มีอำนาจอนุมัติเบิกค่าเช่าบ้านว่ามีบ้านพักครู 6 หลัง มีข้าราชการครูอาศัยอยู่ครบ 6 หลัง ซึ่งโดยข้อเท็จจริงมีข้าราชการอาศัยอยู่จริงเพียง 3 หลังเท่านั้น สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาครได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนนาย ก. ร้อยละ 5 ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอเอกสารหลักฐานต่อสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาครเพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์ต่อ อ.ก.ค. จังหวัดสมุทรสาคร สรุปรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัย บัตรสนเท่ห์ที่ร้องเรียนนาย ก. ว่ากระทำผิดวินัย หนังสือรับรองการจัดบ้านพักครูให้ข้าราชการเข้าพักอาศัยที่มีชื่อนาย ก. ลงนามรับรอง

เหตุผลในการปฏิเสธ

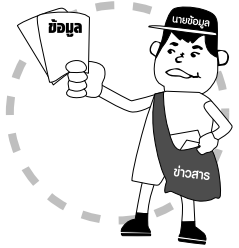
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า นาย ก. ได้ใช้สิทธิคัดเอกสารเพื่อประกอบการยื่นอุทธรณ์แล้ว และการดำเนินการทางวินัยยังไม่สิ้นสุด ยังจะต้องเสนอรายงานต่อไปอีก

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า เหตุผลของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาครที่ว่า การดำเนินการทางวินัยยังไม่สิ้นสุดจะต้องเสนอรายงานต่อไปอีกนั้น ไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารทั้ง 3 รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาครที่มีได้มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 (6)

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยและสำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุด

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานอัยการสูงสุด

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการฝ่ายอัยการถูกสำนักงานอัยการสูงสุดตั้งกรรมการสอบสวนวินัยและลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอสำเนาเอกสารสำนวนการสอบสวนวินัยจากสำนักงานอัยการสูงสุด คือ

- 1) บันทึกประจำวันของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย
- 2) บันทึกคำให้การพยานในชั้นสอบสวนข้อเท็จจริงของนาย ข. และนาย ค.
- 3) ข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำให้การพยานเป็นรายบุคคล 10 ปาก

เหตุผลในการปฏิเสธ

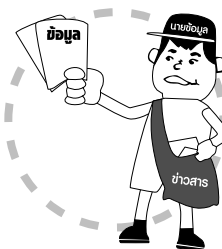
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำให้การของพยานไม่อนุญาตให้ตรวจหรือคัดสำเนาได้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและข้อมูลข่าวสารต่างๆ เพราะเป็นการคุ้มครองพยานที่ให้การไว้ ส่วนคำให้การของพยานบุคคลก็มีในรายงานการสอบสวน (แบบ สว. 6) แล้ว

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ทราบรายชื่อพยานจากรายงานการสอบสวนทางวินัย (แบบ สว.6) แล้ว จึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของพยาน และเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าว ไม่มีลักษณะตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิที่จะขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ขอได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดชัยภูมิ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : จังหวัดชัยภูมิ (สำนักงานคลังจังหวัด)

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์อดีตข้าราชการพลเรือนสามัญ ระดับ 8 (ตำแหน่งคลังจังหวัดชัยภูมิ) ถูกกรมบัญชีกลางสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจากจังหวัดชัยภูมิจำนวน 7 รายการ เพื่อให้ประกอบการเขียนอุทธรณ์ ได้แก่ ฎีกาเงินงบประมาณ ประจำเดือนตุลาคม 2540 ใบกั้นเงิน พร้อมเอกสารประกอบใบกั้นเงิน เช่น สัญญาจ้างหนังสือมอบอำนาจของส่วนราชการ บัญชีรับ - จ่าย เงินกองกลางของสำนักงานคลังจังหวัดชัยภูมิ หลักฐานการจ่ายเงินกองกลางเป็นค่าซื้อของทรัพย์สินของสำนักงาน หลักฐานการนำเงินเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย สาขาชัยภูมิ ประจำวันที่ 13 - 16 ตุลาคม 2540 และสมุดเงินฝากธนาคารต่าง ๆ ของสำนักงานคลังจังหวัดชัยภูมิ

เหตุผลในการปฏิเสธ

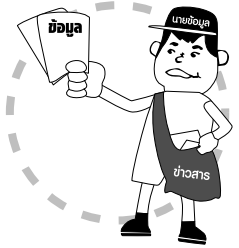
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะตามนัยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 (2) ซึ่งการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำอุทธรณ์เป็นเอกสารเกี่ยวกับการเงิน อันเป็นการปฏิบัติงานประจำของสำนักงานคลังจังหวัดชัยภูมิ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของจังหวัดชัยภูมิ และไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 (6) ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (สำนวนหรือรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง) ของอำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ขอตรวจดู ขอสำเนาและคำรับรองสำเนาถูกต้อง สำนวนหรือรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าไม่เอาใจใส่ในหน้าที่การงาน ชอบลาป่วยเป็นประจำ ไม่ลงทะเบียนรับหนังสือราชการ และชอบเก็บหนังสือราชการไว้กับตนเอง การส่งงานไม่ตรงตามกำหนด ไม่รู้จักหน้าที่ของตน

เหตุผลในการปฏิเสธ

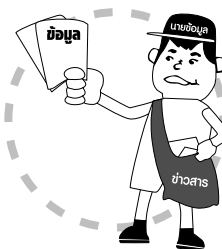
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยได้ลบหรือตัดทอนข้อความบางส่วนออก โดยให้เหตุผลตามนัยมาตรา 15 (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กรณีการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า สำเนาสำนวนหรือรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของอำเภอตาพระยา ซึ่งไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย เว้นแต่กรณีที่ข้อมูลข่าวสารนั้น มีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา 14 มาตรา 15 อยู่ด้วย ให้เป็นดุลพินิจของอำเภอตาพระยาให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้น ทั้งนี้ ตามมาตรา 9 วรรคสอง

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยให้ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจดูสำเนารับรองสำเนาถูกต้อง และให้ใช้ดุลพินิจในการปกปิดข้อมูลข่าวสารบางส่วนที่มีลักษณะตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (สำนวนการสอบสวน และรายงานการประชุมพิจารณายกอุทธรณ์) ของสำนักงาน ก.พ.

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สำนักงาน ก.พ.

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ สำนักงานประชาสัมพันธ์ จังหวัดเพชรบุรี ถูก อ.ก.พ. จังหวัดเพชรบุรีลงโทษไล่ออกจากราชการ และผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ต่อมานายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งยกอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไล่ออกจากราชการที่ ก.พ. ได้พิจารณาไม่มีติดยกอุทธรณ์ไป ได้แก่ สำนวนการสอบสวนที่ อ.ก.พ. จังหวัดเพชรบุรีพิจารณาลงโทษ รายงานการประชุมและการพิจารณาของ ก.พ. ที่ยกอุทธรณ์คำสั่งไล่ออกจากราชการ คำสั่งการยกอุทธรณ์ที่ลงนามโดยนายกรัฐมนตรี คำสั่งที่ อ.ก.พ. จังหวัดเพชรบุรี ไล่อผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ

เหตุผลในการปฏิเสธ

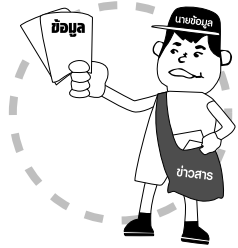
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาวินิจฉัยในเรื่องเกี่ยวกับการพิจารณาโทษทางวินัย และการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปรากฏชื่อของบุคคลอื่นและคำให้การของผู้ที่เกี่ยวข้องรวมอยู่ด้วยจำนวนมาก ซึ่งหากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่ปรากฏในเอกสาร

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า เอกสารลำดับที่ 3 และที่ 4 คือ คำสั่งการยกอุทธรณ์ที่ลงนามโดยนายกรัฐมนตรีและคำสั่งที่ อ.ก.พ. จังหวัดเพชรบุรี ไล่อผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว สำหรับรายการที่ 1 และ 2 ได้แก่ สำนวนการสอบสวนที่ อ.ก.พ. จังหวัดเพชรบุรี ลงโทษผู้อุทธรณ์ และรายงานการประชุมและการพิจารณาของ ก.พ. ที่ยกอุทธรณ์คำสั่งไล่ออกจากราชการเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงาน ก.พ. ซึ่งไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (เอกสารรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง)

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ขอสำเนาและคำรับรองสำเนาถูกต้อง รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งโรงเรียนสามขาวิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีมีผู้ร้องเรียนนาย ข. อาจารย์ 1 ระดับ 4 หลอกหลวง ล่วงละเมิดทางเพศและกระทำอนาจารต่อผู้อุทธรณ์

เหตุผลในการปฏิเสธ

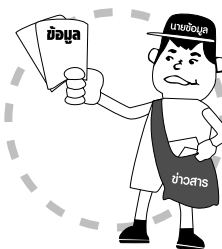
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นความลับของทางราชการ และกรณีดังกล่าวนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของกรมสามัญศึกษา

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด กรมสามัญศึกษา ซึ่งไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย เว้นแต่ กรณีที่ข้อมูลข่าวสารนั้นมีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 อยู่ด้วยให้เป็นดุลพินิจของสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น ทั้งนี้ตามมาตรา 9 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจให้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีส่วนต้องห้ามตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (เอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย) ของกรมประมง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : กรมประมง

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ได้เข้าราชการสถานีประมงน้ำจืด จังหวัดแม่ฮ่องสอน กรมประมง มีหนังสือขอให้กรมประมงเปิดเผยและถ่ายสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทางวินัย จำนวน 4 รายการ คือ

- 1) สำเนาการสอบสวนของผู้กล่าวหาและพยานทุกคนทุกฉบับ
- 2) สำเนาสรุปการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยทุกฉบับ
- 3) สำเนาเอกสารประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยทุกฉบับ
- 4) สำเนารายงานผลการประชุมของคณะ อ.ก.พ. กรมประมงในส่วนที่เกี่ยวข้อง

เหตุผลในการปฏิเสธ

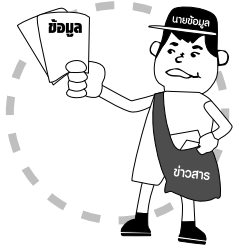
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า บันทึกถ้อยคำของพยานฝ่ายกล่าวหาไม่เปิดเผยเพราะอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของพยาน รวมทั้ง รายงานการประชุม อ.ก.พ. กรมประมง เนื่องจากมีเรื่อง การพิจารณากรณีอื่นๆ รวมอยู่ด้วยและอยู่ในชั้นความลับของทางราชการ

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า กรมประมงได้ส่งลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์แล้ว เอกสารการสอบสวนทางวินัยที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจำนวน 4 รายการ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของกรมประมงซึ่งไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ส่วนข้อมูลข่าวสารในเอกสารสรุปการสอบสวนของคณะกรรมการทางวินัยที่กรมประมงได้ใช้ดุลพินิจลบ หรือตัดทอน หรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีส่วนต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา 15 (4) คือ ชื่อ และตำแหน่งพยานบุคคลนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เห็นว่า การดำเนินการของกรมประมงถูกต้องแล้วเพราะข้อมูลข่าวสารส่วนที่กรมประมงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบสมประโยชน์ของผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะทราบถึงชื่อ และตำแหน่งของผู้กล่าวหาและพยานบุคคลแต่อย่างใด

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : กรมที่ดิน

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมที่ดิน ขอคัดสำนวนการสอบสวนทางวินัยทั้งหมด กรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ และถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ กรมที่ดินอนุญาตให้ถ่ายเอกสารสำนวนการสอบสวนเว้นแต่บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล

เหตุผลในการปฏิเสธ

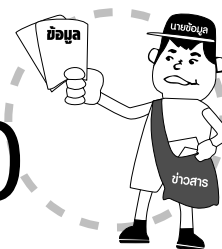
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า กรมที่ดินไม่เปิดเผยบันทึกถ้อยคำ พยานบุคคล

การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยได้ยุติแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของกรมที่ดินและไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย แต่สมควรให้การคุ้มครองความปลอดภัยของผู้กล่าวหาและพยาน

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้กรมที่ดินเปิดเผยและคัดสำเนาสำนวนการสอบสวนทางวินัยในส่วนที่เป็นคำให้การของผู้กล่าวหาและคำให้การของพยานบุคคลให้ผู้อุทธรณ์ กรณีที่มีข้อมูลข่าวสารส่วนใดที่ระบุหรือทำให้ทราบชื่อและตำแหน่งของผู้กล่าวหาและพยาน หรือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ให้เป็นดุลพินิจของกรมที่ดินที่จะดำเนินการลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนั้น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอคัดสำเนาสำนวนคดีวินัย และคำสั่งกองบัญชาการศึกษากฎนี้ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์หน่วงเหนี่ยวและเรียกรับเงินในการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวแก่นักเรียนโรงเรียนตำรวจภูธรภาค 6 ซึ่งกองบัญชาการศึกษากฎนี้ (ในขณะนั้น) มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ

เหตุผลในการปฏิเสธ

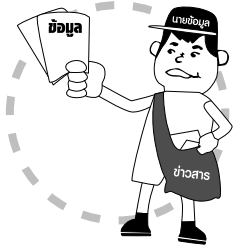
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่สมควรเปิดเผยตามความในมาตรา 15 (2) (4) (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยได้ยุติแล้ว และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย แต่สมควรให้การคุ้มครองความปลอดภัยของพยาน

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยและคัดสำเนาสำนวนการสอบสวนทางวินัยให้ผู้อุทธรณ์ และให้เป็นดุลพินิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่จะดำเนินการลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อพยานบุคคล

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6 สังกัดสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ถูกตั้งคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงกรณีมีบัตรสนเท่ห์ร้องเรียนจากนักศึกษา และต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือถึงสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ขอสำเนาหนังสือในครอบครองของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ได้แก่ รายงานผลการสืบสวนของคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงตามคำสั่งที่ 678/2539 สำเนาหนังสือร้องเรียนของนักศึกษาวิชาเอกออกแบบผลิตภัณฑ์ (บัตรสนเท่ห์)

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า สถาบันมิได้เป็นนิติบุคคล การดำเนินการทางวินัยข้าราชการครูจึงต้องรายงานให้สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏทราบ และพิจารณาตามระเบียบ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอเอกสารดังกล่าวขอให้แจ้งหรือติดต่อไปยังสภาสถาบันราชภัฏ ต่อมาสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เป็นกรณีที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของ อ.ก.ค. สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏจึงมีอำนาจอนุญาตให้สำเนาเอกสารดังกล่าวได้

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า การปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏโดยอ้างว่า เป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาตามมาตรา 15 ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 นั้น ไม่อาจรับฟังได้เนื่องจากปรากฏในข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว จึงเป็นสิทธิของผู้อุทธรณ์ที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพื่อนำไปโต้แย้งหรือป้องกันสิทธิของตนต่อไป อีกทั้งไม่มีกฎหมายคุ้มครองสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏมิให้เปิดเผย

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจภาค 6

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานตำรวจภาค 6 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานตำรวจภาค 6 ได้แก่ สำเนาสำนวนการสอบสวนพิจารณาทางวินัย สำเนาสำนวนการสอบสวนพิจารณาทางวินัย และสำเนาสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ ขอบเป็นหนังสือราชการหรือมีข้อความอันเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ และมีพยานบุคคล พยานเอกสาร ซึ่งคำให้การและข้อความในเอกสารล้วนเป็นสาระสำคัญแห่งคดี ซึ่งโดยสภาพจะต้องรักษาไว้เป็นความลับชั่วคราวหรือตลอดไป และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะต้องเก็บรักษาไว้ จะยอมให้ผู้ใดคัดหรือลอกไม่ได้ นอกจากนั้น สำนวนการสอบสวนและการสืบสวนข้อเท็จจริง และหนังสือดังกล่าวหากได้รับการเปิดเผยไปจะทำให้รู้แหล่งข้อมูลข่าวสารหรือข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่มีความประสงค์ให้ทางการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด อันทำให้การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับการทดสอบ ตรวจสอบ หรือฟ้องคดีเสื่อมประสิทธิภาพได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 วรรคแรก (2) (4) และ (6)

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า กรณีนี้เป็นการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัยของผู้อุทธรณ์เอง ซึ่งการสืบสวนข้อเท็จจริงนั้น ผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งให้ยุติเรื่องแล้ว และการสอบสวนพิจารณาทางวินัยได้เสร็จสิ้นลงแล้วโดยผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ จึงไม่ใช่เรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนทางวินัยที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัยของผู้อุทธรณ์ที่ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่อาจทำให้รู้ถึงตัวบุคคลที่ให้อภัยคำในสำนวนนั้น และไม่มีผลกระทบต่อ การสืบสวนหรือสอบสวนหรือการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับวินัยเนื่องจากการสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัยได้เสร็จสิ้นแล้ว และแม้จะได้ความว่า การเปิดเผยสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัยของผู้อุทธรณ์นั้นจะเป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้อภัยคำไม่ประสงค์ให้ทางการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามที่สำนักงานตำรวจภาค 6 กล่าวอ้างก็ตาม แต่เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานตำรวจภาค 6 ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวย่อมเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ในการที่จะมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ เพื่อใช้สิทธิโต้แย้ง แสดงพยานหลักฐานและแก้ข้อกล่าวหาของตน ยิ่งกว่าประโยชน์ที่จะได้รับการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อย่างไรก็ตามสำนักงานตำรวจภูธรภาค 6 อาจใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับชื่อและตำแหน่งของบุคคลที่ให้ถ้อยคำในสำนวน และข้อความอื่นที่อาจทำให้รู้ตัวบุคคลดังกล่าวได้ หากเห็นว่า การเปิดเผยนั้นจะมีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานตำรวจภูธรภาค 6 ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ เนื่องจากต่อไปอาจทำให้ผู้ให้ถ้อยคำไม่กล้าหรือไม่ประสงค์ที่จะให้ถ้อยคำ อันอาจเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการตรวจสอบการฝ่าฝืนกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายของรัฐในอนาคต

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับชื่อและตำแหน่งของบุคคลที่ให้ถ้อยคำในสำนวน และข้อความอื่นที่อาจทำให้รู้ตัวบุคคลดังกล่าวแล้ว

7 กุมภาพันธ์ 2543

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.พ.

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงาน ก.พ.

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับอุทธรณ์ในชั้น ก.พ. คือ ความเห็นของ ก.พ. คำวินิจฉัยของ ก.พ. มติของ ก.พ. และคำสั่งนายกรัฐมนตรีในกรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงของผู้อุทธรณ์

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ความเห็นของ ก.พ. ที่เสนอต่อนายกรัฐมนตรี และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอุทธรณ์ส่วนใหญ่จะปรากฏชื่อบุคคลและคำให้การของผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งหากเปิดเผยแล้ว อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่ปรากฏในเรื่องได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4)

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า กรณีนี้เป็นการขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์เรื่องการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้อุทธรณ์เอง ซึ่งหน่วยงานต้นสังกัดได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ไปแล้ว จึงไม่ใช่เรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนทางวินัยที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ และเมื่อผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยไม่ขัดข้องในการที่สำนักงาน ก.พ. จะลบหรือตัดทอนข้อความบางส่วนที่เปิดเผยแล้วอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้องตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แล้ว สำนักงาน ก.พ. จึงไม่อาจอ้างเหตุตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) ของกฎหมายที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจ ลบหรือตัดทอนข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงพยานผู้ให้ถ้อยคำ

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์เกี่ยวกับ
สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและสอบสวนความผิดทางวินัย นาย ก.

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงธนาคารอาคารสงเคราะห์ขอเอกสารหลักฐานตามคำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัย

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เอกสารบางรายการทางคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่สามารถ
จะเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นเอกสารที่เปิดเผยไปแล้วอาจนำความเสียหายให้แก่พยานบุคคลและกระทบต่อ
บุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องในการสอบสวน

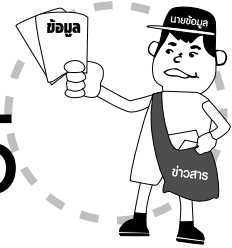
การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาเห็นว่า พยานบุคคลและพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน
ข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัยเป็นข้อมูลข่าวสารที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ใช้ระหว่างการดำเนินการ
สอบสวนทางวินัย การเปิดเผยในขณะที่อยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัยนั้นอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมาย
ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทางวินัยเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา 15
วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ธนาคารอาคารสงเคราะห์จึงไม่จำเป็นต้อง
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

อย่างไรก็ตาม หากสำนวนการสอบสวนทางวินัยเสร็จสิ้นแล้ว ธนาคารอาคารสงเคราะห์ต้องเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยใช้ดุลพินิจลบชื่อบุคคลหรือข้อความที่อาจทำให้รู้ตัวบุคคลที่ให้อภัยคำในสำนวนได้
สำหรับคำสั่งระเบียบปฏิบัติ ข้อบังคับ หรือข้อความ หรือบทความที่ใช้สำหรับการสอบสวนความผิดทางวินัย
ซึ่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้มีคำสั่งให้ถือปฏิบัติ และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ได้เป็น
ความลับของทางราชการ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ย่อมเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบและคัดสำเนาเอกสารได้

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ธนาคารอาคารสงเคราะห์มีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้นชอบแล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสาร
ที่ไม่ได้เป็นความลับของทางราชการย่อมเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบและคัดสำเนาเอกสารได้

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (เอกสารการดำเนินการทางวินัย) ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ขอให้เปิดเผยเอกสารจำนวน 3 รายการ

- 1) เรื่องชี้แจงข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์
- 2) ส่วนงานการสอบสวนข้อเท็จจริง และรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
- 3) ส่วนงานการสอบสวนและรายงานผลการสอบสวนตามคำสั่งกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งหากเปิดเผยแล้ว อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคล และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา 15 (4) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 นอกจากนี้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เสนอคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานที่เสร็จสิ้นแล้ว และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานซึ่งไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ทั้งไม่ปรากฏว่ามีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกล่าวอ้างแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิขอให้เปิดเผยและขอสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

แต่ปรากฏว่า กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ยังไม่ได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในเอกสารรายการที่ 1 และถ้อยคำพยานในเอกสารรายการที่ 2 และรายการที่ 3 นั้น จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานยังไม่ได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนที่เป็นถ้อยคำพยานแต่ละคนจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของพยานคนนั้นอย่างไรบ้าง กรณีจึงต้องถือว่ากรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานยังมิได้ปฏิบัติตามความในมาตรา 15 (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ใช้ดุลพินิจว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้เปิดเผยในส่วนที่ยังไม่ได้เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์นั้น จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของผู้ใดบ้าง และอย่างไร และพิจารณามีคำสั่งให้เปิดเผยหรือมิให้เปิดเผยโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

22 กุมภาพันธ์ 2543

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (ผลการดำเนินการเรียกเงินคืน และการดำเนินการทางวินัย) ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ขอทราบผลการดำเนินการ และขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องกรณีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ 6 จังหวัดนครสวรรค์แจ้งให้สำนักงาน คณะกรรมการการการประถมศึกษาแห่งชาติดำเนินการเรียกเงินนำส่งคลังจากนาย ก. และการดำเนินการ ทางวินัยนาย ก.

เหตุผลในการปฏิเสธ

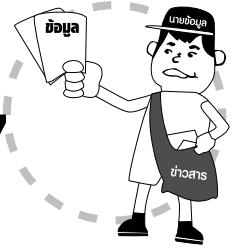
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การสืบสวนข้อเท็จจริง การดำเนินการทางวินัยเป็นเรื่องของทาง ราชการ ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ ซึ่งกำหนดไว้เป็นความลับไม่พึงเปิดเผยให้ ผู้ไม่มีหน้าที่ได้ทราบ

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ที่ผู้อุทธรณ์ต้องการมิใช่ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 4 แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แต่เป็นเพียงการขอทราบขั้นตอนการปฏิบัติงานและ ผลการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการการประถมศึกษาแห่งชาติสามารถเปิดเผยและ ชี้แจงให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบได้ จึงไม่อยู่ในข่ายที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต้องพิจารณา วินิจฉัย

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : มหาวิทยาลัยมหิดล

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์ 6 ภาควิชาทันตพยาธิวิทยา คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ถูกลงโทษปลดออกจากราชการฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอตรวจและคัดสำเนาหลักฐานการดำเนินการทางวินัยต่ออธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือการเปิดเผยจะเป็นการก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคล

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า เนื่องจากการดำเนินการทางวินัยในเรื่องนี้ยุติลงแล้ว สำนวนสอบสวนทางวินัยจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของมหาวิทยาลัยมหิดล และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิจะตรวจดูหรือคัดสำเนาเอกสารการสอบสวนทางวินัยทั้งหมด แต่เพื่อเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยของพยานในกรณีที่สำนวนสอบสวนดังกล่าวมีข้อความที่ระบุหรือทำให้ทราบถึงชื่อและตำแหน่งของพยานหรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ให้เป็นดุลพินิจของมหาวิทยาลัยมหิดลปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนนั้น ทั้งนี้ ตามมาตรา 9 วรรคสอง ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์โดยใช้ดุลพินิจจะลบหรือตัดทอน หรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยให้ทราบถึงตัวบุคคลผู้เป็นพยาน

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : กองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 2

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งรองสารวัตรป้องกันและปราบปรามสถานีตำรวจภูธรอำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีมีพฤติกรรมเป็นผู้จัดให้มีการเล่นพนันชนไก่เอาพนันทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาต กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2 จึงมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอต่อผู้บังคับบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2 ขอสำเนาเอกสารผลการพิจารณาดำเนินการของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่

- 1) สำเนาเอกสารข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งที่ 199/2542 ลงวันที่ 21 เมษายน 2542 จนเป็นเหตุให้มีการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ฯ
- 2) สำเนาเอกสารข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับคำสั่ง ที่ 200/2542 ลงวันที่ 21 เมษายน 2542 จนเป็นเหตุให้มีการออกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

เหตุผลในการปฏิเสธ

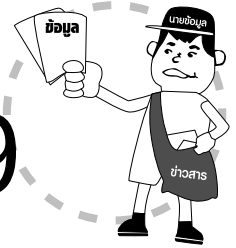
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย และขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับวินัยของข้าราชการเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2 จึงมีอำนาจที่จะมีคำสั่งมิให้เปิดเผยสำนวนสอบสวนทางวินัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมบัญชีกลาง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : กรมบัญชีกลาง

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งคลังจังหวัดชัยภูมิ ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ มีพฤติการณ์เรียกรับเงินจากผู้รับเหมาก่อสร้างผ่านทางเจ้าหน้าที่ส่วนราชการที่วางฎีกาขอเบิกเงินจากสำนักงานคลังจังหวัด และกรมบัญชีกลางได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอคัดเอกสารรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการการสอบสวน บันทึกด้อยคำของพยานบุคคล และหนังสือร้องเรียนตลอดจนพยานหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และต่อมาได้มีหนังสือขอคัดสำเนาบันทึปกปากคำของพยานบุคคลในสำนวนสอบสวนทางวินัยที่ตนเองถูกไล่ออกจากราชการ

เหตุผลในการปฏิเสธ

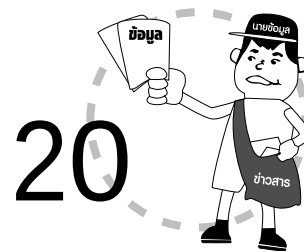
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การขอคัดสำเนาบันทึกด้อยคำของพยานบุคคลและพยานหลักฐานอื่นๆ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล กรมบัญชีกลางปฏิเสธมิให้เปิดเผย เพื่อเป็นการคุ้มครองพยานและบุคคลผู้ให้ข้อมูล

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสำนวนสอบสวนวินัยที่การดำเนินการได้ยุติลงแล้ว และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิที่จะตรวจดูหรือคัดสำเนาเอกสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และสมควรให้การคุ้มครองความปลอดภัยของพยาน หากสำนวนสอบสวนดังกล่าวมีข้อความที่ระบุหรือทำให้ทราบถึงชื่อและตำแหน่งของพยานหรือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ให้เป็นดุลพินิจของหน่วยงานของรัฐที่จะลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้น แต่เนื่องจากในเรื่องนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า กรมบัญชีกลางได้เปิดเผยสรุปสำนวนสอบสวนของคณะกรรมการทางวินัย (สว.6) จำนวน 14 หน้า ให้กับผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และในสรุปสำนวนสอบสวน (สว.6) นั้น ได้มีการบรรยายละเอียดชื่อและนามสกุลของพยาน ตลอดจนสรุปคำให้การของพยานแต่ละคน ในลักษณะที่ทำให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ว่า พยานบุคคลใดให้การในลักษณะเป็นคุณหรือเป็นโทษต่อผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้ทราบรายละเอียดดังกล่าวทั้งหมดแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องปกปิดชื่อของพยานบุคคลแต่อย่างใด

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการประปาส่วนภูมิภาค

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : การประปาส่วนภูมิภาค

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งรองผู้ว่าการปฏิบัติการ 2 การประปาส่วนภูมิภาคถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เรื่อง ใช้สิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านจากการประปาส่วนภูมิภาค ทั้งที่มีที่พักอาศัยของตนเองและ/หรือคู่สมรสในท้องที่ซึ่งปฏิบัติงานอยู่แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในส่วนที่เปิดเผยได้ทั้งหมด ดังนี้

- 1) เอกสารหนังสือร้องเรียน และ/หรือข้อมูล ข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวกับการร้องเรียน
- 2) เอกสารวาระการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิในการเบิกค่าเช่าบ้านที่ไม่ถูกต้องตามข้อบังคับ

การประปาส่วนภูมิภาค ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าเช่าบ้านของผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. 2530

- 3) รายงานการประชุมของคณะกรรมการประปาส่วนภูมิภาคในคราวการประชุมครั้งที่ 2/2542 เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2542 ที่เกี่ยวข้อง

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนและขั้นตอนการสอบสวนต่อไป คณะกรรมการจะต้องสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทั้งหมดให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

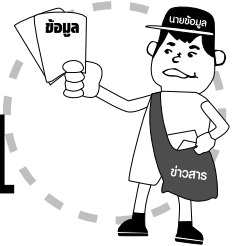
การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้การประปาส่วนภูมิภาคเปิดเผยนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย ซึ่งหากเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างดำเนินการ การประปาส่วนภูมิภาคย่อมมีอำนาจที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ แต่เนื่องจากปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิในการฟ้องคดีข้อพิพาทเกี่ยวกับแรงงาน โดยอาศัยอำนาจของศาลแรงงานกลาง เรียกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในคดี ซึ่งข้อมูลข่าวสาร ทั้ง 3 รายการ เป็นเอกสารที่รวมอยู่ในบัญชีพยานเอกสารจำนวน 33 รายการ ผู้อุทธรณ์จึงได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว อีกทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ว่าการดำเนินการทางวินัยได้เสร็จสิ้น และการประปาส่วนภูมิภาคได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิที่จะได้ทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อนำไปโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง 3 รายการแก่ผู้อุทธรณ์

22 มิถุนายน 2543

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : จังหวัดลำปาง

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอให้จังหวัดลำปางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน 3 รายการ

- 1) รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดลำปาง
- 2) ถ้อยคำพยานบุคคลในสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการตามรายการที่ 1
- 3) หลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการตามรายการที่ 1

เหตุผลในการปฏิเสธ

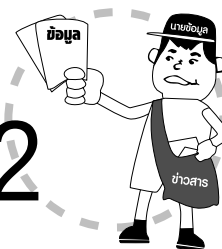
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์เองได้ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ข้อมูลข่าวสารที่ขอให้เปิดเผยนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ทั้งหมด แต่จังหวัดลำปางอนุญาตให้ตรวจดูและสำเนาได้เฉพาะบางรายการเนื่องจากเห็นว่า ในรายงานการสอบสวนดังกล่าวที่เปิดเผยไปแล้วมีเนื้อหาครอบคลุมเรื่องทั้งหมดแล้ว เพราะมีรายละเอียดเกี่ยวกับการสอบปากคำพยานบุคคลหลายคนและพยานเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ.2540 มีเจตนารมณ์ที่จะให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้การบริหารงานของรัฐมีความโปร่งใส และเพื่อให้ประชาชนสามารถปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ เมื่อข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการขอตรวจดูและขอสำเนาเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงของจังหวัดลำปางที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ และการสอบสวนได้เสร็จสิ้นและมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิที่จะทราบข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการสอบสวนเพื่อแก้ข้อกล่าวหาและปกป้องรักษาประโยชน์ของตน ทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ทราบดีอยู่แล้ว เนื่องจากผู้แทนจังหวัดลำปางชี้แจงว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ยื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ทั้งหมด ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ 2 และรายการที่ 3 และขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ 2 และรายการที่ 3 แก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (เอกสารของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และเอกสารที่เกี่ยวข้องตามคำสั่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ 257/2542)

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ขอสำเนาเอกสารของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์นำผลงานทางวิชาการที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการ มาประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการในตำแหน่งรองศาสตราจารย์

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารที่ขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กล่าวคือ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ประกอบกับคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ได้รับสำนวนการสืบสวนดังกล่าวไว้เป็นพยานหลักฐานส่วนหนึ่งในสำนวนการสอบสวน เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเป็นเหตุให้มีการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ว่าคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ตั้งขึ้น จะยังไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานของตน แต่การมีคำสั่งให้ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ ย่อมมีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงควรได้ทราบว่า ผลการสอบสวนมีข้อเท็จจริงอย่างไร เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการขอความเป็นธรรมต่อไปได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีการร้องเรียน นาย ค.

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก. และ นาง ข.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารเฉพาะคำให้การของนาย ค. และพยานทุกคน ในการสอบสวนข้อเท็จจริงตามที่ได้ร้องเรียนว่า นาย ค. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่บ้านแม่หางหลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ได้กระทำอนาจารและล่วงเกินนาง ข.

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามความในมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และให้เหตุผลเพิ่มเติมด้วยว่าจากต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ว่าข้อมูลข่าวสารที่ขอให้เปิดเผยนั้นอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการในชั้นการสอบสวนทางวินัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานบังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการทางวินัยร้ายแรงในเรื่องที่นาย ค. ถูกกล่าวหาว่าลวนลามกระทำอนาจารและพยายามข่มขืน นาง ข. ภริยาผู้อื่น ขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการซึ่งยังไม่เสร็จสิ้น ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง เฉพาะคำให้การของนาย ค. และพยานทุกคนในการสอบสวนข้อเท็จจริงตามการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ทั้งสอง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะคำให้การของนาย ค. และพยานทุกคน ในการสอบสวนข้อเท็จจริงตามที่ได้ร้องเรียนว่า นาย ค. ได้กระทำอนาจารและล่วงเกิน นาง ข. แก่ผู้อุทธรณ์นั้นชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

27 กันยายน 2543

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ขอถ่ายสำเนาเอกสารหลักฐานและสำนวนการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง สำเนาคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง และคำให้การของพยานทุกปากเพื่อใช้ประกอบการใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อ อ.ก.ค.จังหวัดบุรีรัมย์

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า คำให้การของพยานบุคคลของราชการเป็นเอกสารปกปิดของทางราชการ

การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน สอบสวน เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ เป็นคำสั่งทางปกครองที่กระทบสิทธิและหน้าที่ของผู้อุทธรณ์โดยตรง ส่วนสำนวนการสืบสวนสอบสวนของพยาน ปรากฏข้อเท็จจริงว่าสำนวนการสอบสวนยุติแล้ว การเปิดเผยไม่กระทบต่อการสอบสวนแต่อย่างใด สำหรับข้อพยานที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นไม่มีเหตุอันควรเชื่อว่าการเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน แต่รายข้อพยานที่เป็นบุคคลธรรมดาไม่เหตุผลรับฟังได้ จึงให้เปิดเผยพยานดังกล่าว และสำหรับข้อมูลการดำเนินการทางวินัย หน่วยงานไม่มีอยู่ในครอบครอง จึงไม่ต้องวินิจฉัย

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยเปิดเผยพยานที่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลยุติธรรมเกี่ยวกับ สำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานศาลยุติธรรม

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือกระทรวงยุติธรรม ขอให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยของตน แต่กระทรวงยุติธรรมอนุญาตให้คัดสำเนาสำนวนการสอบสวนทางวินัย โดยปกปิดข้อความที่เป็นชื่อของพยานบุคคล

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคล เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์จะให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 (4) (5) และ (6)

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้ทราบตั้งแต่ต้นแล้วว่าพยานที่มาให้ถ้อยคำทั้งหมดเป็นผู้ใดบ้าง อีกทั้งยังได้ทราบข้อความในสำนวนการสอบสวนของตน แม้มีการลบชื่อพยานบุคคลออกเมื่ออ่านสำเนาสำนวนการสอบสวนย่อมทราบได้ว่าบันทึกคำให้การของบุคคลแต่ละฉบับนั้นเป็นของผู้ใด และไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าการเปิดเผยก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยหรือมีอันตรายต่อบุคคลใด ประกอบกับผลการสอบสวนทางวินัยเป็นที่ยุติและมีการลงโทษทางวินัยแล้ว การเปิดเผยจึงไม่กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานหรือต่อประโยชน์สาธารณะ

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง
ตามหนังสือกรมป่าไม้ ลับ ที่ กษ 0701.2/774 ลงวันที่ 6 กรกฎาคม 2543

ผู้อุทธรณ์ : นายวิวัฒน์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานป่าไม้เขตอุบลราชธานี

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นหัวหน้าฝ่ายป้องกันรักษาป่า สังกัดสำนักงานป่าไม้ จังหวัดยโสธร ได้ถูกลูกจ้างชั่วคราวรายวันซึ่งเป็นราษฎรผู้พิทักษ์ป่าร้องเรียนไปยังอธิบดีกรมป่าไม่ว่า หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่าหักเงินค่าจ้างของลูกจ้างที่เป็นราษฎรผู้พิทักษ์ป่าไปให้กับผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงสำนักงานป่าไม้เขตอุบลราชธานีเพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการสอบข้อเท็จจริงทั้งหมด

เหตุผลในการปฏิเสธ

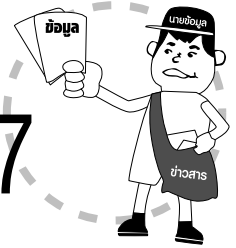
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงถือเป็นความลับของทางราชการและเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา 15 (2) (4) และ (6) และมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 รวมทั้งไม่ให้คัดสำเนาข้อมูลข่าวสารนี้ด้วย

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงที่จะต้องเสนอให้กรมป่าไม้พิจารณาดำเนินการเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการที่ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ที่เกี่ยวข้อง หรืออาจก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวด้วยตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) (4) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การที่สำนักงานป่าไม้เขตอุบลราชธานีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์จึงชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารคำร้องเรียนในสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิตชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและขอถ่ายสำเนาเอกสารคำร้องเรียนในสำนวนการสอบสวนทางวินัยของตนเองจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

เหตุผลในการปฏิเสธ

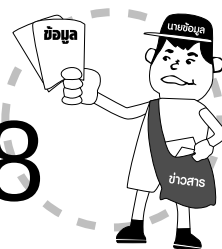
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในบางประเด็น ซึ่งหากเปิดเผยไปแล้วจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ร้องเรียนให้มาโดยไม่ประสงค์จะให้มีการเปิดเผยต่อผู้ใดตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (6) อีกทั้งยังเป็นเอกสารที่มีการกำหนดชั้นความลับไว้ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 ด้วย

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า คำร้องเรียนกล่าวหาในสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์จะให้มีการเปิดเผยต่อผู้ใด ตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 อีกทั้งปรากฏว่าข้อความในเอกสารดังกล่าวเป็นการกล่าวหาในเรื่องความประพฤติส่วนตัวของผู้อุทธรณ์ โดยมีข้อความบางส่วนพาดพิงถึงบุคคลที่สาม ซึ่งอาจกระทบกระเทือนถึงส่วนได้เสียของบุคคลดังกล่าวได้ ประกอบกับข้อเท็จจริงในสำนวนการสอบสวนได้ความชัดแจ้งว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อกล่าวหาที่มีผู้ร้องเรียนกล่าวหาและได้มีการแก้ข้อกล่าวหา ดังนั้น เมื่อได้ชี้แจงนำหน้าระหว่างประโยชน์ได้เสีย ทั้งของผู้อุทธรณ์ ผู้ร้องเรียน และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรขอให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยของตน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรอนุญาตให้ตรวจสอบและถ่ายสำเนาเอกสารในสำนวนการสอบสวน 5 รายการ และไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร 2 รายการ

เหตุผลในการปฏิเสธ

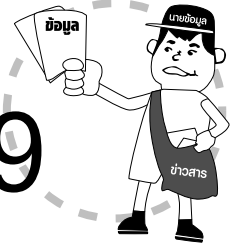
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า รายการที่ 1 คือ คำให้การพยานต่างๆ หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์จะนำไปเปิดเผย ตามมาตรา 15 (4) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ส่วนรายการที่ 2 คือ คำวินิจฉัยของกรรมการชุดต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา 15 (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า รายการที่ 1 ไม่มีเหตุอันควรเชื่อว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยหรือกระทบต่อสิทธิและตำแหน่งหน้าที่ของพยานบุคคลใด อีกทั้งผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ในฐานะคู่กรณี สำหรับข้อพยานที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยหรือมีอันตรายต่อบุคคลดังกล่าว เป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ในการใช้สิทธิโต้แย้ง ส่วนชื่อของพยานบุคคลที่เป็นเอกชน หากเปิดเผยอาจจะกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่นมากกว่าประโยชน์ที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับ ส่วนรายการที่ 2 เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพิจารณาการวินิจฉัยสำนวนการสอบสวนทางวินัยโดยชอบตามคำสั่งหรือระเบียบของหน่วยงาน มิได้มีลักษณะเป็นบันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 15(3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยให้ปกปิดชื่อพยานที่มีชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ

**เรื่อง นาย ก. อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยแม่โจ้
กรณีขอหนังสือราชการ จำนวน 3 ฉบับ**

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : มหาวิทยาลัยแม่โจ้

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

- 1) หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ ปช 0011/121 ลงวันที่ 20 มิถุนายน 2543
- 2) หนังสือมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ฉบับที่ ทม 1401.1/8 ลงวันที่ 23 มีนาคม 2543
- 3) หนังสือมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ฉบับที่ ทม 1401.7/10 ลงวันที่ 10 เมษายน 2543

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารลับของทางราชการ

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ให้แยกการพิจารณาข้อมูลข่าวสารที่เป็นกรณีอุทธรณ์เป็น 2 ประเด็น คือ

ประเด็นที่หนึ่ง ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นหนังสือประทับตราลับของสำนักงาน ป.ป.ช. (เอกสารรายการที่ 1)

ประเด็นที่สอง ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นหนังสือประทับตราลับของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ (เอกสารรายการที่ 2 และรายการที่ 3)

ในประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่าเป็นเอกสารที่ได้จัดทำขึ้นโดยสำนักงาน ป.ป.ช. และได้มีการกำหนดขึ้นความลับไว้ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 จึงเป็นกรณีต้องตามนัยมาตรา 12 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ต้องส่งคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้สำนักงาน ป.ป.ช. ผู้จัดทำหนังสือฉบับดังกล่าวเป็นผู้พิจารณาคำขอ ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้มีคำแนะนำไว้แล้วในชั้นการพิจารณาอุทธรณ์แก่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ให้ปฏิบัติตามมาตรา 12 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว กรณีนี้จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย

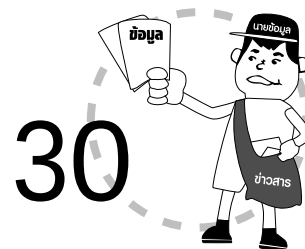
ในประเด็นที่สอง คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณารายละเอียดข้อความในเอกสารรายการที่ 2 และรายการที่ 3 ประกอบกับคำชี้แจงของคู่กรณีทั้งสองฝ่ายแล้ว เห็นว่า เอกสารทั้ง 2 รายการของมหาวิทยาลัยแม่โจ้นั้น มีข้อความที่เป็นการตั้งประเด็นสอบถามเกี่ยวกับการจัดส่งเอกสารในสำนวนเรื่องร้องเรียนกล่าวหาให้แก่ศาลยุติธรรมตามหมายเรียกของศาลเพื่อใช้เป็นพยานเอกสารฝ่ายใดในคดี และข้อความเกี่ยวกับการขอทราบ

ความชัดเจนในการสอบสวนที่ประเด็นมูลความผิดตามหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่า มีพฤติการณ์ทุจริตประพฤติดีชอบในวงราชการบางประเด็นเพิ่มเติม จากสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนวนเรื่องร้องเรียนกล่าวหาดังกล่าว เป็นที่ยุติแล้ว อีกทั้งน่าจะเชื่อว่าการจัดทำเอกสารทั้ง 2 รายการนั้น มีขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์ในทางคดีของบุคลากรในมหาวิทยาลัยแม่โจ้ในคดีที่ถูกผู้อุทธรณ์ฟ้องร้องเป็นความในศาลอาญา และเมื่อพิจารณาข้อความโดยละเอียดแล้ว ก็ไม่มีข้อความใดที่จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการปฏิบัติหน้าที่หรือทำให้ภาพพจน์เสื่อมเสียหรือเป็นผลร้ายต่อมหาวิทยาลัยแม่โจ้ รวมถึงต่อบุคคลอื่นใด และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ไม่กระทบกระเทือนต่อประโยชน์สาธารณะอื่นใด กรณีผู้อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ จึงมีประเด็นให้พิจารณาเฉพาะประโยชน์ได้เสียระหว่างผู้เกี่ยวข้องในคดี คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า หากผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารรายการที่ 2 และรายการที่ 3 จะทำให้ผู้อุทธรณ์มีโอกาสใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เป็นประโยชน์ในการปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ 2 และรายการที่ 3 แก่ผู้อุทธรณ์

9 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลยุติธรรมเกี่ยวกับ สำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานศาลยุติธรรม

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือกระทรวงยุติธรรม ขอให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยของตน แต่กระทรวงยุติธรรมอนุญาตให้คัดสำเนาสำนวนการสอบสวนทางวินัย โดยปกปิดข้อความที่เป็นชื่อของพยานบุคคล

เหตุผลในการปฏิเสธ

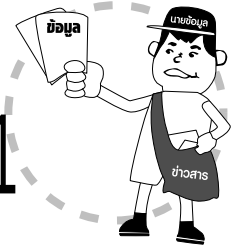
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคลเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์จะให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 (4) (5) และ (6)

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้ทราบตั้งแต่ต้นแล้วว่าพยานที่มาให้ถ้อยคำทั้งหมดเป็นผู้ใดบ้าง อีกทั้งยังได้ทราบข้อความในสำนวนการสอบสวนของตน แม้มีการลบชื่อพยานบุคคลออกเมื่ออ่านสำเนาสำนวนการสอบสวนย่อมทราบได้ว่าบันทึกคำให้การของบุคคลแต่ละฉบับนั้นเป็นของผู้ใด และไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าการเปิดเผยก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยหรือมีอันตรายต่อบุคคลใดและผลการสอบสวนทางวินัยเป็นที่ยุติและมีการลงโทษทางวินัยแล้ว การเปิดเผยไม่กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานหรือต่อประโยชน์สาธารณะ

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (สำนวนการสอบสวนทางวินัย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง) ของการประปาส่วนภูมิภาค

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : การประปาส่วนภูมิภาค

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานการประปาส่วนภูมิภาค ตำแหน่งนายช่างโยธา 5 สำนักงานประปาศรีธรรมิ สำนักงานประปาเขต 8 อุบลราชธานี ถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาและทุจริต ต่อหน้าที่ และการประปาส่วนภูมิภาคได้มีคำสั่งไล่ออก ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอคัดเอกสารสำนวนการสอบสวน ทางวินัยทุกฉบับ เพื่อนำไปใช้ในการยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการการประปาส่วนภูมิภาค ข้อมูลข่าวสารที่ขอ ได้แก่ หนังสือร้องเรียน เอกสารบันทึกพยานบุคคล และรายงานการสอบสวนฉบับสมบูรณ์

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากการประปาส่วนภูมิภาคมีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องคุ้มครอง มิให้ผู้ร้องเรียนและพยานบุคคลเหล่านั้นต้องได้รับผลกระทบจากการให้ข้อมูลและถ้อยคำอันเป็นประโยชน์ ต่อการสอบสวน ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ประกอบกับความในข้อ 52 ของข้อบังคับการประปาส่วนภูมิภาค ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่ง อัตรา เงินเดือน การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การถอดถอน

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า การสอบสวนทางวินัยในเรื่องนี้ยุติแล้ว จึงมีประเด็นที่ต้อง พิจารณาว่า การที่การประปาส่วนภูมิภาคอ้างว่าไม่อาจเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากต้องคุ้มครองมิให้ผู้ร้องเรียน และพยานบุคคลต้องได้รับผลกระทบจากการให้ข้อมูลและถ้อยคำอันจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัย ต่อผู้ร้องเรียนและพยานบุคคลนั้น มีเหตุผลเพียงใดหรือไม่

1) ในประเด็นพิจารณาหนังสือร้องเรียนนั้น จากการชี้แจงของผู้แทนของการประปาส่วนภูมิภาค และผู้อุทธรณ์รับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ทราบอยู่แล้วว่า ผู้ใช้น้ำรายใดเป็นผู้ทำหนังสือร้องเรียน การที่ผู้อุทธรณ์ ต้องการให้เปิดเผยหนังสือร้องเรียนนั้นก็เพื่อที่ผู้อุทธรณ์จะได้ตรวจเนื้อความในหนังสืออุทธรณ์ว่ามีข้อความเป็น ประการใด ถูกต้องหรือไม่ ดังนั้น การที่การประปาส่วนภูมิภาคอ้างว่า การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนจะก่อให้เกิด อันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียนจึงไม่อาจรับฟังได้

2) ในประเด็นพิจารณาเอกสารบันทึกคำพยานนั้น ปรากฏว่า พยานบุคคลที่คณะกรรมการสอบสวน ทางวินัยได้ทำการสอบสวนบันทึกถ้อยคำไว้แล้ว เป็นผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานของผู้อุทธรณ์ และผู้ขอใช้น้ำ

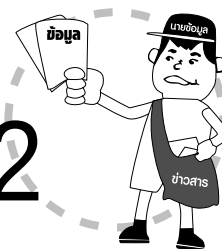
ซึ่งจากคำชี้แจงของผู้แทนการประปาส่วนภูมิภาคได้ความว่า แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อกล่าวหาเพื่อให้ผู้อุทธรณ์
แก้ข้อกล่าวหา นั้น ผู้อุทธรณ์ทราบอยู่แล้วว่า พยานที่ให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวนเป็นบุคคลใด ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์
จะกระทำอันตรงต่อพยานบุคคลเหล่านั้น ย่อมไม่เกิดขึ้นจากการที่ประปาส่วนภูมิภาคได้เปิดเผยเอกสารดังกล่าว

3) ในประเด็นพิจารณารายงานการสอบสวนฉบับสมบูรณ์นั้น เมื่อการประปาส่วนภูมิภาคต้องเปิดเผย
เอกสารในรายการที่ 1 และรายการที่ 2 ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ก็ไม่มีเหตุผลและความจำเป็นใดที่จะต้องลบข้อความ
ในส่วนของพยานบุคคลในรายงานการสอบสวนดังกล่าว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยและอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาเอกสารหนังสือร้องเรียนบันทึกถ้อยคำพยาน และ
รายงานการสอบสวนฉบับสมบูรณ์ได้

23 มีนาคม 2544

**เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย
(ข้อกล่าวหาทางวินัย ความเห็นของนักจิตวิทยาให้คำปรึกษา
สรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
และผลการพิจารณาของคณะกรรมการธนาการแห่งประเทศไทย)**

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : ธนาการแห่งประเทศไทย

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการอาวุโสสายทรัพยากรบุคคล ธนาการแห่งประเทศไทย ขอทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยตนเอง ข้อกล่าวหาทางวินัยที่ฝ่ายวิชาการแจ้งไปยังฝ่ายการพนักงาน ความเห็นของนักจิตวิทยาและให้คำปรึกษาที่เสนอต่อฝ่ายการพนักงาน สรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า

- 1) ข้อกล่าวหาทางวินัยที่ฝ่ายวิชาการแจ้งไปยังฝ่ายการพนักงานนั้นเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540
- 2) ความเห็นของนักจิตวิทยาเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) และ (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540
- 3) สรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนปรากฏถ้อยคำพยานบุคคลอยู่ด้วย จึงต้องลบหรือตัดตอนข้อความบางส่วนออก
- 4) ผลการพิจารณาของคณะกรรมการธนาการแห่งประเทศไทยเป็นเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องอื่นมิใช่เรื่องทางวินัยและมีลักษณะเป็นความเห็นอิสระของเจ้าหน้าที่จึงเห็นควรให้เปิดเผยโดยลบข้อความบางตอนออก

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า

- 1) ข้อกล่าวหาทางวินัยที่ฝ่ายวิชาการแจ้งไปยังฝ่ายการพนักงานนั้นเป็นเอกสารข้อมูลข่าวสารที่ผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ได้จัดทำขึ้นเพื่อแจ้งต่อฝ่ายการพนักงานที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเวลาการปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ในปี 2539 และความเห็นเบื้องต้นในการพิจารณาขึ้นเงินเดือนของผู้อุทธรณ์ในปีดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่า แม้จะเป็นความเห็น

หรือคำแนะนำภายในของธนาคารแห่งประเทศไทยก็ตาม แต่เมื่อการพิจารณาในเรื่องนี้ได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ผู้ทบทวนที่จะได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าการพิจารณาของธนาคารแห่งประเทศไทยได้พิจารณาจากข้อเท็จจริงอย่างถูกต้องหรือไม่ ดังนั้น การที่ธนาคารแห่งประเทศไทยปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในเรื่องนี้จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบ

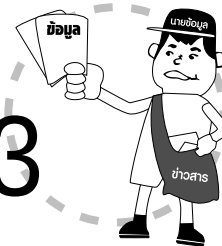
2) ความเห็นของนักจิตวิทยาและให้คำปรึกษาที่เสนอต่อฝ่ายการพนักงานนั้น เป็นเอกสารข้อมูลที่เกิดแพทย์ของธนาคารแห่งประเทศไทยได้จัดทำขึ้นตามคำขอของผู้อำนวยการฝ่ายการพนักงานที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการมาขอรับตรวจและรักษาของผู้ทบทวนกับจิตแพทย์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ทบทวน คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นสิทธิของผู้ทบทวนที่จะได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนเอง และผู้ทบทวนก็ทราบผลการตรวจรักษาของจิตแพทย์อยู่แล้ว ดังนั้น การที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในเรื่องนี้จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยเหตุผล

3) สรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนนั้น เป็นรายงานการสอบสวนเรื่องความผิดทางวินัยของผู้ทบทวน ที่ผู้ทบทวนประสงค์จะให้ธนาคารแห่งประเทศไทยได้เปิดเผยรายงานการสอบสวนฉบับสมบูรณ์ที่ไม่มีการลบหรือตัดทอนชื่อพยานบุคคล คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ชื่อพยานบุคคลที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ลบหรือตัดทอนนั้น เป็นชื่อจิตแพทย์ที่ตรวจรักษาผู้ทบทวน ซึ่งผู้ทบทวนทราบดีอยู่แล้วว่าเป็นบุคคลใด จึงไม่มีเหตุผลใดที่ธนาคารแห่งประเทศไทยต้องปกปิดมิให้ผู้ทบทวนทราบ

4) ผลการพิจารณาของคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นเป็นเอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาและมีความเห็นของเจ้าหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทยในการดำเนินการสอบสวนและการเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปี 2539 ของผู้ทบทวน คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่า แม้เอกสารข้อมูลดังกล่าวจะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของธนาคารแห่งประเทศไทยก็ตาม แต่เมื่อการพิจารณาในเรื่องนี้ได้สิ้นสุดแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ทบทวนที่จะได้ตรวจสอบถึงข้อเท็จจริงว่า การพิจารณาในเรื่องที่เกี่ยวกับผู้ทบทวนเป็นไปโดยถูกต้องหรือไม่ ดังนั้น การที่ธนาคารแห่งประเทศไทยปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบ

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยทั้ง 4 รายการให้ผู้ทบทวนทราบ

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี

ผู้อุทธรณ์ : นายพงศธร ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการ ตำแหน่งนายแพทย์ 8 ผู้อำนวยการโรงพยาบาลลำลูกกา จังหวัดปทุมธานีถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่เป็นเหตุถูกย้ายไปปฏิบัติราชการที่กองสาธารณสุขภูมิภาค สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีผู้ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียน

เหตุผลในการปฏิเสธ

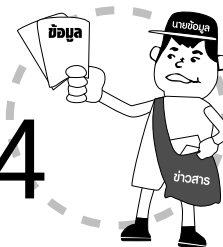
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นเอกสารที่เป็นการให้ถ้อยคำของบุคคล และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา 15 (4) และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการเปิดเผยตามมาตรา 15 (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า การขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แม้ว่าจะเป็น การขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ก็ตาม แต่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการดำเนินการเรื่องร้องเรียนที่มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้ถ้อยคำทั้งที่เป็นผู้ร้องเรียนและเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลลำลูกกา รวมทั้งคำให้การดังกล่าวก็ระบุนัยนัยการกระทำของผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้แย้งข้อกล่าวหาได้อยู่แล้ว ประกอบกับในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงระบุว่า ผู้อุทธรณ์ได้พยายามดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชาให้การต่อคณะกรรมการสอบสวน เพื่อจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์ในเรื่องที่ถูกร้องเรียนนี้ด้วย ซึ่งอาจมีผลต่อการดำเนินการสอบสวนทางวินัยต่อไป เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐและประโยชน์ของผู้อุทธรณ์เปรียบเทียบกันแล้ว การที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานีมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวน ของคณะกรรมการ

ผู้อุทธรณ์ : นางอนงค์ศิริ ฯ

หน่วยงานที่รับพิพาท : กรมสามัญศึกษา และโรงเรียนธาดุนารายณ์วิทยา

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมสามัญศึกษาเพื่อขอคัดสำเนาการสืบสวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงของสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสกลนคร และคัดสำเนาการสืบสวนของกรมสามัญศึกษา

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เอกสารตามที่ขอนั้นบางส่วนกรมสามัญศึกษาได้จัดส่งไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อประกอบการพิจารณาเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ได้เคยร้องทุกข์ไว้ และบางส่วนเป็นเอกสารปกปิดที่ยังต้องสงวนไว้เป็นความลับเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาความผิดของผู้เกี่ยวข้องในกรณีผู้บริหารโรงเรียนธาดุนารายณ์วิทยาถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยเนื่องจากไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ และเรื่องยังไม่เสร็จสิ้น

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า เมื่อพิจารณาประกอบพฤติการณ์ของเรื่องแล้ว เห็นว่า ข้อมูลที่โรงเรียนธาดุนารายณ์วิทยาส่งมานั้น เฉพาะในส่วนที่เป็นบันทึกถ้อยคำการสืบสวนข้อเท็จจริงของเด็กนักเรียนที่เขียนด้วยลายมือ การเปิดเผยจะทำให้รู้ตัวผู้ให้ข้อมูลอันจะส่งผลกระทบต่อจิตใจและการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กนักเรียน ซึ่งเป็นผู้เยาว์ที่อยู่ในความปกครองดูแลของผู้อุทธรณ์และยังคงศึกษาอยู่ในโรงเรียนดังกล่าว ดังนั้น เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้เยาว์จึงไม่สมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

สำหรับเอกสารส่วนอื่นนั้นให้เปิดเผยได้แต่ให้ลบหรือตัดทอนข้อความในส่วนที่จะกระทบสิทธิของบุคคลอื่น

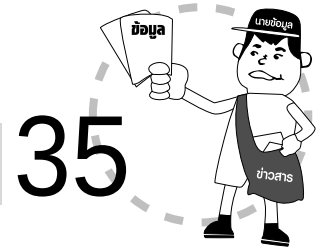
ส่วนข้อมูลข่าวสารที่กรมสามัญศึกษาจัดส่งมาเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยนั้น แม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ราชการซึ่งถือว่าเป็นประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์แล้ว จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงของสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสกลนคร และสำนวนการพิจารณาของ อ.ก.ค. กรมสามัญศึกษา โดยให้ลบหรือ

ตัดทอนข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนที่อาจมีผลกระทบต่อบุคคลอื่น และให้โรงเรียนรัตนารายณ์ศึกษา จังหวัด
สกลนคร เปิดเผยสำนวนการสืบสวนของคณะกรรมการการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เว้นแต่
บันทึกถ้อยคำการสืบสวนข้อเท็จจริงของเด็กนักเรียนที่เขียนด้วยลายมือทั้งหมด ส่วนที่บันทึกถ้อยคำของ
เด็กนักเรียนที่เป็นตัวพิมพ์ให้เปิดเผยได้ โดยลบหรือตัดทอนข้อความที่อาจทำให้รู้ตัวผู้ให้ข้อมูล และให้สำเนา
ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

20 เมษายน 2544

เรื่อง อุทธรณ์กรณีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง ของกระทรวงคมนาคม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิตชอบ : กระทรวงคมนาคม

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงรองปลัดกระทรวงแรงงานซึ่งเป็นประธานกรรมการการสอบสวนเพื่อร้องขอข้อมูล ชื่อบุคคล ชื่อพยาน ผู้กล่าวหาและเอกสารพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่ผู้กล่าวหาได้ใช้เป็นประเด็นในการกล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมและปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเกี่ยวกับการบริหารงานโครงการก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้กระทรวงคมนาคมเปิดเผยนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบในวงราชการ ซึ่งเป็น เรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ หน่วยงานของรัฐหรือการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ การที่ กระทรวงคมนาคมมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงแก่ผู้อุทธรณ์นั้นชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการไฟฟ้านครหลวง (กรณีไม่เปิดเผยเอกสารสำนวนการสอบสวนทางวินัย)

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : การไฟฟ้านครหลวง

สาเหตุที่อุทธรณ์

การไฟฟ้านครหลวงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยผู้อุทธรณ์ กรณีกระทำการทุจริตไม่นำเงินค่าไฟฟ้าเข้าบัญชีการไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้านครหลวงมีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์แล้วโดยมีคำสั่งให้ไล่ออก

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงการไฟฟ้านครหลวง ขอสำเนาเอกสารสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีดังกล่าวเพื่อนำไปเป็นข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา 15 (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยต่อผู้อุทธรณ์ที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในการครอบครองของการไฟฟ้านครหลวง อีกทั้งยังปรากฏด้วยว่า การไฟฟ้านครหลวงได้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวบางส่วนให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว และในข้อมูลส่วนที่เปิดเผยแล้วก็ปรากฏรายชื่อของบุคคลต่าง ๆ ที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยานอยู่ด้วยแล้ว นอกจากนั้นตามคำชี้แจงของผู้แทนการไฟฟ้านครหลวงเองก็ไม่มีข้อเท็จจริงใดที่แสดงว่าอาจเกิดความไม่ปลอดภัยหรือจะมีอันตรายต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้แต่ประการใด อีกทั้งในกรณีเช่นที่อุทธรณ์นี้ย่อมเห็นได้ชัดว่าโดยปกติแล้วบุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการสอบสวนที่นำไปสู่การลงโทษทางวินัยต่อบุคคลดังกล่าวเพื่อนำมาอุทธรณ์ร้องทุกข์เพื่อป้องกันสิทธิของตนเองได้

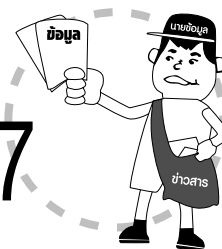
มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้การไฟฟ้านครหลวงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอ และหากการไฟฟ้านครหลวงพิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยดังกล่าวอาจจะเป็นการเปิดเผยรายชื่อพยานอื่นที่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ทราบและอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามนัยมาตรา 15 (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การไฟฟ้านครหลวงก็อาจพิจารณาใช้ดุลพินิจในการลบหรือตัดทอนหรือกระทำด้วยประการใดๆ มิให้ปรากฏข้อความเฉพาะในส่วนที่จะมีลักษณะดังกล่าวด้วยก็ได้

หมายเหตุ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีความเห็นเพิ่มเติมว่า ในการพิจารณาอุทธรณ์รายนี้ ข้อบังคับของการไฟฟ้านครหลวงว่าด้วยวินัยและการลงโทษทางวินัย พ.ศ. 2533 ที่ได้มีการยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ในการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งไม่อนุญาตให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยของการไฟฟ้านครหลวงย่อมขัดต่อเจตนารมณ์และบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ที่มุ่งเน้นความโปร่งใสและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น ข้อบังคับดังกล่าวจึงไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ และเห็นว่า การไฟฟ้านครหลวงสมควรพิจารณาแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับดังกล่าวให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ต่อไป

24 สิงหาคม 2544

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ตอนเมืองของกรมธนารักษ์

ผู้อุทธรณ์ : นายยืนยง ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : กรมธนารักษ์

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมธนารักษ์ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ตอนเมือง จำนวน 7 รายการ คือ

- 1) สำเนาการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง
- 2) บันทึกความเห็นของกองการเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้สรุปความเห็นเสนออธิบดีกรมธนารักษ์เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงตามข้อ 1
- 3) คำสั่งของอธิบดีอธิบดีกรมธนารักษ์เกี่ยวกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริงตามข้อ 1
- 4) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่พิจารณาทบทวนคำสั่งของอธิบดีอธิบดีตาม 3 และความเห็นของกรมธนารักษ์ ซึ่งได้มีบันทึกเสนอกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ทั้งหมด
- 5) หนังสือกรมธนารักษ์ขอหารือสำนักงานอัยการสูงสุดเกี่ยวกับการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ตอนเมือง และหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงานอัยการสูงสุด
- 6) บันทึกกรมธนารักษ์และหนังสือกระทรวงการคลังขอหารือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ตอนเมืองและหนังสือตอบข้อหารือของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- 7) หนังสือกรมธนารักษ์ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเกี่ยวกับการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ตอนเมืองและหนังสือตอบของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เพราะข้อมูลข่าวสารรายการที่ 1 - 4 หากเปิดเผยจะขัดกับมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ส่วนเอกสารรายการที่ 5 - 7 เป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้รับความคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (3) ถือเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินงานเรื่องหนึ่งเรื่องใดประกอบกับเป็นเอกสารที่อยู่ในชั้นความลับและกำลังอยู่ในขั้นตอนของกระบวนการดำเนินการทางวินัย

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ 1) 2) และ 4) นั้น เข้าลักษณะเป็น

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดีการป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) (3) และ (6)

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ 5) และที่ 7) เป็นการหารือเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการตามคำสั่งกรมธนารักษ์ ที่ 388/2540 ได้ดำเนินการและเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสาร รายการที่ 1) 2) และ 4) เมื่อการสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จในชั้นนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นสมควรไม่เปิดเผยตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) (3) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ 6) เป็นเพียงการชี้แจงมติคณะรัฐมนตรีให้มีความชัดเจนมากขึ้นเท่านั้น เห็นสมควรให้เปิดเผยได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ 3) คือ คำสั่งของอดีตอธิบดีกรมธนารักษ์ เมื่อได้ตรวจสอบและรับฟังคำชี้แจงของกรมธนารักษ์แล้วไม่ปรากฏว่ามีคำสั่งดังกล่าวของอดีตอธิบดีกรมธนารักษ์จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารที่จะให้เปิดเผย

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ 6) ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่นๆ ให้ยกอุทธรณ์

24 สิงหาคม 2544

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง เพื่อดำเนินการทางวินัย นาย ก. ของกรมการค้าต่างประเทศ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : กรมการค้าต่างประเทศ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงประธานกรรมการสอบสวนเพื่อให้จัดส่งรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง พร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงกรณีกล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงในการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมีขอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นใดได้รับประโยชน์ที่มิควร ได้โดยการออกใบอนุญาตให้นำเข้าหินอ่อนสำเร็จรูปเข้ามาในราชอาณาจักรไม่ถูกต้องตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมาตรา 82 วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535

เหตุผลในการปฏิเสธ

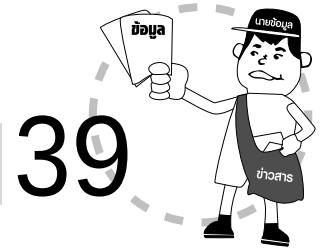
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงเป็นเอกสารข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะเป็นเอกสารลับ เมื่อเปิดเผยแล้วจะทำให้การดำเนินการทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนในการตรวจสอบพยานหลักฐาน หรือการรู้แหล่งที่มาของพยานเอกสารอื่นๆ ที่ยังไม่มีมีการกล่าวอ้างอีกได้ รวมทั้งการเปิดเผยบันทึกถ้อยคำของบุคคลต่างๆ อาจจะทำให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการสอบสวนการกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การที่กรมการค้าต่างประเทศปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์นั้นชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ
เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนกรณีเหตุการณ์รถที่ 2 สั่งการให้พนักงานขับรถ
ทำงานเกินวันละ 8 ชั่วโมง

ผู้อุทธรณ์ : นายนาวี ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพขอตรวจดูข้อมูลข่าวสาร และขอสำเนากรณีที่
องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เหตุการณ์รถที่ 2 สั่งการให้พนักงานขับรถเหตุการณ์รถที่ 2 ทำงานเกินวันละ
8 ชั่วโมง และเอกสารบันทึกปากคำผู้ที่เกี่ยวข้อง

เหตุผลในการปฏิเสธ

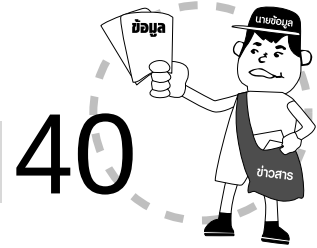
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เอกสารการสอบสวนและคำให้การของผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นเอกสาร
ที่ผู้อุทธรณ์และผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งตามข้อบังคับขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ
ฉบับที่ 46 กำหนดให้ถือว่าเป็นเอกสารที่ไม่ควรนำไปเปิดเผยเว้นแต่กรณีการใช้สิทธิทางศาล

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า เป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ได้บันทึกและจัดทำขึ้นเสนอต่อ
องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพตามแบบที่องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพกำหนด ไม่มีเหตุที่องค์การขนส่งมวลชน
กรุงเทพจะปกปิดหรือไม่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ นอกจากนี้ยังมีคำให้การของนายท่าปล่อยรถและพนักงาน
เหตุการณ์รถที่ 2 และสำนวนการสอบสวนซึ่งองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพได้ดำเนินการตามคำร้องของผู้อุทธรณ์
และได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้วผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะขอตรวจสอบได้ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนให้องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพสอบสวนก็ได้มีข้อพิพาทไปสู่ศาล และศาลได้
มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วว่า ไม่มีเหตุอันจะพึงคาดหมายได้ว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายหรืออันตราย
ต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานและผู้ร้องเรียนหรือเป็นการรบกวนสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ ที่เกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง และความเห็นของคณะกรรมการสืบสวน ข้อเท็จจริงต่อคำร้องทุกข์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนครสวรรค์

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนครสวรรค์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ขอตรวจดูและขอสำเนาข้อมูลข่าวสารของราชการในความครอบครองหรือควบคุมดูแลสำนักงานฯ กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ต่ออธิบดีกรมสามัญศึกษา เพื่อขอความเป็นธรรม เนื่องจากผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้อุทธรณ์อย่างไรไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ข้อมูลข่าวสารที่ขอได้แก่ สำนวนการสืบสวน และความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อคำร้องทุกข์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดตามที่ได้ร้องทุกข์และดำเนินการดังกล่าว

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอดังกล่าวเป็นเอกสารปกปิดของทางราชการ และเอกสารต่างๆ สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ได้ส่งไปให้กรมสามัญศึกษาพิจารณาไปแล้ว ดังนั้น อำนาจในกรณีนี้เป็นอำนาจของกรมสามัญศึกษาในการพิจารณาอนุญาตการให้ตรวจดูและคัดสำเนา ซึ่งสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ได้แจ้งให้กรมสามัญศึกษาได้พิจารณาด้วยแล้ว

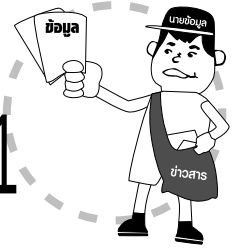
การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า การขอสำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เป็นการขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรม ซึ่งมีเหตุผลในการขอทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและเป็นผู้ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตาม การขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เรื่องนี้ ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ และเอกสารดังกล่าวก็มิได้อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนครสวรรค์แต่อย่างใด รวมทั้งสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ได้ให้คำแนะนำ เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอต่อกรมสามัญศึกษาที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นโดยไม่ชักช้า ถือว่าได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา 12 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แล้ว กรณีที่เกิดขึ้นจึงยังไม่มีเหตุที่จะอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 แต่อย่างใด

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

28 กันยายน 2544

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยของ
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอำนาจเจริญและอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย
สำนวนการสอบสวนคดีอาญาของสำนักงานอัยการจังหวัดอำนาจเจริญ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอำนาจเจริญ
สำนักงานอัยการจังหวัดอำนาจเจริญ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการประถมศึกษาจังหวัดอำนาจเจริญ ขอตรวจดูและสำเนาเอกสาร
ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง จำนวน 6 รายการ

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
เป็นเอกสารลับของทางราชการ ประกอบกับผู้ร้องเรียนกล่าวโทษพยานและกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้
คัดค้านการเปิดเผยเอกสารดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและร่างกายของผู้เกี่ยวข้อง

การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวน
ทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดๆ นั้นอาจส่งผลกระทบทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม
ประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัย
ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ตามมาตรา 15 (2) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540
การปฏิเสธของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอำนาจเจริญเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี
เกี่ยวกับรายงานการประทุมและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งข้าราชการ
และสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงพร้อมทั้งรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นายพงศธร ฯ

หน่วยงานที่รับพิตชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการตำแหน่งนายแพทย์ โรงพยาบาลลำลูกกา ปทุมธานี มีหนังสือถึงนายแพทย์
สาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารของราชการในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง
ซึ่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดปทุมธานีรายงานไปยังแพทยสภา

เหตุผลในการปฏิเสธ

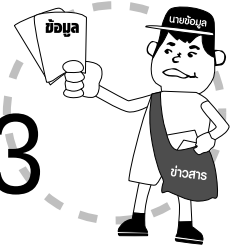
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากขณะนี้ยังอยู่ในการพิจารณาของแพทยสภาและการพิจารณา
ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จ
ตามวัตถุประสงค์ได้ จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลที่
มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น
ตามนัยมาตรา มาตรา 15 (2) (4) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติ
หน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่เกี่ยวข้อง
ข้อมูลข่าวสารบางรายการเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานอื่นจัดทำหรืออยู่ระหว่างการดำเนินการที่ยังไม่เสร็จสิ้น
ซึ่งการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายได้อีกด้วย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สมควรนำไปเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ
แต่อย่างใด รวมทั้งข้อมูลข่าวสารบางรายการเกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนเป็นข้อมูลที่กำหนดให้ดำเนินการเป็น
ความลับ เพื่อมิให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และข้อมูลใน
การดำเนินการเรื่องร้องเรียนตามอุทธรณ์ก็เป็นการเสนอความเห็นเพื่อพิจารณาดำเนินการ จึงเป็นความเห็น
หรือคำแนะนำในการดำเนินการเรื่องยังไม่เสร็จสิ้น ซึ่งไม่สมควรเปิดเผยแต่อย่างใดด้วย การที่จังหวัดปทุมธานี
มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้นั้นชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับการรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีร้องเรียนเจ้าหน้าที่การเงินหักเงินเดือนส่งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการล่าช้า เป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย

ผู้อุทธรณ์ : นายพงศธร ฯ

หน่วยงานที่รับพิตชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการปฏิบัติราชการที่กองสาธารณสุขภูมิภาค สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) ได้หักเงินเดือนของสมาชิก กบข. ในช่วงระยะเวลาเดือนพฤศจิกายน 2540 ถึงพฤษภาคม 2541 แล้วนำส่งเงินให้ กบข. ในวันที่ 29 มิถุนายน 2541 ซึ่งเป็นการนำส่งล่าช้ากว่ากำหนด จึงถูกดำเนินการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือเพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับรายงานการสอบสวน และสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีที่ได้ร้องเรียนเจ้าหน้าที่การเงินที่หักเงินเดือนแล้วนำส่ง กบข. ล่าช้า เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายดังกล่าว

เหตุผลในการปฏิเสธ

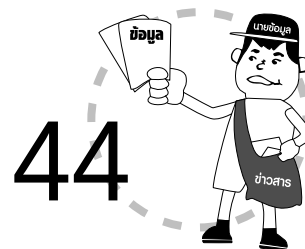
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผย เนื่องจากขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการทางวินัยของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และอยู่ระหว่างการดำเนินการหาผู้รับผิดชอบละเมิดของจังหวัดปทุมธานี การพิจารณาเรื่องดังกล่าวยังไม่สิ้นสุด

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ อันเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แต่การดำเนินการเรื่องนี้ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สมควรเปิดเผยในขณะที่ยังดำเนินการอยู่ ทั้งนี้ เพื่อมิให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นายบวร ฯ กับพวกรวม 5 คน

หน่วยงานที่รับพิทขอ : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงหัวหน้างานบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับผลประเมินพิจารณาขึ้นเงินเดือน ป.03 พร้อมทั้งสถิติการมาทำงาน การลาพัก การลาป่วย และการมาสาย

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นความลับของทางราชการ และไม่สามารถดำเนินการให้ได้ เพราะเป็นเอกสารสำคัญของวิทยาเขต เป็นมติที่ประชุมบุคลากรของมหาวิทยาลัยฯ

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตามคำสั่งนั้น ยังดำเนินการสอบสวนและพิจารณาไม่แล้วเสร็จ จึงเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา 15 วรรคแรก (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ในการสอบสวนและแสวงหาข้อเท็จจริงได้อย่างเป็นอิสระของคณะกรรมการดังกล่าว การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลในขณะนี้ให้แก่ผู้อุทธรณ์ จึงถือเป็นการป้องกันและจำกัดการล่วงล้ำอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่สมเหตุผลแล้ว การที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงที่ดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จนั้น ชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงของ กรมสุภาพจิต

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานที่รับพิพาท : กรมสุภาพจิต

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมสุภาพจิตขอให้เปิดเผยหนังสือคำสั่งชี้แจงของบุคคลในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาผู้บังคับบัญชาว่ามีพฤติกรรมและการกระทำที่ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอดูนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของกรมสุภาพจิตซึ่งบุคคลที่ถูกร้องเรียนกล่าวหาได้จัดทำขึ้นด้วยลายมือของตนเองมอบให้กรมสุภาพจิตไว้โดยไม่ประสงค์จะให้นำไปเปิดเผย อันมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และเมื่อพิจารณาถึงข้อความในหนังสือดังกล่าวแล้ว เห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามนัยมาตรา 15 (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ทั้งนี้ เนื่องจากหนังสือฉบับดังกล่าวมีเนื้อหาส่วนหนึ่งกล่าวถึงข้อเท็จจริงบางประการเกี่ยวกับความประพฤติของบุคคลเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลากรให้ดำรงตำแหน่งได้อย่างเหมาะสม และเนื้อหาอีกส่วนหนึ่งเป็นการกล่าวแก้ข้อกล่าวหาที่ตนเองถูกร้องเรียนกล่าวหาว่ามีการกระทำที่ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง และอาจมีผลกระทบกระเทือนต่อบุคคลที่ให้ข้อมูลข่าวสารนั้นแก่ทางราชการอันจะส่งผลกระทบต่อความเป็นอิสระของเจ้าหน้าที่ในการทำความเห็นและคำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินการภายในหน่วยงานต่อไปได้ รวมทั้งหากให้มีการเปิดเผยน่าเชื่อว่า อาจนำไปสู่ปัญหาเกี่ยวกับความขัดแย้งและสร้าง

ความแตกแยกในหมู่ข้าราชการมากยิ่งขึ้น อันไม่บังเกิดผลดีแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาประโยชน์ได้เสียระหว่างผู้อุทธรณ์กับผู้ให้ข้อมูลข่าวสารและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดังกล่าวแล้ว เห็นว่า การที่กรมสุขภาพจิตมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

25 ธันวาคม 2544

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารสัญญาจ้างและผลการสอบสวนทางวินัยของพนักงานธนาคารออมสิน

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานที่รับพิตชอบ : ธนาคารออมสิน

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการธนาคารออมสิน ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง ประกอบด้วย มูลเหตุและผลการสอบสวนทางวินัยของพนักงานธนาคารออมสินและผู้เกี่ยวข้อง

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า มูลเหตุและผลการสอบสวนทางวินัยของพนักงานธนาคารออมสินนั้น ธนาคารออมสินถือเป็นความลับ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องดังกล่าวโดยตรง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลเหตุและผลการสอบสวนทางวินัยของพนักงานธนาคารออมสินให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เป็นการคุ้มครองสิทธิของประชาชนที่เกี่ยวข้อง และการเปิดเผยจะทำให้ทราบได้ว่า ธนาคารออมสินปฏิบัติต่อลูกค้าอย่างถูกต้อง ทั้งการเปิดเผยก็ได้กระทบต่อการสอบสวนทางวินัย เนื่องจากการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่เป็นสรุปสำนวนการสอบสวนทางวินัยของพนักงานธนาคารออมสิน จำนวน 4 ราย จึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คือ สรุปสำนวนการสอบสวนพนักงานธนาคารออมสิน จำนวน 4 ราย โดยให้ธนาคารออมสินใช้ดุลพินิจลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการกักขังเงินของบุคคลอื่น แก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดหนองคาย
เกี่ยวกับ จำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งบันทึกของโยธาธิการจังหวัดหนองคาย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : จังหวัดหนองคาย

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอให้เปิดเผย และสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับจำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งบันทึกของโยธาธิการจังหวัดหนองคายที่ทำให้มีการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกรณีถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

เหตุผลในการปฏิเสธ

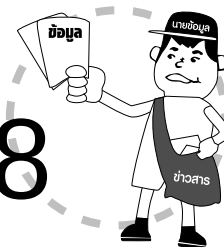
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เอกสารการสอบสวนเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการ จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ไปใช้สิทธิทางศาลที่ได้ยื่นฟ้องไว้ ในการเรียกเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาทางคดีต่อไป

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของจังหวัดหนองคาย และไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา 15 (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 นอกจากนั้นข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ข้ออ้างของจังหวัดหนองคายที่ว่า เอกสารการสอบสวนดังกล่าวเป็นเอกสารสำคัญและให้ผู้อุทธรณ์ไปใช้สิทธิทางศาล ย่อมไม่อาจรับฟังได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อและส่วนที่ทำให้ทราบว่ามีผู้ใดเป็นพยานได้ตามที่เห็นสมควร

เรื่อง อุทธรณ์องค์การสะพานปลาขอให้เปิดเผยสำนวนสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : องค์การสะพานปลา

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ขอให้องค์การสะพานปลาจัดส่งสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้ผู้อุทธรณ์ องค์การสะพานปลาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงผู้จัดการท่าเทียบเรือประมงชุมพร

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า องค์การสะพานปลามีหนังสือจัดส่งสำนวนรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยลบ ชื่อ ชื่อตำแหน่ง ของผู้ที่ให้ปากคำเป็นพยานและสถานที่ที่เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การที่องค์การสะพานปลาได้ลบชื่อ และตำแหน่งของบุคคลและข้อความบางตอนมากเกินไปโดยไม่จำเป็น ผู้อุทธรณ์ขอให้ผู้อำนวยการองค์การสะพานปลาเปิดเผยเอกสารดังกล่าวที่สามารถอ่านและทำความเข้าใจได้ โดยให้ลบ ชื่อ และชื่อตำแหน่ง เฉพาะบุคคลที่องค์การสะพานปลาพิจารณาเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้เกิดความเสียหายเท่านั้น องค์การสะพานปลามีหนังสือปฏิเสธเนื่องจากพิจารณาแล้วเห็นว่า ได้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แล้ว

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า การลบ ชื่อ และชื่อตำแหน่งของพยานที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดนั้น เป็นการดำเนินการที่เป็นไปภายในกรอบของมาตรา 15 (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แล้ว แต่การที่องค์การสะพานปลาได้ใช้ดุลพินิจลบชื่อของผู้อุทธรณ์และสถานที่เกิดเหตุหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องนั้น อาจทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่มีข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอต่อการให้การแก้ช้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย นอกจากนั้นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ทราบถึงสถานที่เกิดเหตุ และทราบข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์ได้เคยให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนว่าอย่างไรนั้น ย่อมไม่มีเหตุที่จะทำให้เกิดอันตรายหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา 15 (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แต่อย่างใด

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยลบ ชื่อ ชื่อตำแหน่ง หรือชื่อของพยานบุคคลที่เปิดเผยแล้วจะทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานดังกล่าว หรือบุคคลผู้เกี่ยวข้องได้ แต่สำหรับชื่อของผู้อุทธรณ์และสถานที่เกิดเหตุต่างๆ ที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนนั้นไม่มีเหตุตามกฎหมายที่จะต้องปกปิดหรือลบออกแต่อย่างใด

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย ของตำรวจภูธรภาค 2

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : ตำรวจภูธรภาค 2

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงตำรวจภูธรภาค 2 ขอตรวจดูสำนวนการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค 2 และขอสำเนาสำนวนการสอบสวนทางวินัยทั้งหมด

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า กระบวนการดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความลับของทางราชการ

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทราบเพื่อจะได้นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ต่อสู้ในชั้นอุทธรณ์ต่อไป นอกจากนี้ตำรวจภูธรภาค 2 มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากอาคาร ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถใช้อำนาจหน้าที่ข่มขู่พยานซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาได้ ส่วนพยานที่เป็นราชกรณนั้น ผู้อุทธรณ์สามารถทราบชื่อจากบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาแล้ว และไม่มีข้อมูลหรือพฤติการณ์ที่จะชี้ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความตัวเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานดังกล่าว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงของ โรงเรียนบ้านบุญเรือง อำเภอตอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : โรงเรียนบ้านบุญเรือง (อินทวงศานุเคราะห์) อำเภอตอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบุญเรือง (อินทวงศานุเคราะห์) อำเภอตอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและสรุปพยานหลักฐานกับความเห็นของ คณะกรรมการสืบสวนเพื่อประกอบการยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของโรงเรียนบ้านบุญเรือง

เหตุผลในการปฏิเสธ

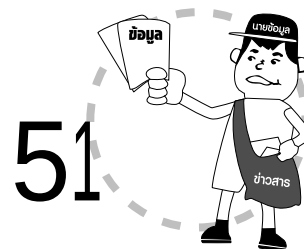
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของ บุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์จะให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตาม มาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และเนื่องจากเป็นข้อมูล ข่าวสารส่วนบุคคลการเปิดเผยจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติ ฉบับเดียวกัน

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า โรงเรียนบ้านบุญเรืองได้มีคำสั่ง เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงยอมมีสิทธิที่จะได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการสอบสวนที่นำไปสู่การลงโทษทางวินัย เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการอุทธรณ์ และเป็นหลักฐานโต้แย้งอันเป็นการป้องกันสิทธิของตนเองได้ แม้พยานที่ ให้การกับคณะกรรมการสืบสวนฯ ไม่ประสงค์จะให้โรงเรียนบ้านบุญเรืองเปิดเผยคำให้การของตน เพราะเกรงจะ เป็นอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของตน แต่เมื่อพิจารณาถึงโทษที่ผู้อุทธรณ์ได้รับซึ่งเป็นเพียงโทษเล็กน้อย และตามคำสั่งแห่งของผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบุญเรือง ซึ่งเป็นอดีตผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์และของพยานก็ไม่ปรากฏ ข้อเท็จจริงว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยหรือจะมีอันตรายต่อบุคคลหนึ่ง บุคคลใด

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของคณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริงให้แก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงของกระทรวงยุติธรรม

ผู้อุทธรณ์ : นายชาติชาย ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : กระทรวงยุติธรรม

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ในขณะดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ถูกกล่าวหาว่าเสนอความเห็นทำนองได้แย้งคัดค้านการพิจารณาของผู้บังคับบัญชา ซึ่งไม่เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติของทางราชการ โดยเสนอความเห็นในลักษณะข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตนเป็นเหตุให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อขอถ่ายสำเนาเอกสารข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ หนังสือกล่าวหาที่ร้องปลัดกระทรวงยุติธรรมมีถึงปลัดกระทรวงยุติธรรม ซึ่งได้ใช้เป็นพยานเอกสารในสำนวนของคณะกรรมการ

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เอกสารข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นของกรมบังคับคดี ไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา 12 และมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 นอกจากนี้ยังเป็นเอกสารลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงปลัดกระทรวงยุติธรรม เพื่อได้แย้งความเห็นของประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและขอถ่ายสำเนาเอกสารข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กระทรวงยุติธรรมมีหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยแจ้งเหตุผลว่าพยานเอกสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์เป็นเอกสารรายงานความเห็นของเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงภายในส่วนราชการกรมบังคับคดีตามลำดับสายงานการบังคับบัญชาถึงกระทรวงยุติธรรม

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

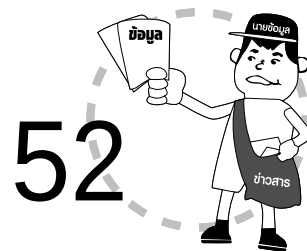
คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดอันถือเป็นที่ยุติในเบื้องต้นแล้ว เนื่องจากกระทรวงยุติธรรมได้ใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นมูลเหตุในการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในเวลาต่อมา ซึ่งเข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยได้ เหตุผลของหน่วยงานที่อ้างว่าเนื่องจากมีข้อมูลบางส่วนที่แม้เปิดเผยแล้วก็ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะแต่อย่างไร การเปิดเผยกลับจะนำไปสู่ความขัดแย้งแตกความสามัคคีภายในหน่วยงานนั้นได้ ประกอบกับเหตุผลที่อ้างว่า คณะกรรมการสืบสวนฯ เป็นคณะกรรมการตามความในมาตรา 99 วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 และถือว่าเอกสารตามอุทธรณ์เป็นส่วนหนึ่งในสำนวนการสอบสวนทางวินัยซึ่งถือเป็นความลับของทางราชการจะเปิดเผยแก่บุคคลที่ไม่มีหน้าที่

เกี่ยวข้องไม่ได้ ตามนัยหนังสือหารือของสำนักงาน ก.พ. ฉบับที่ นร 0712/ล 721 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2531 นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่า กระทรวงยุติธรรมยังมิได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแต่อย่างใด ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง จึงมิใช่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนหนึ่งในสำนวนการสอบสวนทางวินัยตามนัยหนังสือหารือของ ก.พ. ดังกล่าว การมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมในกรณีอุทธรณ์นี้ จึงไม่อาจรับฟังได้ทั้งหมด เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในส่วนท้ายของหนังสือกล่าวหาเฉพาะที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ใช้ดุลยพินิจอย่างอิสระโดยแท้จริงตามอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติราชการตามสายการบังคับบัญชาดังกล่าวแล้วเท่านั้นที่อาจรับฟังได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยให้ลบหรือตัดทอนหรือทำประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของกรมบังคับคดีได้

13 มีนาคม 2545

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (แถบบันทึกเสียง) เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีหนังสือถึงมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ขอข้อมูลข่าวสาร (แถบบันทึกเสียง) บันทึกการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์

เหตุผลในการปฏิเสธ

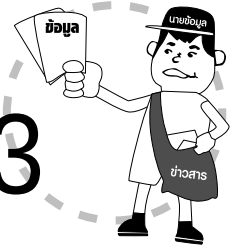
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะกระทบต่อการแสดงความคิดเห็นโดยอิสระของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเกินสมควร และจะกระทบต่อความปลอดภัยของบุคคลภายนอก ตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง การเปิดเผยจึงเป็นการคุ้มครองสิทธิของประชาชนที่เกี่ยวกับตนโดยแท้ มิได้มีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยแต่อย่างใด เพราะมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีคำสั่งลงโทษทางวินัยต่อผู้อุทธรณ์แล้ว อย่างไรก็ตามถ้ามีข้อมูลส่วนที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 อยู่ด้วย ก็อาจลบหรือตัดทอนหรือทำด้วยประการใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลส่วนนั้น

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอาจลบหรือตัดทอนหรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อาจมีผลกระทบต่อนโยบายส่วนได้เสียของผู้ที่เกี่ยวข้องได้

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สถาบันการบินพลเรือน

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสถาบันการบินพลเรือนเพื่อขอรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง กรณีประมวลขายทอดตลาดครุภัณฑ์ที่ไม่ใช้ในราชการแล้ว (รถยนต์โดยสารขนาด 45 ที่นั่ง) และรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงตามบันทึก เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่า ตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการถูกสอบสวนความผิดทางวินัย

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่สมควรให้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้งฉบับ แต่ให้สรุปข้อมูลเกี่ยวกับพยานหลักฐานเป็นเอกสารจัดมอบให้แก่ผู้อุทธรณ์

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอซึ่งได้แก่ รายงานการสอบข้อเท็จจริง ในส่วนความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงซึ่งปรากฏในตอนท้ายของรายงานการสอบข้อเท็จจริงนั้น แม้ว่าจะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐแต่ความเห็นหรือคำแนะนำดังกล่าวก็ไม่กระทบต่อการปฏิบัติงานของสถาบันการบินพลเรือน หากเปิดเผยแล้วจะทำให้การปฏิบัติงานภายในสถาบันการบินพลเรือนเสื่อมประสิทธิภาพลง แต่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำที่กระทบสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของผู้อุทธรณ์โดยตรงที่ผู้อุทธรณ์สมควรได้รับทราบ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแล้วแต่ไม่ได้รับอนุญาตให้คัดสำเนา สภาพของข้อมูลข่าวสารในเรื่องนี้จึงไม่เป็นความลับสำหรับผู้อุทธรณ์อีกต่อไป ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบกลับจะเป็นผลดีสำหรับผู้อุทธรณ์ยิ่งกว่า

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยและสำเนาบันทึก ลับ ที่ สบพ 110/138 ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2544 ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารที่สื่อให้ทราบถึงตัวบุคคลที่มาให้ถ้อยคำในการสอบข้อเท็จจริง ให้ลบหรือตัดทอนหรือกระทำโดยประการอื่นใดเพื่อมิให้เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีลูกค้าติดต่อขอซื้อไม้ถูกฉ้อโกง

ผู้อุทธรณ์ : นายอภิเชษฐ์ ๙

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท ศิริภัทร รุ่งเรือง จำกัด ขอให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีนายณรงค์ฉ้อโกงนางจิราภรณ์ อันประกอบด้วย หนังสือร้องเรียนที่มีถึงสำนักนายกรัฐมนตรี หนังสือจากสำนักนายกรัฐมนตรีถึงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หนังสือร้องเรียนของผู้ร้องเรียนไปยังกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หนังสือของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หนังสือขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ฝ่ายตะวันออกฯ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทั้งหมด และหนังสืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารของหน่วยงานภายนอก และเป็นเอกสารลับ

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า คำสั่งฝ่ายอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จะต้องเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ แม้ว่าผู้อุทธรณ์จะไม่มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามมาตรา 11 ประกอบกับมาตรา 9 วรรคสาม

ส่วนรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีลูกค้าติดต่อขอซื้อไม้ที่โรงงานอัดน้ำยาไม้เห็นว่า จะต้องเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบ แม้ว่าผู้อุทธรณ์จะไม่มีส่วนได้เสียดังเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยเนื้อหาความในรายงานการสอบสวนทั้งหมด อาจทำให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดถูกฟ้องให้รับผิดชอบตามกฎหมายได้ ซึ่งจะส่งผลให้ไม่มีบุคคลใดกล้าที่จะให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ทางราชการ ดังนั้น องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จึงชอบที่จะเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยใช้ดุลพินิจลบหรือขีดฆ่าเนื้อหาความในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงที่เห็นว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยคำสั่งฝ่ายอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีลูกค้าติดต่อขอซื้อไม้ที่โรงงานอัดน้ำยาไม้ถูกฉ้อโกง ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ โดยใช้ดุลพินิจลบหรือขีดฆ่าข้อมูลข่าวสารที่มีเนื้อหาความที่เห็นว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพได้ตามที่เห็นสมควร

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย พิษณุโลก เกี่ยวกับเอกสารการเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานที่รับพิตชอบ : โรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย พิษณุโลก

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นลูกจ้างชั่วคราว ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการศูนย์วิจัยและพัฒนา โรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย พิษณุโลก ถูกเรียกตัวไปให้ปากคำต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและได้รับทราบว่าเป็นหนังสือร้องเรียนได้ระบุชื่อผู้อุทธรณ์ว่า เป็นผู้มีความสัมพันธ์กับอาจารย์ที่ถูกร้องเรียนนั้น

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เอกสารตามอุทธรณ์ผู้ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวผู้ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้หน่วยงานของรัฐนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นก็ตาม แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรง เพราะมีการกล่าวหาตักเตือนถึงในลักษณะที่อาจทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย ทั้งมีการแจ้งชื่อผู้เกี่ยวข้องและสรุปประเด็นที่มีการร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ รวมทั้งได้บันทึกปากคำผู้อุทธรณ์ไว้ในการดำเนินการเรื่องร้องเรียนแล้วด้วย ชื่อผู้ให้ข้อมูลข่าวสารและสาระสำคัญของข้อมูลข่าวสารที่ให้นั้น ย่อมเป็นที่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์อยู่แล้ว ดังนั้น ข้ออ้างของโรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย พิษณุโลก จึงไม่อาจรับฟังได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับการเสนอความเห็นของเจ้าหน้าที่

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : กองวินัย สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการตำรวจ ปัจจุบันถูกพักราชการ เนื่องจากถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยมีพฤติการณ์ที่เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ เป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง ขณะนี้เรื่องวินัยดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เหตุผลในการปฏิเสธ

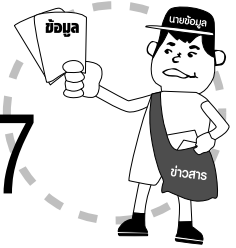
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า บันทึกรายการของเจ้าหน้าที่กองวินัยและสำนักงานกำลังพล (รายการที่ 3) เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการทางวินัยข้าราชการตำรวจ การขอรับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงอยู่ในเงื่อนไขตามมาตรา 15 (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งมีให้เปิดเผยก็ได้ ประกอบกับเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ และเพื่อประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการตำรวจแล้ว สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงไม่อนุญาตให้เปิดเผย

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของกองวินัย สำนักงานกำลังพล และไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา 15 (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเพียงบันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่ โดยเป็นการประมวลข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อเสนอต่อผู้มีอำนาจในการพิจารณาลงโทษทางวินัย อันเป็นเพียงความเห็นภายในของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา 15 (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด เฉพาะกรณีนี้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ ในการเสนอความคิดเห็นซึ่งควรมีความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็น นอกจากนี้เมื่อพิจารณาในลักษณะของงานที่กองวินัยฯ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานทางวินัยของข้าราชการตำรวจด้วยแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการตำรวจด้วย การที่กองวินัย สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ 3 นั้นชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏขอให้เปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยาน (แบบ สว.5) ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีที่ถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยข้าราชการครูฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เกี่ยวกับการเบิกเงินค่าสอนในภาควิชาภาษาไทย

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่อนุญาตให้เปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยาน (สว.5) ในสำนวนการสอบสวนทางวินัย

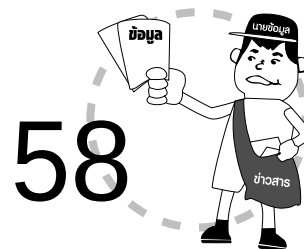
การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาเห็นว่า บันทึกถ้อยคำพยานตามแบบ สว.5 ของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์โดยตรงในการพิสูจน์ความผิดตามข้อกล่าวหา อีกทั้งผลการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาในชั้นต้นเป็นที่ยุติ และมีการพิจารณาลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์แล้ว ซึ่งหากข้อความในบันทึกถ้อยคำพยาน มีข้อเท็จจริงที่มีน้ำหนักเพียงพอให้ผู้อุทธรณ์ต้องรับโทษทางวินัย การเปิดเผยย่อมไม่อาจเปลี่ยนแปลงผลการพิจารณาลงโทษให้เบาลงหรือทำให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากความรับผิดชอบได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกลับจะส่งผลให้กระบวนการพิจารณาโทษทางวินัยชั้นอุทธรณ์มีความโปร่งใสและเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ทั้งจะทำให้กระบวนการพิจารณาทั้งข้อเท็จจริงและการใช้ดุลยพินิจของผู้มีอำนาจพิจารณาลงโทษในชั้นต้นเป็นไปโดยละเอียดรอบคอบ และเป็นการทบทวนโทษฐานความผิดให้มีความถูกต้องเหมาะสมและยุติธรรม ทำให้ผู้อุทธรณ์สามารถต่อสู้ป้องกันสิทธิสำหรับตนเองได้อย่างเป็นธรรมยิ่งขึ้น

สำหรับประเด็นการขอให้เปิดเผยชื่อพยานที่ให้ถ้อยคำไว้ในแบบ สว.5 ในกรณีนี้เห็นว่า กลุ่มราชการครูให้ถ้อยคำเกี่ยวกับพฤติกรรมและนิสัยของผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นผลดีแก่ผู้อุทธรณ์ กลุ่มข้าราชการพลเรือนให้ถ้อยคำเกี่ยวกับระเบียบของทางราชการในการปฏิบัติราชการการสอนและการเบิกเงินค่าสอน การตรวจสอบข้อเท็จจริงและหลักฐานการขอเบิกเงินค่าสอนตามข้อร้องเรียนกล่าวหาในกรณีของผู้อุทธรณ์ และกลุ่มนักศึกษาให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการมาสอนของผู้สอนว่าเป็นอาจารย์ผู้ใด มีการสอนแทนกันในคาบเรียนใดบ้าง ผลการสอนเป็นอย่างไร ซึ่งถ้อยคำที่ให้ไว้ในแบบ สว.5 ของกลุ่มนี้มิได้มีลักษณะเป็นการไปตามข้อเท็จจริง ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อข้อความในแบบ สว.5 ส่วนใหญ่มีข้อความที่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ ไม่มีข้อความใดที่มีลักษณะอันจะเป็นเหตุก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยาน (แบบ สว.5) ทั้งหมดในสำนวนการสอบสวนทางวินัย

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยหนังสือร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ผู้อุทธรณ์ : นายปลอดประสพ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ในฐานะอธิบดีกรมป่าไม้และถูกร้องเรียนกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยข้าราชการ มีหนังสือขอให้ประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเปิดเผยเอกสารข้อมูลการร้องเรียนเพื่อใช้ประกอบการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า หากเปิดเผยจะทำให้การสอบสวนข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อนได้ตาม มาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ไม่ว่าจะ มีผู้ร้องเรียนโดยตรงต่อผู้บังคับบัญชาหรือไม่ ในกรณีนี้เห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้สรุปข้อร้องเรียน ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีเหตุที่ผู้อุทธรณ์จะต้องเกรงว่าจะมีการตั้งข้อกล่าวหาในเรื่องอื่นโดยไม่มีที่สิ้นสุดได้อีก อีกทั้งการดำเนินการในขั้นนี้เป็นเพียงการตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อให้ทราบถึงมูลกรณีที่เกิดขึ้น เท่านั้น ยังมีใช้การตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยซึ่งจะต้องมีการแจ้งรายละเอียดในเรื่องที่กล่าวหาโดยครบถ้วน ทุกประเด็นให้ผู้ที่ถูกสอบสวนทราบแต่อย่างใด และการดำเนินการก็ยังไม่แล้วเสร็จ อาจทำให้มีการกระทำ ที่เป็นการรบกวนต่อพยานหลักฐาน ซึ่งจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องหรืออาจมีการกลบเกลื่อน ข้อเท็จจริงได้ การที่สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น ชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ขอให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัย กรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยฐานพนักงานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง โดยรับชำระเงินค่าติดตั้งและค่าขนย้ายโทรศัพท์จากลูกค้าและมิได้นำเงินส่งองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

เหตุผลในการปฏิเสธ

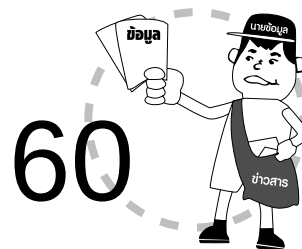
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า สำนวนการสอบสวนทางวินัยเป็นเอกสารลับ ยกเว้นสำเนาคำให้การของผู้อุทธรณ์

การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนวนการสอบสวนทางวินัยเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์โดยตรงในการโต้แย้งคำสั่งลงโทษทางวินัย และแก้ข้อกล่าวหาชั้นอุทธรณ์ อีกทั้งผลการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาที่มีคำสั่งให้ไล่ออกเป็นที่ยุติแล้ว การเปิดเผยไม่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เมื่อพิจารณาสถานะและพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ประกอบกับบันทึกคำให้การของพยานบุคคลในสำนวนการสอบสวนที่ไม่ส่งผลร้ายต่อผู้ใด การเปิดเผยไม่น่าจะเป็นเหตุก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ใด

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลในรายงานการสอบสวน (ทางวินัย)

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : กรมเร่งรัดพัฒนาชนบท

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงอธิบดีกรมเร่งรัดพัฒนาชนบท ขอคัดสำเนาเอกสารในสำนวนการสอบสวนเพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

เหตุผลในการปฏิเสธ

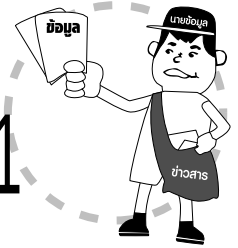
หน่วยงานปฏิเสธ โดยไม่แจ้งเหตุผลแต่ประการใด

การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาเห็นว่า การให้ถ้อยคำพยานสนับสนุนของฝ่ายกล่าวหาเป็นการให้ถ้อยคำตามหน้าที่และความรับผิดชอบของข้าราชการตามตำแหน่งหน้าที่ที่ต้องรายงานตามข้อเท็จจริง ประกอบกับผู้อุทธรณ์ก็ได้มีพฤติกรรมในทางก้าวร้าวหรือมีการข่มขู่ จึงไม่มีเหตุที่ส่งไปในทางที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยต่อพยานแต่อย่างใด ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ และเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานนั้น ซึ่งเจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายอาจต้องมีการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจร่วมกัน ส่วนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อยที่เป็นพยานฝ่ายกล่าวหาอาจต้องปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันกับผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในโอกาสใดโอกาสหนึ่งก็ได้ เพื่อเป็นการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อยดังกล่าวนี้ก็ชอบที่กรมเร่งรัดพัฒนาชนบทจะเปิดเผยข้อมูลนั้น โดยลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ตามนัยมาตรา 9 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัตินี้ สำหรับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในส่วนที่เป็นถ้อยคำพยานของฝ่ายถูกกล่าวหา นั้น การเปิดเผยมิได้มีผลกระทบอย่างหนึ่งอย่างใดต่อผู้ให้ถ้อยคำพยาน เพราะเป็นถ้อยคำพยานที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์เอง

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้แก่ บันทึกถ้อยคำพยานทุกคนในสำนวนสอบสวน เว้นแต่ถ้อยคำของพยานบุคคลของฝ่ายกล่าวหาที่มีฐานะตำแหน่งทางราชการที่ต่ำกว่าผู้อุทธรณ์ ไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ไม่เปิดเผยเอกสารในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาทางวินัยเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิพาท : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ขอให้เปิดเผยเอกสารในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งตนเองร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาโยกย้ายตามคำร้องขอย้ายของตนเอง แต่ไม่ได้รับการพิจารณาคำร้องที่เป็นธรรม โดยข้อมูลข่าวสารที่ขอเป็นเอกสารประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง จำนวน 10 รายการ

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้ไม่ประสงค์ให้ราชการเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา 15 (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า บันทึกลายคำของเจ้าหน้าที่ทั้ง 5 คน ที่ให้ต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ไม่เป็นข้อมูลข่าวสารที่แสดงถึง ประวัติการศึกษา ฐานะทางการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม ประวัติการทำงาน หรือมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดอันแสดงถึงลักษณะที่เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล อันจะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 อีกทั้งบันทึกการให้ถ้อยคำดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริง ซึ่งเจ้าหน้าที่ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ให้ไว้ต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในการสอบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่บุคคลอื่นหรือให้ไว้แก่หน่วยงานของรัฐโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา 15 (6) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังข้ออ้างของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ แต่เมื่อได้พิจารณาวิเคราะห์บันทึกถ้อยคำของเจ้าหน้าที่แล้วเห็นว่า เป็นเอกสารที่ผู้ให้ถ้อยคำได้กระทำในฐานะเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาโยกย้าย โดยข้อความจะแสดงถึงความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงรวมทั้งเหตุผลของการเสนอแนะต่อผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งโยกย้าย ดังนั้น การให้ถ้อยคำตามบันทึกการให้ถ้อยคำเหล่านี้ จึงเป็นข้อมูลที่เป็นคำแนะนำหรือความเห็นภายในของเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 15 (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อความเป็นอิสระของเจ้าหน้าที่ในการเสนอความเห็นของตนต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อตัดสินใจ

ตามอำนาจหน้าที่ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับประโยชน์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า การที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ปฏิเสธการเปิดเผย บันทึกถ้อยคำของบุคคลทั้ง 5 รายการ นั้น จึงเป็นการชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

19 กรกฎาคม 2545

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว ถูกร้องเรียนว่ามีพฤติการณ์เรียกรับเงิน เพื่อแลกเปลี่ยนกับการลักลอบนำสินค้าจากประเทศกัมพูชาเข้ามาในประเทศไทย โดยไม่ได้รับอนุญาตและไม่ผ่านพิธีการศุลกากร ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอถ่ายเอกสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวเพื่อประกอบการยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) และใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์โทษทางวินัยต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจและอยู่ระหว่างพิจารณา สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงไม่อาจเปิดเผยเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยได้

การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาเห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ที่เสนอต่อผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์นั้น จะเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและความเห็นของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นในรายงานการสอบสวนทางวินัยมีสภาพเป็นเพียงคำแนะนำหรือความเห็นภายในตามมาตรา 15 (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และคณะกรรมการวินัยฯ ได้พิจารณาเนื้อความในความเห็นดังกล่าวแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อความใดๆ ของความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน พ.ต.ท. วิศณุ พล.ต.ต. พิจารณ์ และพล.ต.ท. สุวรรณ เพื่อมีคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์นั้น จะทำให้มีผลกระทบต่อความเป็นอิสระในการให้ความเห็นของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการสอบสวนทางวินัย ดังนั้น การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและผู้บังคับบัญชาดังกล่าวก่อนมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์นั้น จึงเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

19 สิงหาคม 2545

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นายแพทย์ ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : กระทรวงสาธารณสุข

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์รับราชการในตำแหน่งรองปลัดกระทรวงสาธารณสุขถูกกล่าวหาว่า กล่าววาจาไม่บังควรและไม่เหมาะสมในลักษณะเข้าข่ายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพในที่ประชุมเมื่อครั้งไปนิเทศงานการดำเนินงานนโยบาย 30 บาท รักษาทุกโรคตามจังหวัดต่าง ๆ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่า ข้อกล่าวหา นั้นเป็นความจริงและมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงกระทรวงสาธารณสุขขอ สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด รวมทั้งคำให้การของผู้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงรวมทั้งคำให้การของผู้ให้ถ้อยคำ ตามคำขอของผู้อุทธรณ์ ทางราชการต้องรักษาไว้เป็นความลับของทางราชการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงไม่ อนุญาตให้เปิดเผยตามคำขอของผู้อุทธรณ์

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งได้แก่รายงานการสอบสวน ข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข เป็นการสรุปผลดำเนินการ สอบพยานบุคคลผู้เข้าร่วมประชุมโดยการสุ่มปากคำของพยานจำนวน 74 ปาก โดยมีได้ระบุชื่อ ที่อยู่และตำแหน่ง ของพยาน อันอาจเป็นเหตุก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ใด ทั้งความเห็นของคณะกรรมการ สอบสวนข้อเท็จจริงเป็นที่สิ้นสุด มีข้อเท็จจริงและข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นกรณีที่กระจ่างชัด แม้การ สอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงจะยังไม่แล้วเสร็จ แต่การเปิดเผยรายงานการสอบสวน ข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง มิได้ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือ ไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยให้ ลบหรือตัดทอนข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงตัวผู้ให้ถ้อยคำได้ตามที่กระทรวงสาธารณสุขเห็นสมควร

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลศิริราชเกี่ยวกับเอกสารการเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : โรงพยาบาลศิริราช

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนนางบุญสมฯ ซึ่งเป็นข้าราชการระดับ 7 สังกัดโรงพยาบาลศิริราช

เหตุผลในการปฏิเสธ

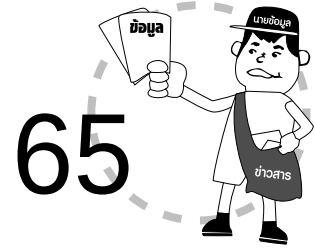
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีข้อความใดกล่าวพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกให้ได้รับความเสียหาย และเอกสารดังกล่าวมีลักษณะเข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ นอกจากนี้ผู้ร้องเรียนไม่ได้ให้ความยินยอมไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอนุญาตให้เปิดเผยข้อความในเอกสารแต่ประการใด โรงพยาบาลศิริราชจึงไม่อาจให้ข้อมูลตามคำขอ

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา 15 (6) และมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และไม่ปรากฏข้อความใดกล่าวโทษมารดาผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ราชการ แต่มีลักษณะเป็นการร้องขอความช่วยเหลือต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช เนื่องจากมีความเดือดร้อนเกี่ยวกับหนี้สิน เพื่อขอให้ช่วยไกล่เกลี่ยประนีประนอมให้ได้ไถ่ถอนที่ดินที่ขายฝากคืน จึงเป็นการขอความช่วยเหลือจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราชเป็นการส่วนตัวมิใช่การร้องเรียนกล่าวโทษ ทั้งเอกสารดังกล่าวไม่มีข้อความใดที่ผู้อุทธรณ์จำเป็นต้องทราบเพื่อปกป้องสิทธิของตน

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยเอกสารรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นางรัสมิ์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : โรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทรา

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลฉะเชิงเทราขอสำเนาเอกสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด เพื่อใช้สิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งว่ากล่าวตักเตือน

เหตุผลในการปฏิเสธ

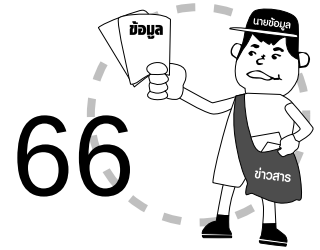
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยข้อมูลสำนวนการสอบสวนส่วนดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ข้อมูล

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า เอกสารส่วนที่โรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทราปฏิเสธการเปิดเผยต่อผู้อุทธรณ์นั้น เป็นเอกสารส่วนหนึ่งของรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ที่แสดงถึงความเห็นของประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่มีความเห็นในเรื่องที่สืบสวนนั้นอย่างไรแล้ว เสนอต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อประกอบการพิจารณาในการสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งในอำนาจหน้าที่ อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นคำแนะนำหรือความเห็นภายในมาตรา 15 (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งการเปิดเผยจะทำให้กระทบต่อการใช้อดุลพินิจอย่างอิสระของเจ้าหน้าที่อันจะส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพได้ การที่โรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทราปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นการใช้อดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึก ปค.14 (บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล)

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยตรี สุรสิทธิ์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายอำเภอสมเด็จ ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารต่างๆ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและบันทึก ปค.14 (บันทึกคำให้การของบุคคลทุกคนที่เกี่ยวข้อง)

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่สามารถให้คัดสำเนานบันทึกคำให้การของผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งผู้ให้มาไม่ประสงค์จะให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

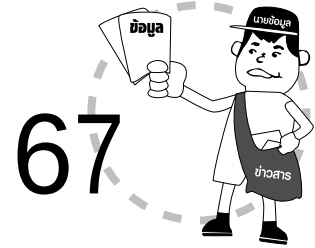
การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ตามนิยามในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมายรหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ ดังนั้น คำให้การของพยานจึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่บุคคลซึ่งเป็นพยานให้การในกระบวนการสอบสวนตามที่ตนได้รู้เห็น แม้ว่าผู้ให้ถ้อยคำจะแสดงความประสงค์ไม่ให้ทางราชการนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเปิดเผยต่อผู้อื่น แต่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐก็อาจมีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ หากคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงในกรณีนี้ปรากฏว่ายังไม่มีคำสั่งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่ได้รับผลกระทบโดยตรง ยิ่งไปกว่านั้นการเปิดเผยบันทึก ปค.14 ให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนมีการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย อาจเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยในภายหน้าได้ เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าในกรณีนี้ควรคุ้มครองสิทธิของผู้ให้ถ้อยคำในกระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริงมิให้ถูกระทบโดยไม่สมควร

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

25 กันยายน 2545

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เกี่ยวกับเอกสารการสืบสวนและสอบสวนดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท จิรพันธ์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย คือ สำนวนการสอบสวนคดีวินัย และสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง ที่ปรากฏในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาทัณฑ์ทางวินัยนำมาประกอบการสอบสวน

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเอกสารดังกล่าวโดยสภาพแล้ว เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบ การมีอยู่ของข้อเท็จจริง และการตรวจสอบเพื่อพิสูจน์ความผิดทางวินัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารประเภทนี้จะทำให้เสียประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการ อันเป็นการทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพซึ่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ และไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา 15 (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และการดำเนินการทางวินัยเรื่องนี้ได้เสร็จสิ้น ผู้อุทธรณ์จึงควรมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการปกป้องและรักษาสิทธิของตนตามกฎหมายต่อไป ทั้งการเปิดเผยไม่น่าจะทำให้เสียประโยชน์ในการรักษาวินัยหรือทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แต่ประการใด นอกจากนี้คำให้การพยานในเรื่องนี้บางคนเป็นข้าราชการซึ่งให้การในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของตนและเป็นการให้การที่สอดคล้องกับเอกสารการเปิดเผยย่อมจะแสดงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐได้ตามสมควร อย่างไรก็ตาม สำหรับชื่อและข้อความที่จะทำให้ทราบว่าเป็นคำให้การของพยานคนใดไม่ควรเปิดเผย เพื่อเป็นการให้ความคุ้มครองแก่ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการสอบสวนทางวินัยเรื่องนี้ เว้นแต่จะมีการเปิดเผยชื่อพยานในรายงานการสอบสวนที่ผู้อุทธรณ์ได้รับไปแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย โดยลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อหรือส่วนที่ทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นพยาน

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย คำให้การพยานบุคคล พยานเอกสารพร้อมรายละเอียดสำเนารายงานของคณะกรรมการสอบสวน

เหตุผลในการปฏิเสธ

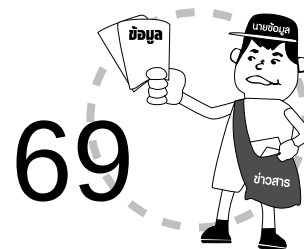
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการ และมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและได้แก้ข้อกล่าวหาไปแล้ว หากให้เปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การที่สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการไม่เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยทั้งหมดนั้นชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : จังหวัดพิษณุโลก

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีคำร้องขอข้อมูลข่าวสารถึงจังหวัดพิษณุโลก ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารต่างๆ รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัย (แบบ สว.6) และบันทึกคำให้การของผู้กล่าวหาและพยานทุกคนทุกฉบับ

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า คำให้การของผู้กล่าวหาและพยานไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลตามมาตรา 24 วรรคหนึ่ง และเป็นเอกสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การเปิดเผยบันทึกคำให้การของพยานโดยลบหรือตัดทอนข้อความบางส่วนออก เนื่องจากเนื้อหาในเอกสารมีส่วนพาดพิงถึงพยานบุคคลและทำให้ทราบถึงตัวบุคคลที่เป็นพยาน จึงเป็นการใช้ดุลพินิจเพื่อรักษาความปลอดภัยและป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 สำหรับเอกสารหลักฐานอื่นๆ ประกอบคำให้การและสำนวนการสอบสวนนั้น เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของพยานบุคคลโดยตรง ซึ่งเป็นการใช้ดุลพินิจตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) และมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการคือ คำให้การของผู้กล่าวหาและพยานดังกล่าวทั้งหมดรวมอยู่ในสำนวนการสอบสวนทางวินัย เมื่อการสอบสวนยุติและมีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์โดยไล่ออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัย ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องต่อกรณีนี้แล้ว เห็นว่า กรณีนี้ควรคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์เพื่อจะได้นำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการแก้ข้อกล่าวหาในชั้นอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ 1 - 6 โดยใช้ดุลพินิจลบหรือตัดทอนชื่อบุคคลที่ปรากฏอยู่ในสำนวนการสอบสวนทางวินัย แก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับเอกสารการเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ได้เข้าราชการครูโรงเรียนบ้านวังมะค่า อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือรายงานพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ ซึ่งรายงานโดยกลุ่มครูโรงเรียนบ้านพรานกระต่าย โดยยื่นต่อสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพรานกระต่าย และสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เอกสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการหากเปิดเผยแล้วจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของกลุ่มครูโรงเรียนบ้านพรานกระต่าย และเป็นข้อมูลที่กลุ่มครูโรงเรียนบ้านพรานกระต่ายผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการไปเปิดเผยต่อผู้อื่น เนื่องจากมีลักษณะเป็นหนังสือร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชาตามนัยมาตรา 15 (4) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

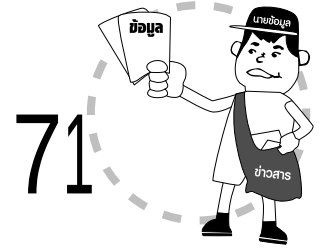
คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า บันทึกรายงานพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์โดยกลุ่มครูโรงเรียนบ้านพรานกระต่าย กับพวกรวม 86 คน มีลักษณะเป็นบันทึกรายงานพฤติกรรมส่วนตัวของผู้อุทธรณ์ มิใช่หนังสือร้องเรียนว่า ผู้อุทธรณ์กระทำการทุจริตหรือกระทำความผิดกฎหมาย และมีหนังสือร้องเรียนภายในตามขั้นตอนของระบบราชการเพราะเป็นบันทึกที่ไม่มีรูปแบบ กล่าวคือ ไม่มีสถานที่ วันเดือนปี ในการทำหนังสือ ไม่มีชื่อบุคคลหรือหน่วยงานที่จะรับหนังสือ มีลักษณะเป็นเอกสารที่ประสงค์จะเผยแพร่ทั่วไปมากกว่าจะเป็นหนังสือร้องเรียนภายใน นอกจากนี้การลงลายมือในเอกสารดังกล่าว กระทำเป็นกลุ่มโดยมีรายชื่อของครูที่เคยถูกผู้อุทธรณ์ร้องเรียนจนถูกลงโทษทางวินัยรวมอยู่ด้วย จึงเห็นได้ว่า เอกสารดังกล่าวทำขึ้นอย่างมีกระบวนการชักนำของกลุ่มบุคคลซึ่งได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่โดยตรงไปตรงมาเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการของผู้อุทธรณ์ หนังสือรายงานพฤติกรรมส่วนตัวผู้อุทธรณ์ดังกล่าว จึงมีลักษณะเป็นการปฏิบัติการตอบโต้การกระทำของผู้อุทธรณ์โดยกลุ่มผู้ได้รับผลจากการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์นั่นเอง และเมื่อพิจารณาถึงพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ก็น่าจะเชื่อได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการที่ดีมีคุณธรรม ไม่นิ่งเฉยเมื่อรู้เห็นการกระทำผิดหรือประพฤติมิชอบของผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน แต่ได้ดำเนินการร้องเรียนจนมีการลงโทษผู้กระทำผิด

โดยมิได้เกรงกลัวว่าตนเองจะได้รับผลร้ายจากการกระทำของตนดังกล่าว ดังนั้น ข้าราชการอย่างผู้อุทธรณ์จึงควรได้รับความคุ้มครองไม่ให้ถูกรังแกจากผู้ประพฤติมิชอบ ส่วนความผิดทางวินัยที่ผู้อุทธรณ์เคยถูกร้องเรียนนั้นก็ เป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ น่าจะเกิดจากความพยายามหาเรื่องกลั่นแกล้งผู้อุทธรณ์จากผู้เสียผลประโยชน์มากกว่า สำหรับข้ออ้างของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่ว่า หากเปิดเผยเอกสารดังกล่าวจะเป็น อันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของกลุ่มครูและพวกรวม 86 คนนั้น เห็นว่า เป็นข้ออ้างที่ฟังไม่ขึ้น เพราะ ผู้อุทธรณ์เคยดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการครูชั้นผู้น้อยมิใช่ตำแหน่งที่มีอำนาจ และขณะนี้ได้ลาออกจาก ข้าราชการแล้ว ปัจจุบันมีอาชีพขายขนมครกซึ่งมีรายได้น้อย อีกทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่า ผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรม เป็นผู้มั่วสุมในท้องถิ่น จึงไม่น่าเชื่อถือว่า ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตแก่กลุ่มผู้ลงลายมือชื่อ ในเอกสารรายงานพฤติกรรมดังกล่าว ตรงข้ามผู้อุทธรณ์ต่างหากที่อาจไม่ปลอดภัยเพราะกลุ่มผู้ร้องเรียน มีจำนวนมากและผู้อุทธรณ์เองก็เคยถูกข่มขู่อาฆาตจะเอาชีวิตมาแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือรายงานพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ที่รายงานโดยกลุ่มครู โรงเรียนบ้านพรานกระต่ายกับพวกทั้งหมดให้แก่ผู้อุทธรณ์

1 พฤศจิกายน 2545

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของกรมการปกครองที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัตรสนเท่ห์

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : กรมการปกครอง

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ขอให้เปิดเผยบัตรสนเท่ห์เกี่ยวกับการใช้ชื่อสกุลไม่ถูกต้องตามระเบียบและกฎหมาย

เหตุผลในการปฏิเสธ

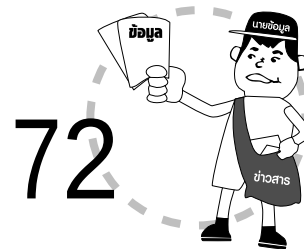
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เพราะข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารลับ

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า บัตรสนเท่ห์มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการใช้ชื่อสกุลใหม่ โดยมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบ ผู้จัดทำมีความประสงค์ที่จะให้หน่วยงานของรัฐได้รับทราบข้อเท็จจริง การส่งบัตรสนเท่ห์ดังกล่าว จึงเป็นการกระทำที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการที่มีผู้ให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแก่ทางราชการยังเป็นหน้าที่ที่พลเมืองดีพึงกระทำ และสมควรที่ผู้กระทำพึงได้รับการคุ้มครอง โดยไม่ต้องพิจารณาว่าการส่งบัตรสนเท่ห์มีมูลเหตุมาจากกรณีใด นอกจากนี้ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในบัตรสนเท่ห์นั้นหาเชื่อได้ว่าเป็นข้อมูลที่ได้มาจากบุคคลผู้ใกล้ชิดหรือจากผู้ร่วมงานกับผู้อุทธรณ์ ซึ่งถึงแม้จะมีได้ลงลายมือชื่อ แต่การเขียนด้วยลายมือก็อาจทำให้ทราบได้ว่า ผู้เขียนบัตรสนเท่ห์เป็นผู้ใด การที่กรมการปกครองมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนลงโทษทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นายณรินทร์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทักษ์ : บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการสอบสวนและลงโทษทางวินัย

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณา หากดำเนินการเรียบร้อยแล้วจะแจ้งให้ทราบต่อไป ต่อมาบริษัทการบินไทยฯ มีหนังสือแจ้งว่าข้อมูลข่าวสารบางรายการไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (3) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า

1) ข้อมูลข่าวสารที่บริษัทไม่สมควรเปิดเผย คือ

- คำให้การของพยานบุคคลที่เห็นผู้อุทธรณ์นำอาวุธปืนเข้ามาในที่ทำงาน เพราะพยานทั้งหมดเป็นบุคคลใกล้ชิดและอยู่ในวงแคบ ประกอบกับมีข้อเท็จจริงที่น่าเชื่อว่าการนำอาวุธปืนเข้ามาจริง จึงเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของพยานได้

- ส่วนของการสอบสวนกรณีนายณรินทร์ถูกกล่าวหาว่านำเอกสารของแผนก KB-P ไปแก้ไขความพาดพิงถึงผู้บริหารบริษัทการบินไทยฯ การเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้จะกระทบต่อชื่อเสียงของผู้บริหารบริษัทการบินไทยฯ โดยไม่สมควร ประกอบกับเอกสารในส่วนนี้ไม่เกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ในกรณีนี้แต่อย่างใด จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้

2) ข้อมูลข่าวสารที่ควรเปิดเผยมี 3 รายการ

- หนังสือร้องเรียนกล่าวโทษของผู้กล่าวหา การดำเนินการตามข้อเสนอดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ และการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน จึงควรเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

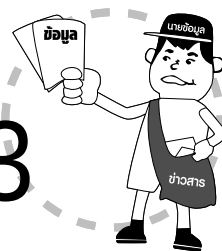
- ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.4) เป็นเอกสารของทางราชการที่ออกให้แก่ผู้อุทธรณ์เมื่อสำเนาเอกสารมาอยู่ในความครอบครองของบริษัทการบินไทยฯ และการเปิดเผยก็ไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของบุคคลอื่น เห็นสมควรให้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

- รายงานการสอบสวนและรายงานสรุปของกรรมการสอบสวนทางวินัย ผู้อุทธรณ์ควรได้รับรู้เพื่อใช้ในการต่อสู้ป้องกันสิทธิของผู้อุทธรณ์ในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออก

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มีมติไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ 1 แต่ให้เปิดเผยรายการที่ 2 ทั้งหมด สำหรับรายงานการสอบสวนให้เปิดเผยโดยใช้ดุลพินิจลบหรือตัดทอนชื่อพยานหรือข้อความที่อาจสื่อให้รู้ถึงตัวบุคคลที่เป็นพยานได้ให้แก่ผู้อุทธรณ์

12 พฤศจิกายน 2545

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับกรณีการสืบสวนข้อเท็จจริง และการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนเจริญศิลปวิทยา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ได้ร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กล่าวหาผู้อำนวยการโรงเรียนเจริญศิลปวิทยา ว่าทุจริตและกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจังหวัดสกลนครเพื่อขอดูและขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง และการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว

เหตุผลในการปฏิเสธ

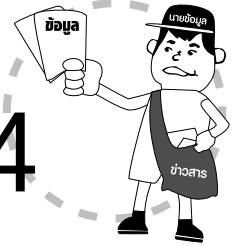
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า กรณีนี้เข้าข่ายตามนัยมาตรา 15 (3) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ประกอบกับเอกสารตามคำขอได้จัดส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติพิจารณา และเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ และไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย แต่เนื่องจากการดำเนินการสอบสวนทางวินัยตามที่ได้ร้องเรียนไว้ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกประการหนึ่งกรณีอุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ประกอบในคดีที่ได้ฟ้องต่อศาลปกครอง ผู้อุทธรณ์ก็อาจใช้สิทธิขอให้ศาลเรียกพยานเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลต่างๆ รวมทั้งหน่วยงานของรัฐได้อยู่แล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดปัตตานีเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : จังหวัดปัตตานี

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย กรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าละทิ้งหน้าที่ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานีเกี่ยวกับการเตรียมการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล และกรณีกระทำความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของราชการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

เหตุผลในการปฏิเสธ

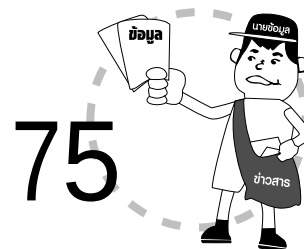
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผล เป็นข้อมูลข่าวสารที่เข้าลักษณะต้องห้ามมิให้เปิดเผย เพราะจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของผู้เกี่ยวข้องได้

การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยต่อผู้อุทธรณ์เป็นที่ยุติแล้ว เนื้อหาในข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการไม่ปรากฏว่ามีข้อความส่วนใดที่เป็นความลับของทางราชการ การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัย ไม่มีผลกระทบต่อการใช้กฎหมายของจังหวัดปัตตานี ส่วนบันทึกถ้อยคำพยาน การเปิดเผยไม่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา 15 (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เว้นแต่ถ้อยคำพยานบุคคลภายนอกที่ให้การเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนเป็นข้อความที่มีได้เกี่ยวกับการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ การเปิดเผย ไม่มีผลกระทบต่อการใช้กฎหมายของจังหวัดปัตตานีให้ต้องเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน แต่การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและความชอบธรรมในการออกคำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชา

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ถ้อยคำของพยานบุคคลภายนอกที่ให้การเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนพร้อมเอกสารประกอบ 2 ฉบับ ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีกรณีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ในสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นายประสงค์ ฯ ผู้อุทธรณ์ที่ 1
นายตุลสถิต ฯ ผู้อุทธรณ์ที่ 2

หน่วยงานที่รับพิชชอบ : สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ในฐานะสื่อมวลชนมีหนังสือถึงประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ขอให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัย กรณีที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผล สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ป.ป.ง.) ถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยเกี่ยวกับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารลับของทางราชการ และสำนวนการสอบสวนทางวินัยอยู่ระหว่างการดำเนินการของสำนักงาน ก.พ. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติดังกล่าวเสื่อมประสิทธิภาพ

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า มีประเด็นให้ต้องวินิจฉัยว่า การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนในกรณีนี้จะเป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการซึ่งขัดกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 66 หรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ห้ามมิให้ผู้ใดรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้กระทำการด้วยประการใดๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว แต่บทบัญญัติดังกล่าวนี้ก็มีข้อยกเว้นไว้ในกรณีที่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ซึ่งเป็นกรณียกเว้นไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่หรือตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินโดยเฉพาะ หรือตามกฎหมายอื่น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เป็นกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนตามบทบัญญัติมาตรา 58 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และหากมีกรณีที่มีผู้อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ก็มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยกรณีอุทธรณ์ดังกล่าวเพื่อทบทวนการใช้ดุลยพินิจมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานได้อีกชั้นหนึ่ง และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้วินิจฉัยไปอย่างใดแล้ว มาตรา 37 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ

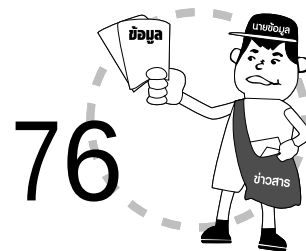
ราชการ พ.ศ. 2540 บัญญัติให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เป็นที่สุด โดยมีระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. 2544 ข้อ 24 กำหนดให้คำวินิจฉัยที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้วินิจฉัยให้เปิดเผยโดยไม่มีข้อจำกัดหรือเงื่อนไขใด ให้ถือว่า ข้อมูลข่าวสารนั้นถูกยกเลิกชั้นความลับแล้ว ดังนั้นเหตุผลที่ผู้มีส่วนได้เสียยกขึ้นอ้างในประเด็นความลับของทางราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองไว้จะเปิดเผยมิได้นั้น จึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับประเด็นที่ว่า การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยในกรณีนี้จะกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตลอดจนการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ง. หรือไม่ เห็นว่า เนื้อหาสาระในรายงานการสอบสวนทางวินัยและบันทึกถ้อยคำพยานมีแต่ข้อความที่เป็นกรณีเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและการพิจารณาว่าการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ง. เป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่เท่านั้น ไม่มีข้อมูลข่าวสารใดที่หากเปิดเผยแล้วจะกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ แต่เป็นกรณีการสอบสวนทางวินัยเกี่ยวกับการใช้อำนาจตามกฎหมายของสำนักงาน ป.ป.ง. ที่กระทบถึงสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ อันได้แก่ สิทธิในการความเป็นอยู่ส่วนตัวของประชาชน ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อได้ตรวจสอบเอกสารรายงานการสอบสวนทางวินัยและบันทึกถ้อยคำของพยานโดยละเอียดแล้วพบว่า เป็นข้อมูลที่แสดงขั้นตอนการดำเนินการตรวจสอบการทำความผิดทางการเงินของบุคคลโดยปกติตามหลักเกณฑ์วิธีการของกฎหมาย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่มีผลทำให้การปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ง. เสื่อมประสิทธิภาพ

ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ได้เสียของบุคคลที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า สำนวนการสอบสวนเป็นกรณีเกี่ยวกับการใช้อำนาจตามกฎหมายที่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน จึงเป็นการสมควรที่ผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายจะต้องถูกตรวจสอบให้เป็นที่เป็นที่ประจักษ์ว่า การกระทำตามข้อกล่าวหาเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการรुकล้ำสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนโดยไม่สมควรเกิดขึ้นได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะมากกว่า และในประการสำคัญจะทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนมีโอกาสตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอีกทางหนึ่งด้วย

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและหรือสำนักงาน ก.พ. แล้วแต่กรณีที่หน่วยงานใดเป็นผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในปัจจุบัน เปิดเผยรายงานผลการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวพร้อมบันทึกถ้อยคำและชื่อของพยานบุคคลทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ปกปิดชื่อของบุคคลที่ถูกตรวจสอบการทำความผิดทางการเงิน และประวัติส่วนตัวของบุคคลของเลขาธิการ ป.ป.ง. และผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผล สำนักงาน ป.ป.ง.

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกคำให้การของผู้ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิตชอบ : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกคำให้การของผู้ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย กรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอย่างร้ายแรงในเรื่องการใช้อำนาจหน้าที่เรียกเก็บเงินจากราษฎรที่มาติดต่อขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน และต่อมาผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ

เหตุผลในการปฏิเสธ

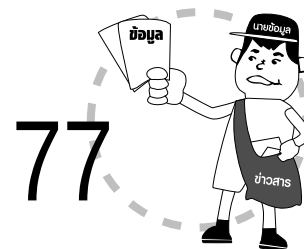
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และได้มีการกำหนดขึ้นความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. 2544

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า บันทึกคำให้การของกลุ่มผู้ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานและบันทึกคำให้การผู้ได้บังคับบัญชา มีข้อเท็จจริงน่าเชื่อว่า ผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมอันเป็นอุปสรรคต่อกระบวนการพิจารณาชั้นอุทธรณ์ ส่วนคำให้การของนายอนันต์ ผู้บังคับบัญชา เห็นว่า การเปิดเผยจะไม่เป็นอุปสรรคต่อกระบวนการพิจารณาชั้นอุทธรณ์

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยบันทึกคำให้การของนายอนันต์ ส่วนบันทึกคำให้การของพยานอื่นๆ ให้เปิดเผยโดยใช้ดุลพินิจลบหรือตัดทอนชื่อพยานหรือข้อความที่อาจสื่อให้รู้ตัวบุคคลที่เป็นพยานได้

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนและคำให้การ

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรง (อบต.สำโรง) มีหนังสือถึงอำเภอสำโรง ขอข้อมูลข่าวสาร คือ คำร้องเรียนกล่าวหาของนางรัชนี้ กรณีที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการและกล่าวหาว่าทุจริตรับสินบน และคำให้การของบุคคล

เหตุผลในการปฏิเสธ

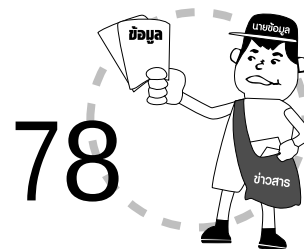
อำเภอสำโรงมีหนังสือแจ้งว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ เพราะอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการทางวินัยกับผู้เกี่ยวข้อง หากเปิดเผยแล้วจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่เหมาะสม ผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่กระทบส่วนได้เสียต่อผู้อุทธรณ์ โดยตรง ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลเพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจของอำเภอสำโรง และเมื่อผลการพิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว การเปิดเผยคำร้องเรียนและสำเนาคำให้การสมาชิกสภา อบต.สำโรง บุคคลเหล่านี้ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนให้ทำหน้าที่ตรวจสอบควบคุมการทำงานของฝ่ายบริหารและข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปอย่างโปร่งใสไม่มีการทุจริตและเกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารย่อมต้องด้วยเจตนารมณ์ของการปกครองส่วนท้องถิ่นและพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มากกว่า

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (สำนักงาน ก.ค.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาวินัยผู้อุทธรณ์ และมติของ อ.ก.ค.วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ที่พิจารณาอุทธรณ์โทษทางวินัยของผู้อุทธรณ์ กรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และถูกลงโทษปลดออกจากราชการ

เหตุผลในการปฏิเสธ

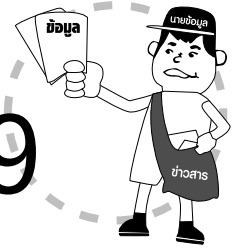
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารบางส่วนได้มาในระบบได้ส่วนที่กระทำโดยทางลับและได้กำหนดชั้นความลับไว้ การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลอื่น หรืออาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ

การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่กระทบประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์มีสิทธิรับทราบเพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจของกรมสามัญศึกษา สำนักงาน ก.ค. และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และการพิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว เมื่อพิจารณาถึงพยานบุคคล เนื้อหาสาระไม่มีลักษณะตามนัยมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การเปิดเผยไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่มีพฤติการณ์ที่เชื่อได้ว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นายพงษ์เทพ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดขอให้เปิดเผยหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์

เหตุผลในการปฏิเสธ

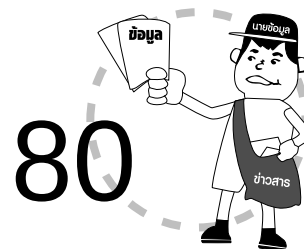
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ได้ส่งสำเนาบัตรสนเทห์และหนังสือร้องเรียนดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ได้ลบหรือตัดตอนชื่อผู้ร้องเรียนออกทั้งหมด โดยอ้างว่า “ผู้ร้องเรียนได้รับความคุ้มครองตามนัยมาตรา 15 (4) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540”

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า หนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่า ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งของข้าราชการครู ชื่อและลายมือชื่อของผู้ร้องเรียนเป็นข้อมูลข่าวสารที่กระทบต่อส่วนได้เสียของผู้ร้องเรียน และขณะนี้ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในสำนวนการสอบสวน อยู่ระหว่างดำเนินการพิจารณาทางวินัย ยังไม่เป็นที่ยุติ หากให้มีการเปิดเผยอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบกับเมื่อสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดได้พิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในหนังสือร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์รับทราบทั้งหมดแล้ว โดยปกปิดเฉพาะชื่อชื่อของผู้ร้องเรียนไว้ ผู้อุทธรณ์ย่อมได้รับทราบข้อมูลข่าวสารอันเป็นสาระสำคัญเพียงพอที่จะใช้ต่อสู้ป้องกันสิทธิของตนแล้ว ดังนั้นข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จึงยังไม่มีเหตุจำเป็นเพียงพอที่จะต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ หนังสือร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์พยายามจับผิดและร้องเรียนผู้ได้บังคับบัญชาไว้ว่าจาไม่สุภาพ เห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดใช้ประกอบการพิจารณาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ อีกทั้งผลการดำเนินการก็สิ้นสุดลงทั้งในขั้นต้นและชั้นอุทธรณ์ตามกระบวนการดำเนินการทางวินัยแล้วด้วย ข้อมูลข่าวสารส่วนนี้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่เนื่องจากหน่วยงานยังมิได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาให้รอบคอบในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองส่วนได้เสียของผู้ร้องเรียน สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดอาจใช้ดุลพินิจลบหรือตัดตอนหรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนั้นได้ แต่ทั้งนี้ก็ไม่ตัดสิทธิของผู้อุทธรณ์ที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้ต่อไป

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์สำหรับเอกสารในรายการที่ 1 และให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ 2 โดยใช้ดุลพินิจลบหรือตัดตอนหรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อบุคคลในหนังสือร้องเรียนดังกล่าวได้

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครูสังกัดกรุงเทพมหานคร มีหนังสือถึงสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง คำร้องเรียนของผู้ปกครองเด็กนักเรียน รายละเอียดข้อกล่าวหา บันทึกถ้อยคำการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวข้างต้น

เหตุผลในการปฏิเสธ

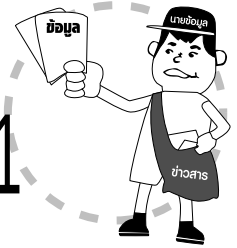
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เพราะเป็นเอกสารลับซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการสืบสวนหาข้อเท็จจริง

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า คำสั่งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกระทบส่วนได้เสียต่อผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจและความโปร่งใสเพื่อปกป้องสิทธิของตน สำหรับคำร้องเรียนของผู้ปกครอง รายละเอียดข้อกล่าวหา ประเด็นกระทำอนาจารเด็ก และบันทึกถ้อยคำการสืบสวนข้อเท็จจริงนั้น เห็นว่า กระบวนการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ ประกอบกับเมื่อพิจารณาเนื้อหาของหนังสือร้องเรียน ผู้ปกครองนักเรียนได้คัดค้านมิให้เปิดเผย เพราะอาจมีผลกระทบต่อผู้ร้องเรียนและเด็กนักเรียน ต่อไปอาจไม่มีผู้กล้าร้องเรียนอีก และเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยคำสั่งของผู้อำนวยการโรงเรียนสุเหร่าคลอง 1 ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์กระทำอนาจารเด็กนักเรียนหญิง และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงของผู้อำนวยการเขตคลองสามวากรณีผู้อุทธรณ์กระทำอนาจารเด็กนักเรียนหญิงโรงเรียนสุเหร่าคลอง 1 ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่นๆ ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้น สำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ คือ

- 1) บันทึกลงส่งสำนวนของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงที่ส่งถึง ก.ตร.
- 2) บันทึกสรุปเรื่องของผู้ตรวจสำนวนของ ก.ตร.ที่ส่งให้คณะกรรมการ ก.ตร.เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย คณะที่ 1 เพื่อให้คณะกรรมการแต่ละท่านพิจารณาก่อนเข้าประชุม

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามมาตรา 15 (3) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการไม่ปรากฏว่ามีข้อความใดที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับ การเปิดเผยไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำหรับข้อความที่เป็นสรุปถ้อยคำพยานที่ปรากฏในข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการ พยานทุกคนให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติตามหน้าที่ การเปิดเผยไม่มีลักษณะที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แต่เนื่องจากข้อความในส่วนที่เป็นรายชื่อบุคคลที่ปรากฏอยู่ในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังมิได้ใช้ดุลพินิจว่า การเปิดเผยจะกระทบต่อส่วนได้เสียอื่นของบุคคลนั้นหรือไม่

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการ โดยอาจใช้ดุลพินิจลบหรือตัดทอนหรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อบุคคลในข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานประมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สำนักงานการประมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการการประมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษขอให้เปิดเผยหนังสือร้องเรียน ทั้งชื่อผู้ร้องเรียนและประเด็นการร้องเรียนที่กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ละทิ้งหน้าที่ ยุ่งส่งเสริมให้แตกความสามัคคี ในหมู่บ้านและยกยอกเงินวัดไปใช้ส่วนตัว ฯลฯ

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพราะเป็นเอกสารลับ หากเปิดเผยทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องห้ามไม่ให้เปิดเผยตามมาตรา 15 แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. 2544 และมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า รายละเอียดของเนื้อหาที่ร้องเรียนเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ร้องเรียน เขียนบรรยายเกี่ยวกับพฤติการณ์ที่ไม่เหมาะสมของผู้อุทธรณ์ และเรื่องนี้ได้มีการดำเนินการตามระเบียบของทางราชการจนเรื่องยุติแล้วว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้กระทำความผิดวินัยตามที่ร้องเรียนแต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารส่วนนี้จึงสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองส่วนได้เสียของผู้ร้องเรียนสำนักงานการประมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษอาจใช้ดุลพินิจลบหรือตัดทอนหรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้ได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดเนื้อหาในหนังสือร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจลบหรือตัดทอนหรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อและลายมือชื่อของผู้ร้องเรียนและข้อความที่อาจแสดงให้ทราบถึงตัวผู้ร้องเรียนได้

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยสำนวนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสรุปสำนวนการสืบสวน ข้อเท็จจริงทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสรุปสำนวนการสอบสวนกรณีเรียกอุทธรณ์ขาดราชการ และผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย มีคำสั่งให้ว่ากล่าวตักเตือน และให้เรียกเงินเดือนในวันที่ขาดราชการคืน

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นไปตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด

การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นการให้การเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ไม่ใช่เป็นความเห็นภายในหน่วยงานและเป็นการให้ข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ที่แต่ละคนรับผิดชอบ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวเชื่อว่าไม่น่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน และได้มีการว่ากล่าวตักเตือนและได้ดำเนินการตามระเบียบของทางราชการจนเสร็จสิ้นไปแล้ว ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิและความชอบธรรมที่จะตรวจสอบความโปร่งใสในการดำเนินการของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอ

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกรมส่งเสริมการเกษตร

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการสำนักงานส่งเสริมเกษตรกรรมภาคกลาง จังหวัดชัยนาท มีหนังสือถึงหน่วยงานของรัฐขอข้อมูลข่าวสาร เอกสารหลักฐานการดำเนินการของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกรมส่งเสริมการเกษตรทุกชั้นตอน พร้อมกับความเห็นและบันทึกสั่งการของผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องทั้งหมด หนังสือร้องเรียนของผู้ใช้นามเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร จังหวัดนครสวรรค์กล่าวหาผู้อุทธรณ์ประพฤติตนไม่สมควรหลายประการ และข้อมูลข่าวสารอื่นๆ อีกหลายรายการ

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารที่อยู่ในระหว่างขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนของ อ.ก.พ. กระทรวงฯ ซึ่งการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาเห็นว่า หนังสือร้องเรียนของผู้ใช้นามว่าเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร จังหวัดนครสวรรค์ กล่าวหาผู้อุทธรณ์ประพฤติตนไม่สมควรหลายประการ และหนังสือข้าราชการร้องเรียนผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมทุจริตตามที่ได้ระบุไว้ในหนังสือของสำนักงานเกษตรจังหวัดนครสวรรค์ เป็นหนังสือที่ไม่มีผู้ลงนามเข้าลักษณะบัตรสนเท่ห์ จึงไม่เป็นเอกสารที่มีกฎหมายห้ามมิให้เปิดเผย

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของการสื่อสารแห่งประเทศไทยกรณีไม่เปิดเผย สำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิพาท : การสื่อสารแห่งประเทศไทย

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้ว่าการการสื่อสารแห่งประเทศไทย ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีที่ถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ โดยสำนวนการสอบสวนทางวินัยนายสมศักดิ์ เป็นการดำเนินการตามการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามทุจริตแห่งชาติ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยพิจารณาดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งได้จัดส่งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเรื่องกล่าวหาเลขดำที่ 37010784 เลขแดงที่ 06224545 อันประกอบด้วยเอกสารจำนวน 118 แผ่น มาประกอบการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษ ทั้งนี้ เป็นการดำเนินการตามมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วย การบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำโดยสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งได้ระบุว่าเป็นเรื่อง “ลับ” สมควรปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา 12 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นผู้พิจารณาคำขอ และเมื่อพิจารณาประกอบกับมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 การสื่อสารแห่งประเทศไทยไม่มีอำนาจหรือมีควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้โดยตรง แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งส่วนใดควรอยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า บทบัญญัติมาตรา 12 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เป็นกรณีที่กำหนดให้เป็นขั้นตอนการพิจารณาเบื้องต้นของหน่วยงานของรัฐที่รับคำขอจะต้องพิจารณาดำเนินการ ซึ่งกรณีนี้ คือ ให้เป็นหน้าที่ของการสื่อสารแห่งประเทศไทยจะต้องพิจารณาส่งคำขอให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้พิจารณา แต่เมื่อการสื่อสารแห่งประเทศไทย ไม่ได้ดำเนินการตามมาตรา 12 วรรคสอง และมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้ว ถือได้ว่า ล่วงเลยขั้นตอนดำเนินการเบื้องต้น

ดังกล่าวมาแล้ว สำหรับการยกมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ขึ้นอ้างเพื่อปฏิเสธการเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว ไม่อาจทำได้ เพราะในกรณีนี้การสื่อสารแห่งประเทศไทยต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ดังที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้เคยวินิจฉัยไว้แล้วตามคำวินิจฉัย ที่ สค 4/2545 และเมื่อได้ตรวจดูเอกสารรายงานโดยละเอียดแล้วพบว่า ในสำนวนการสอบสวนมีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างของอำเภอวังหิน จังหวัดศรีสะเกษ และการจัดส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ของที่ทำการไปรษณีย์วังหิน ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. และการสื่อสารแห่งประเทศไทย และไม่ทำให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานทั้งสองเสื่อมประสิทธิภาพแต่ประการใด

บทคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

28 พฤษภาคม 2546

**เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนพนมสสารคาม “พนมอดุลวิทยา”
เกี่ยวกับรายงานการสืบสวนสอบสวนทางวินัย**

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : โรงเรียนพนมสสารคาม “พนมอดุลวิทยา”

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงโรงเรียนพนมสสารคาม “พนมอดุลวิทยา” ขอเอกสารรายงานผลการสืบสวนของคณะกรรมการสืบสวน สอบสวนดำเนินการทางวินัย กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนข้าราชการครูมีความสัมพันธ์ทางชู้สาวกับข้าราชการครูในโรงเรียนเดียวกัน เพื่อไปประกอบการร้องเรียนตามลำดับต่อไป

เหตุผลในการปฏิเสธ

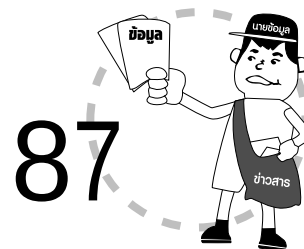
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารประเภทข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการให้ปากคำของพยานบุคคลต่างๆ การเปิดเผยเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีอยู่ก็เพียงพอที่จะร้องเรียนได้อยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นจะต้องใช้ข้อมูลข่าวสารที่อ้างถึงเพื่อการร้องเรียนแต่อย่างใด อีกทั้งการเปิดเผยโดยปิดชื่อทั้งหมดเพียงปรากฏข้อความก็อาจสื่อให้รู้ชื่อบุคคลอื่นได้ทั้งหมด เนื่องจากเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในวงแคบและเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยตรง อย่างไรก็ตามในรายงานการสืบสวนดังกล่าวมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ในฐานะที่เป็นเจ้าของข้อมูล

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มติให้โรงเรียนพนมสสารคาม “พนมอดุลวิทยา” เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เฉพาะที่เป็นบันทึกปากคำของผู้อุทธรณ์ ส่วนคำขอที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารอื่นนอกจากนี้ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่นเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ขอคัดสำนวนการสอบสวนกรณีตนถูกดำเนินการสอบสวนเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านชนบท จังหวัดขอนแก่น รวม 3 รายการ หนังสือร้องเรียน และบันทึกคำให้การของพยานในสำนวนการสอบสวน

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่เปิดเผยตามมาตรา 15 (2) (4) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า หนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์นั้น สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่นได้ใช้ประกอบในการดำเนินการสอบสวนโดยอาศัยเพียงข้อเท็จจริงในหนังสือร้องเรียนเป็นสำคัญ และผู้อุทธรณ์ก็ทราบรายละเอียดของหนังสือร้องเรียนแล้วจากการรับทราบข้อกล่าวหาเนื่องจากหนังสือร้องเรียนและหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาที่มีรายละเอียดเหมือนกัน จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยได้

ส่วนบันทึกคำให้การของพยานในสำนวนการสอบสวน พยานทุกคนล้วนรู้จักผู้อุทธรณ์ ส่วนหนึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ ซึ่งพยานแบ่งเป็นสองฝ่ายและให้การขัดแย้งกัน การเปิดเผยจึงน่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์ในการที่จะปกป้องรักษาสิทธิของตนและตรวจสอบการใช้อำนาจของหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเมื่อพิจารณาคำให้การของพยานทั้งหมดแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่น่าจะกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ หรือทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้แต่อย่างใด และไม่มีพฤติการณ์ที่เชื่อได้ว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน ทั้งไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยให้ใช้ดุลพินิจ ลบ หรือตัดทอน หรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องเรียนหรือพยานได้ตามที่เห็นสมควร

5 มิถุนายน 2546

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเพื่อดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิตชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเพื่อดำเนินการทางวินัยของผู้อุทธรณ์

เหตุผลในการปฏิเสธ

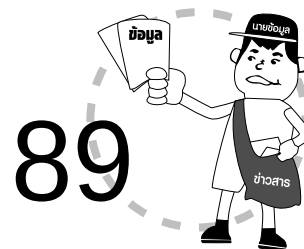
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาและการพิจารณาทางวินัยผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นการประมวลข้อเท็จจริงและพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ที่เกิดขึ้น รวมทั้งการจัดทำความเห็นของเจ้าหน้าที่ซึ่งมีลักษณะเป็นความเห็นภายในเพื่อเสนอให้ผู้มีอำนาจพิจารณา และการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคล ตามนัยตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) (3) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : จังหวัดอุดรธานี

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานีขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดอุดรธานีที่แต่งตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่าสมาชิกสภาเทศบาลนครอุดรธานี รวม 3 คน ประพฤติมิชอบ

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า รายงานสรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี และพยานเอกสารไม่มีข้อเท็จจริงใดสนับสนุนข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์หรือมีน้ำหนักชี้ชัดว่า ผู้ถูกกล่าวหาฝ่าฝืนการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง เหตุผลที่หน่วยงานยกขึ้นอ้างเพื่อปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นบันทึกถ้อยคำพยานนั้น มีลักษณะที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใดและคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงรับฟังคำพยานแล้วเชื่อว่า พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาได้เป็นไปตามข้อกล่าวหา ข้อมูลข่าวสารส่วนนี้จึงไม่มีลักษณะที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลแต่อย่างใด การเปิดเผยกลับจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะในการตรวจสอบการดำเนินงานของเทศบาล จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบัญชาการทหารสูงสุดเกี่ยวกับ บันทึกการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : พลเอก ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : กองบัญชาการทหารสูงสุด

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกองบัญชาการทหารสูงสุด ขอสำเนาเอกสารบันทึกการสอบสวน พลเอก ก. กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนเกี่ยวกับการยกยอกเครื่องประดับอัญมณี

เหตุผลในการปฏิเสธ

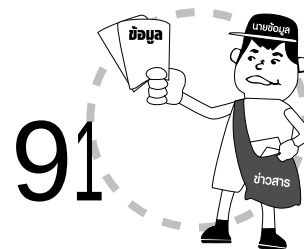
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ในสำนวนการสอบสวนฯ มีข้อความพาดพิงและอาจมีผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของคู่กรณีและ/หรือบุคคลอื่น ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2)

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า บันทึกการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยภายในหน่วยงานของรัฐที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และอยู่ในความครอบครองของกองบัญชาการทหารสูงสุด ซึ่งไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ทั้งการเปิดเผยไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์โดยให้เป็นดุลพินิจของกองบัญชาการทหารสูงสุด ที่จะลบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้รู้ถึงตัวบุคคลที่ให้อภัยค่าในสำนวนได้ตามที่เห็นสมควร

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การค้ำของคุรุสภาเกี่ยวกับ รายงานการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : องค์การค้ำของคุรุสภา

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงองค์การค้ำของคุรุสภา ขอสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเพื่อใช้ประกอบในการอุทธรณ์และใช้ในการต่อสู้คดีอาญา เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัยของผู้อุทธรณ์

เหตุผลในการปฏิเสธ

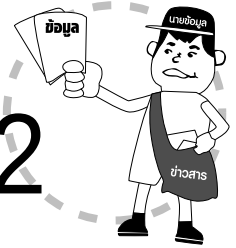
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารลับและเป็นส่วนหนึ่งในสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนคดีอาญา อีกทั้งคณะกรรมการองค์การค้ำของคุรุสภามีมติไม่อนุมัติให้มอบเอกสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีส่วนหนึ่งส่วนใดที่หากเปิดเผยแล้วจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล ไม่มีเอกสารใดที่จะต้องเก็บรักษาไว้เป็นความลับหรือจะเปิดเผยไม่ได้ การเปิดเผยรายงานการสอบสวนทางวินัยที่สอบสวนเสร็จสิ้นแล้วไม่น่าจะมีผลกระทบต่อ การดำเนินคดีอาญา อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงของ สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : กรมสามัญศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปัจจุบัน)

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครูมีหนังสือถึงกรมสามัญศึกษาขอทราบข้อเท็จจริง เหตุผลและสรุปพยานหลักฐานการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าล้วงละเมิดทางเพศและข่มขืนนักเรียน

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า อาจไม่ปลอดภัยต่อพยานตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า กระบวนการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ในฐานะคู่กรณี ซึ่งตามนัยมาตรา 31 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ให้สิทธิคู่กรณีตรวจสอบเอกสารได้ ดังนั้น เหตุผลที่กรมสามัญศึกษายกขึ้นเป็นข้ออ้างไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอ้างมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) จึงมีอาจะรับฟังได้เมื่อการสอบสวนทางวินัยยุติ และมีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว ดังนั้น ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและเหตุผลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งแห่งการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงจึงสามารถเปิดเผยได้ สำหรับพยานในสำนวนการสืบสวน ชื่อพยานที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม การเปิดเผยชื่อจะเป็นประโยชน์มากกว่า ส่วนกรณีชื่อของพยานบุคคลที่เป็นเอกชนนั้น หากให้มีการเปิดเผยอาจกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่นมากกว่าประโยชน์ที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับ จึงเห็นว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือกรมสามัญศึกษาเดิม อาจปกปิดชื่อพยานบุคคลที่มีใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยอาจปกปิดชื่อพยานที่มีใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐและข้อความที่อาจแสดงให้เห็นถึงตัวพยานนั้น

**เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกิ่งอำเภอนบพิตำ
จังหวัดนครศรีธรรมราช เกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง**

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : กิ่งอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลนาแห้ว กิ่งอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีหนังสือถึงกิ่งอำเภอนบพิตำ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนาแห้ว และผลการวินิจฉัยของปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นส่วนประกอบในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ในการดำเนินการเพื่อเสนอจังหวัดตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และผลการวินิจฉัยของปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เป็นข้อมูลข่าวสารที่กิ่งอำเภอนบพิตำจัดทำขึ้น เพื่อเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชใช้ประกอบการพิจารณา ถึงแม้ว่าการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่เรื่องยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการของจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งจะต้องพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของตำรวจภูธรภาค 9 กรณีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาวอรรพรรณ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : ตำรวจภูธรภาค 9

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้บัญชาตำรวจภูธรภาค 9 ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องนางสาวอรรพรรณ ร้องเรียนว่า พันตำรวจตรี อิศราพงศ์ พนักงานสอบสวน (สบ 2) สถานีตำรวจภูธรอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ไม่รับคำร้องทุกข์คดีหมิ่นประมาท

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพราะการเปิดเผยอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพได้

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของตำรวจภูธรภาค 9 ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เสียโดยตรง ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอมีรายละเอียดของเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการสอบถามและรายงานโต้ตอบกันไปมาในทางราชการระหว่างหน่วยงานตามสายบังคับบัญชา และเรื่องนี้ก็ได้มีการดำเนินการตามระเบียบของทางราชการจนเรื่องยุติแล้ว การที่ตำรวจภูธรภาค 9 จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดๆ ที่จะมีผลทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แต่อย่างใด

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง และเพิกถอนการพิจารณาการประทุษร้ายของคณะกรรมาธิการประจำคณะสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : คณะสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ถึงคณบดีคณะสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง และเพิกถอนการพิจารณาการประทุษร้ายของคณะกรรมาธิการประจำคณะสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เกี่ยวกับการพิจารณากรณีที่ผู้ร้องขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า จำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงยังอยู่ในกระบวนการพิจารณาของคณบดีคณะสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของคณะสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และเมื่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้จัดทำสรุปรายงานผลการสอบสวนเสนอต่อผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถือได้ว่าขั้นตอนการสอบสวนข้อเท็จจริงเป็นอันยุติ เนื้อหาสาระของข้อมูลข่าวสารหากให้มีการเปิดเผยเห็นว่าจะไม่มีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ได้รับความเสียหายหรือจะมีผลกระทบต่อส่วนได้เสียของบุคคลอื่นแต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารรายการนี้กลับมีผลกระทบต่อส่วนได้เสียของผู้อุทธรณ์โดยตรง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับเพิกถอนการพิจารณาการประทุษร้ายของคณะกรรมาธิการประจำคณะสัตวแพทย์ โดยลักษณะของข้อมูลข่าวสารเป็นการปรึกษาหารือของคณบดีคณะสัตวแพทย์ต่อที่ประชุม และมีกรรมการหลายคนแสดงความคิดเห็นเพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาต่อคณบดี ซึ่งภายหลังการประชุม ฝ่ายเลขานุการได้จัดทำเป็นบันทึกรายงานการประชุมเสนอให้ที่ประชุมทราบและรับรองรายงานการประชุมดังกล่าวในการประชุมครั้งถัดมา โดยผู้อุทธรณ์ได้รับทราบแล้วในฐานะที่เป็นกรรมการประจำคณะด้วย เมื่อพิจารณาเพิกถอนการพิจารณาการประทุษร้ายประกอบกับรายงานการประชุมดังกล่าว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารในเพิกถอนการพิจารณา มีลักษณะเป็นความเห็นภายในของหน่วยงานตามนัยมาตรา 15 แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และมีใช่เป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นสาระสำคัญสำหรับผู้อุทธรณ์ การที่ผู้อุทธรณ์ได้รับรายงานการประชุม ซึ่งได้รับรองอย่างเป็นทางการ จึงเป็นการได้ข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอต่อการคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์แล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์ และให้ยกคำอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเพิกถอนการพิจารณาการประทุษร้ายของคณะกรรมาธิการประจำคณะสัตวแพทย์

19 กันยายน 2546

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิตชอบ : สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัยของผู้อุทธรณ์ ในส่วนของบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลและพยานหลักฐานอื่นๆ

เหตุผลในการปฏิเสธ

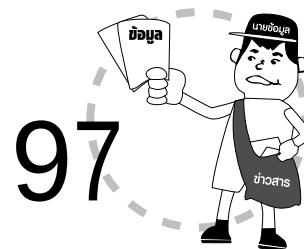
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยอาจทำให้พยานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับความไม่ปลอดภัยได้ และผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานก็ไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น อันเป็นเอกสารที่มีลักษณะตามมาตรา 15 (4) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์เป็นที่ยุติ โดยผู้อุทธรณ์ได้รับการลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงไม่สามารถให้ผู้อื่นให้โทษบุคคลใดได้อีกต่อไป ประกอบกับไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมซ้ำพยาน หรือก่อให้เกิดปัญหาอุปสรรคต่อการสอบสวน หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มติให้เปิดเผยรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล และพยานหลักฐานต่าง ๆ ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : กระทรวงยุติธรรม

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของกระทรวงยุติธรรมจำนวน 24 รายการ

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า คำสั่งกระทรวงยุติธรรมที่แต่งตั้งรองปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นความเห็นภายในของหน่วยงาน และสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่มีผู้ร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ประพฤติมิชอบถือเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนทางวินัยซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า บันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงยุติธรรม เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของกระทรวงยุติธรรม ซึ่งปัจจุบันเป็นข้อมูลข่าวสารที่รวมอยู่ในสำนวนการสอบสวนทางวินัย และอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนทางวินัยของกระทรวงยุติธรรม หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยต่อไปได้ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายของกระทรวงยุติธรรมเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิตชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยของผู้อุทธรณ์ เพื่อใช้ประกอบหลักฐานในการร้องทุกข์คำสั่งให้ออกจากราชการ

เหตุผลในการปฏิเสธ

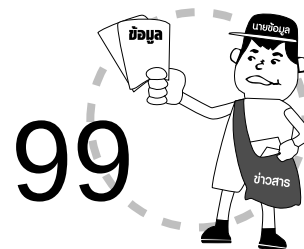
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า บันทึกรับความเห็นของฝ่ายวินัยและนิติการ และอธิการบดี และเหตุผลในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริง เป็นเอกสารความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา 15 (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า สรุปรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนทั้งหมด ปรากฏว่าการสอบสวนได้ยุติลงแล้ว ไม่ปรากฏว่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ส่วนบันทึกความเห็นของฝ่ายวินัยและนิติการและอธิการบดี แม้จะเป็นความเห็นและคำแนะนำภายในหน่วยงาน แต่ก็เป็นสารสนเทศตามหลักการและเหตุผลในทางกฎหมาย สำหรับเหตุผลของคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อเท็จจริงที่เป็นมูลให้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนซึ่งมีผลกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ขอให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าเรียกรับเงินจากผู้ต้องขังจำนวน 5,000 บาท เพื่อแลกกับการยินยอมให้ผู้ต้องขังได้รับประทานอาหารและเครื่องดื่มที่ปรารถนาของผู้ต้องขังจัดหามาให้ผู้ต้องขังรับประทานในห้องคุมขังบริเวณศาลอาญากรุงเทพใต้

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงที่อยู่ในความครอบครองของกระทรวงยุติธรรม (สำนักงานกิจการยุติธรรม) นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในสำนวนการสอบสวนทางวินัย ซึ่งปัจจุบันยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปประเด็นข้อกล่าวหาจากคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยของกระทรวงยุติธรรม และผู้อุทธรณ์ยังได้รับทราบสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของกรมราชทัณฑ์ซึ่งเป็นการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีข้อกล่าวหาเดียวกันกับของกระทรวงยุติธรรมแล้ว กล่าวได้ว่าผู้อุทธรณ์ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเพียงพอที่จะใช้ในการต่อสู้ในกระบวนการสอบสวนทางวินัยแล้ว และสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนหาข้อเท็จจริงและแสวงหาพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหาเพื่อดำเนินการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงกับผู้อุทธรณ์ เมื่อการสอบสวนทางวินัยยังไม่เป็นที่ยุติ หากให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานกิจการยุติธรรม และการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งมีข้อเท็จจริงน่าเชื่อได้ว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานได้ ดังนั้นเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ได้เสียของผู้กล่าวหาประกอบกันแล้ว เห็นว่า การที่สำนักงานกิจการยุติธรรมมีคำสั่งมิให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของสำนักงานกิจการยุติธรรมตามคำขอของผู้อุทธรณ์นั้นชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

5 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนที่เกี่ยวข้องกับ ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

สาเหตุที่อุทธรณ์

อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขอให้เปิดเผยเอกสารการสอบสวนทุกกรณีที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า อาจรูล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประเด็นให้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์กรณีนี้ คือ บันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลที่อยู่ในสำนวนการสอบสวน 3 สำนวน คือ สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อหาผู้รับผิดชอบทางแพ่ง สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงในทางลับ และสำนวนการสอบสวนทางวินัย และเห็นว่า บันทึกถ้อยคำพยานในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อหาผู้รับผิดชอบทางแพ่งนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่าไม่มีเจ้าหน้าที่ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานีคนใดต้องรับผิดชอบละเมิด ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จึงมิได้กระทบต่อสิทธิหรือส่วนได้เสียของผู้อุทธรณ์โดยตรง **จึงเห็นว่าไม่สมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้แก่ผู้อุทธรณ์**

สำหรับบันทึกถ้อยคำพยานในสำนวนสอบสวนข้อเท็จจริงทางลับเห็นว่า การสอบสวนทางลับเป็นการแสวงหาเบาะแสและข้อเท็จจริงเพื่อชี้มูลความผิดเบื้องต้นก่อนที่จะดำเนินการสอบสวนทางวินัยต่อไป การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนดังกล่าวอาจทำให้ผู้อุทธรณ์รู้แหล่งที่มาของเบาะแสข้อมูลได้ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเป็นเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน และการปราบปราม จึงเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนนี้ไม่สมควรเปิดเผย สำหรับบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลในสำนวนการสอบสวนทางวินัย มีข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าสำนวนการสอบสวนดังกล่าวยังไม่เป็นที่ยุติ หากให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเพียงพอที่จะใช้ในการต่อสู้ในกระบวนการสอบสวนทางวินัยแล้ว นอกจากนี้มีข้อเท็จจริงน่าเชื่อได้ว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานได้

ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ได้เสียของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การที่กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีคำสั่งมิให้เปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานในสำนวนการสอบสวนทั้ง 3 กรณีที่อยู่ในความครอบครองของกรม พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนตามคำขอของผู้อุทธรณ์นั้น ชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

18 พฤศจิกายน 2546

**เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ
บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับรายงานการสอบทางวินัย**

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารลับซึ่งไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

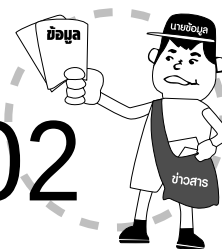
การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วย รายงานผลการสอบสวนทางวินัยและบันทึกคำให้การพยานบุคคล ในส่วนของรายงานผลการสอบสวนทางวินัยนั้น เมื่อการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ควรมีสติที่จะได้รับรู้รายละเอียดในสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย อีกทั้งผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องในกรณีนี้โดยตรงและต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการปกป้องรักษาสิทธิของตน แต่ในรายงานการสอบสวนดังกล่าวมีเพียงข้อความบางส่วนและเป็นส่วนน้อยเท่านั้นที่การเปิดเผยอาจทำให้เกิดผลกระทบตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง(4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540 จึงอาจให้มีการปกปิดข้อความนั้นได้

สำหรับบันทึกคำให้การของพยานบุคคลแต่ละคน ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ข้อความในบันทึกคำให้การทั้งหมดหากถูกเปิดเผย อาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้การเป็นพยานได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยรายงานการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ลบ หรือตัดทอน หรือทำด้วยประการใดมิให้ล่วงรู้ถึงบุคคลผู้ให้การเป็นพยานได้ ส่วนบันทึกคำให้การของพยานบุคคลแต่ละคนมิให้เปิดเผย

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใน
สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องความเป็นธรรมให้กับเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ
เยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่อาจรุกรานสิทธิ
ส่วนบุคคลของผู้อื่น

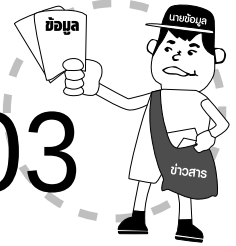
การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า หนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมให้แก่เด็กและเยาวชน
และบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลที่อยู่ในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง ปรากฏว่ากรมพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชนได้เปิดเผยหนังสือร้องเรียนดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วโดยปกปิดเฉพาะชื่อของผู้ร้องเรียนไว้เพื่อ
คุ้มครองความปลอดภัยและประโยชน์ได้เสียของผู้ร้องเรียน ดังนั้นผู้อุทธรณ์จึงได้ข้อมูลข่าวสารตามคำขอที่เป็น
สาระสำคัญเพียงพอแก่การใช้สิทธิปกป้องคุ้มครองประโยชน์ได้เสียของตนแล้ว

สำหรับบันทึกถ้อยคำพยานในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงนั้น เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกิด
จากการดำเนินการสืบสวนในทางลับเพื่อการแสวงหาเบาะแสและข้อเท็จจริงเบื้องต้นก่อนที่จะดำเนินการสอบสวน
ทางวินัย ดังนั้นการเปิดเผยสำนวนการสอบสวนดังกล่าวอาจทำให้ผู้อุทธรณ์รู้แหล่งที่มาของข้อมูล ซึ่งอาจทำให้
การดำเนินการสอบสวนทางวินัยไม่บรรลุผล และพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำเป็นเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งการเปิดเผยสำนวนการสอบสวนดังกล่าวอาจก่อให้เกิด
ความไม่ปลอดภัยต่อพยานบุคคลดังกล่าวได้ จึงเห็นว่าบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลที่อยู่ในสำนวนการสอบสวน
ดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สมควรเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 เกี่ยวกับบันทึกคำให้การพยานบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลองใหม่ (พระเอิบดิลกราษฎร์บำรุง) จังหวัดนครปฐม มีหนังสือถึงสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม (ปัจจุบันคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม กรณีมีผู้ร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมการบริหารโรงเรียนไม่เหมาะสม

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยไม่อ้างเหตุผลใดๆ

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า บันทึกคำให้การของพยานบุคคลทั้ง 26 คน ผู้ให้การแต่ละคนได้ให้การตามประเด็นที่มีการร้องเรียนตามความคิดเห็นส่วนตัวและข้อเท็จจริงที่แต่ละคนได้ประสบ นอกจากนั้นผู้ให้การแต่ละคนได้เสนอวิธีแก้ปัญหามีการร้องเรียน ซึ่งการเปิดเผยบันทึกคำให้การของพยานทั้ง 26 คน ไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยแก่บุคคลใด ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 อย่างไรก็ดีตาม เพื่อเป็นการคุ้มครองบุคคลผู้ให้ถ้อยคำในฐานะพยานมิให้ได้รับความเสียหายใดๆ จึงเห็นควรให้ลบ หรือตัดทอนข้อความ เพื่อมิให้รู้ตัวบุคคลผู้ให้การเป็นพยาน

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยไม่ให้ลบชื่อ ที่อยู่ อาชีพ และตำแหน่งของผู้ให้การเป็นพยาน

ภาคผนวก

1. มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2543 รายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ประจำปี พ.ศ.2542
2. รายงานสรุปการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540 ประจำปี พ.ศ.2542

ที่ นร ๐๒๐๕/๑๖๘๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กท ๑๐๓๐๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

เรื่อง รายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

เรียน รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์) ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อ้างถึง หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๓๑๑/๔๔ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงบประมาณ คำนวณมาก ที่ นร ๐๔๐๓/๗๔๒๒ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๓

๒. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. คำนวณมาก ที่ นร ๐๗๐๓/๑๒๒ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๓

ตามที่ได้ขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๒ และพิจารณาให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามแนวทางข้อเสนอของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ รวม ๕ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงบประมาณ และสำนักงาน ก.พ. ได้เสนอความเห็นมา เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วยความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ลงมติทราบรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๒ และเห็นชอบให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามแนวทางข้อเสนอของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ทั้ง ๕ ข้อ โดยในข้อ ๒ ให้ตัดข้อความว่า “ตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ให้ความเห็นชอบ” ออก

จึงเรียนยืนยันมา ได้แจ้งให้กระทรวง ทบวง กรม ทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิษณุ เครืองาม)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารการประชุมคณะรัฐมนตรี

โทร. ๒๕๐๐๓๔๑

โทรสาร ๒๕๑๐๖๒๗

รายงานสรุป

การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๒

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามมาตรา ๒๘ ในการสอดส่องดูแลให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ การเสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและการออกกฎกระทรวง หรือ กฎระเบียบของคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติฯ การพิจารณาให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนของบุคคลกรณีกล่าวโทษหน่วยงานของรัฐว่าไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ และการพิจารณาส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขา โดยให้คณะกรรมการฯ จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการจึงได้จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อรายงานให้คณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ ดังนี้

๑. การดำเนินงานของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งมีหน้าที่สำคัญตามมาตรา ๒๘ ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ หลายประการ ได้ปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ พิจารณาเรื่องร้องเรียน และการเสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและการออกกฎกระทรวง รวมตลอดถึงการสอดส่องดูแลให้หน่วยงานของรัฐ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ อย่างจริงจัง ทั้งนี้ การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติฯ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยหน่วยงานของรัฐ มีจุดเริ่มต้นที่สำคัญจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๑ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐในระดับกระทรวง ทบวง กรม ถือเป็นนโยบายสำคัญในปีงบประมาณ ๒๕๔๒-๒๕๔๓ ที่จะต้องเร่งรัดการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดผลอย่างจริงจัง โดยจะต้องจัดให้มีโครงการประชุม สัมมนา หรือฝึกอบรม เพื่อให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานมีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการให้แต่งตั้งผู้รับผิดชอบการปฏิบัติในหน่วยงานให้ชัดเจน และเร่งรัดพัฒนาให้บริการด้านข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานให้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของประชาชน มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวได้ส่งผลให้หน่วยงานของรัฐเร่งสร้างความรู้ความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานอย่างกว้างขวางเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิบัติโดยครบถ้วน ถูกต้องตามกฎหมาย การดำเนินงานในปี ๒๕๔๒ ในภาพรวมจึงถือเป็นปีแห่งการขยายฐานการรับรู้กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการทั้งในภาครัฐและประชาชน ซึ่งสามารถสรุปผลการดำเนินงานได้ดังนี้

๑.๑ การกำหนดแนวทางในการดำเนินการสำหรับหน่วยงานของรัฐ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

จากการติดตามผลการดำเนินงานตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๑ และการดำเนินงานทั่วไปในภาพรวมแล้ว พบว่าภายหลังที่มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารออกไปแล้ว หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหลายแห่งมิได้เร่งรัดดำเนินการตามคำวินิจฉัยในเวลาอันควร และยังมีปัญหา

กรณีหน่วยงานของรัฐบางแห่งมิได้เร่งรัดดำเนินการตามความเห็นของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และการให้ข้อเท็จจริงแก่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อเสนอคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการประกอบการพิจารณาให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนหรือเสนอคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ สาขาต่างๆ ประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของหน่วยงานของรัฐ เป็นเหตุให้การบังคับใช้กฎหมายไม่บรรลุผลดีเท่าที่ควร ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อสิทธิการรับรู้ข่าวสารของประชาชน ที่ถือเป็นหัวใจสำคัญของการรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้ เพื่อเป็นการป้องกันรักษาสิทธิของประชาชนไม่ให้ถูกระทบ และให้หน่วยงานต่างๆ ได้ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติเป็นแบบแผนเดียวกัน คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการสำหรับหน่วยงานของรัฐเพื่อถือปฏิบัติในเรื่องดังกล่าว นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ เห็นชอบเพื่อให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติดังนี้

(๑) เมื่อคณะกรรมการซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๒๘ ได้สอดส่องดูแล พบปัญหาในทางปฏิบัติ และให้คำปรึกษา แนะนำ หรือให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐแล้ว ต้องถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด โดยเร่งรัดดำเนินการเป็นกรณีด่วนที่สุด

(๒) เมื่อสำนักงานคณะกรรมการข้อมูล ข่าวสารของราชการ (สขร.) ขอความร่วมมือ ให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือ ในการเร่งรัดจัดส่งเอกสารหรือให้ข้อเท็จจริง

(๓) เมื่อมีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัย และแจ้งให้หน่วยงานของรัฐทราบแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามคำวินิจฉัยโดยเคร่งครัดภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับทราบ

(๔) หากหน่วยงานของรัฐมีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติตามความเห็นของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร หรือการให้ความร่วมมือกับสำนักงานฯ หรือ การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัย ให้แจ้งเหตุผลต่อสำนักงานฯโดยเร็ว หากไม่ปฏิบัติตามและไม่มีเหตุผลที่สมควรให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษทางวินัยทุกกรณี

๑.๒ การพิจารณาเรื่องร้องเรียน

มีเรื่องร้องเรียนมายังสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๒) รวม ๑๑๓ เรื่อง ยุติแล้ว ๘๐ เรื่อง อยู่ระหว่างการดำเนินการของสำนักงานฯ ๓๓ เรื่อง ทั้งนี้ เรื่องที่ร้องเรียนมักจะเป็นเรื่องที่มีปัญหาในการปฏิบัติ เช่น มีความไม่ชัดเจนในแนวทางปฏิบัติ ยากต่อการตัดสินใจของหน่วยงานของรัฐว่าจะจัดหาให้ประชาชนผู้ร้องขอได้อย่างไรหรือไม่ โดยเรื่องร้องเรียนทั้งหมดร้อยละ ๘๘ เป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับการที่หน่วยงานของรัฐไม่อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชน และการไม่จัดหาข้อมูลให้ตามที่ร้องขอ และร้อยละ ๑๒ เป็นการร้องขอความเป็นธรรม ซึ่งเป็นการร้องเรียนที่ไม่เข้าข่ายของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

หน่วยงานของรัฐที่ถูกร้องเรียนมากที่สุด สามอันดับแรก คือ หน่วยงานราชการในส่วนภูมิภาคจำนวนร้อยละ ๒๔ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานสังกัดกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงศึกษาธิการ รองลงมาได้แก่หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นจำนวนร้อยละ ๑๗ ซึ่งได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล และสุขาภิบาล และทบวงมหาวิทยาลัยจำนวนร้อยละ ๑๗

๑.๓ การตราพระราชกฤษฎีกาและการออกกฎกระทรวง ในปี พ.ศ.๒๕๔๒ คณะกรรมการฯ ได้ออกประกาศระเบียบและกฎกระทรวงตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ จำนวน ๔ ฉบับ คือ

(๑) กฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อกำหนดระดับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๒๐(๒) ซึ่งจะทำให้เกิดความชัดเจนในเรื่องของผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕

(๒) ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร เรื่อง การเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือ ขอสำเนาที่มีค่าธรรมเนียมของข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามที่กำหนดในมาตรา ๔ วรรคสาม เพื่อให้การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวเป็นไปด้วยความเหมาะสมและเป็นแนวทางเดียวกัน

(๓) ระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๓๔

(๔) ร่างระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. (อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการฯ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบต่อไป) ระเบียบดังกล่าว จะช่วยให้การพิจารณาคัดสินใจของหน่วยงานของรัฐในการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนทำได้โดยมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและง่ายต่อการตัดสินใจมากขึ้น ตามมาตรา ๑๖

๒. การดำเนินงานคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๒.๑ คณะกรรมการวินิจฉัยซึ่งแต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรีมีทั้งหมดจำนวน ๕ คณะ ได้แก่ คณะกรรมการวินิจฉัย ด้านต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ คณะกรรมการวินิจฉัย ด้านเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ คณะกรรมการวินิจฉัย ด้านสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย คณะกรรมการวินิจฉัย ด้านการแพทย์และสาธารณสุข และคณะกรรมการวินิจฉัย ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร แต่ในทางปฏิบัติมีเพียง ๒ คณะที่มีเรื่องอุทธรณ์นำเสนอเพื่อวินิจฉัย คือ คณะกรรมการวินิจฉัย สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินฯ และคณะกรรมการวินิจฉัย สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ และเนื่องจากการพิจารณาเพื่อวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์แต่ละเรื่องมีข้อมูลจำนวนมากตลอดจนต้องรับฟังข้อเท็จจริงจากผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย ทำให้คณะกรรมการวินิจฉัย ต้องมีภารกิจในการพิจารณามาก ดังนั้นคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เพิ่มเติมจำนวน ๔ คน และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ เพิ่มเติมจำนวน ๔ คน โดยคณะกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมนี้ได้คัดเลือกจากคณะกรรมการวินิจฉัยฯ อีก ๓ สาขา ที่ยังมีภารกิจไม่มากนัก ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๒ ทั้งนี้มีเรื่องอุทธรณ์มายังสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร (ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๒) รวม ๗๘ เรื่อง ในจำนวนนี้ จำนวนร้อยละ ๔๐ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน และจำนวนร้อยละ ๑๐ เป็นเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจ หน่วยงานของรัฐที่ถูกอุทธรณ์มากที่สุดสามอันดับแรก คือ หน่วยงานในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี จำนวนร้อยละ ๒๔ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รองลงมาคือหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน

ร้อยละ ๒๐ และหน่วยงานอิสระ จำนวนร้อยละ ๒๐ ได้แก่ ธนาคารแห่งประเทศไทย องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน

๒.๒ เรื่องอุทธรณ์ทั้งหมดจำนวน ๗๔ เรื่องได้มีการนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้วจำนวน ๕๗ เรื่อง แยกเป็นเรื่อง que เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินฯ จำนวน ๔๕ เรื่อง และคณะกรรมการวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จำนวน ๔ เรื่อง โดยเรื่องอุทธรณ์ที่นำเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ นี้ จำนวนร้อยละ ๕๖ เป็นการอุทธรณ์เกี่ยวกับการขอข้อมูลผลการสอบสวนทางวินัย ร้อยละ ๒๓ เป็นการขอข้อมูลในเรื่องที่อยู่ในความสนใจของประชาชนในขณะนั้นๆ เช่น ผลการสอบสวนการทุจริตในการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข การประมูลซื้อขายสินทรัพย์ของ ปรส. เป็นต้น และร้อยละ ๒๑ เป็นการขอข้อมูลอื่นๆ เช่น สัญญาสัมปทาน และรายงานการประชุม ฯลฯ โดยเรื่องอุทธรณ์ที่เข้าสู่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ทั้ง ๕๗ เรื่อง คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยแล้ว ๓๔ เรื่อง มีมติยุติเรื่อง ๖ เรื่อง เนื่องจากผู้ร้องได้ขอลถอนเรื่องหรือนำเรื่องส่งฟ้องศาลแล้ว และอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ จำนวน ๑๓ เรื่อง สำหรับเรื่องอุทธรณ์อีกจำนวน ๒๑ เรื่อง ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการเกี่ยวกับเอกสาร และการเตรียมข้อเท็จจริงต่างๆ ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการก่อนนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

๒.๓ กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรีได้ปฏิบัติงานด้วยความเสียสละ ตั้งใจเป็นอย่างยิ่ง แม้จะไม่ได้รับค่าตอบแทนหรือได้รับค่าตอบแทนเป็นค่าเบี้ยประชุมในอัตราที่ต่ำเมื่อเทียบกับความรับผิดชอบก็ตาม เพราะการพิจารณาวินิจฉัยต้องดำเนินการโดยบุคคลที่มีความรู้ความสามารถสูง และต้องทำด้วยความระมัดระวังเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่เป็นเสมือนองค์กรตุลาการ คำวินิจฉัยมีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ได้เสียของบุคคลต่างๆ มาก

๒.๔ ผลการวินิจฉัย เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ที่เน้น “การเปิดเผยเป็นหลักปกปิดเป็นข้อยกเว้น” ตลอดจนวิสัยทัศน์ของรัฐบาลที่ว่า “รัฐรู้อะไร ประชาชนรู้สิ่งนั้น” เป็นอย่างดี กล่าวคือ เรื่องอุทธรณ์ที่มีคำวินิจฉัยแล้วจำนวน ๓๔ เรื่อง ได้มีขัวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่มีผู้ร้องอุทธรณ์จำนวน ๓๔ เรื่อง คิดเป็นประมาณร้อยละ ๙๐ ของเรื่องที่มีคำวินิจฉัยแล้วทั้งหมด เนื่องจากเหตุผลการปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานของรัฐส่วนใหญ่ เป็นการปฏิเสธที่ไม่เข้าลักษณะของข้อยกเว้นของกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ และในบางครั้งคณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วพบว่า เหตุผลของหน่วยงานของรัฐที่ว่า การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายต่อบุคคลอื่นหรือประเทศชาติโดยส่วนรวมนั้นไม่มีเหตุผลที่น่าเชื่อถือ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากหน่วยงานของรัฐยังไม่เข้าใจกฎหมายข้อมูลข่าวสาร อย่างชัดเจนเพียงพอ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ยังอาจยึดติดกับความคิดเดิมๆ ที่ว่าข้อมูลข่าวสารของราชการไม่จำเป็นต้องให้ประชาชนได้รู้ หรือการเปิดเผยข้อมูลจะเป็นความเสี่ยงต่อตำแหน่งหน้าที่การงานของตน

๒.๕ ในการดำเนินงานของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่ผ่านมา มีกรณีศึกษาที่สำคัญที่เป็นเรื่องที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ และเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของประชาชนอย่างมาก ๓ กรณี ดังนี้

กรณีที่ ๑ กรณีอุทธรณ์ของผู้ปกครองที่ขอให้เปิดเผยคะแนนและกระดาษคำตอบของนักเรียนที่สอบเข้าโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กรณีนี้ข้อมูลที่ขอให้เปิดเผยเป็นเรื่องที่สถาบันการศึกษาต่างๆ ไม่เคยมีการเปิดเผยมาก่อน และคณะกรรมการได้มีคำวินิจฉัยให้โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้ปกครองนักเรียนตามที่ร้องขอ ซึ่งในการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัย นั้น โรงเรียนสาธิตฯ ได้พยายามตีความมติของคณะกรรมการวินิจฉัย จึงเปิดเผยข้อมูลในลักษณะที่จำกัดและสร้างเงื่อนไข จนเป็นเหตุให้มีการร้องเรียนเพิ่มเติมเข้ามาสู่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารและคณะกรรมการวินิจฉัย อีกโดยไม่จำเป็น กรณีดังกล่าวสะท้อนให้เห็นปัญหา ๒ ประการ คือ

(๑) หน่วยงานของรัฐยังไม่พร้อมที่จะให้มีการเปิดเผยข้อมูลต่อประชาชน ซึ่งเป็นสิทธิ และเจตนารมณ์ตามรัฐธรรมนูญ กรณีนี้จึงเป็นบทเรียนสำคัญของการทำงานของหน่วยงานของรัฐที่จะต้องเรียนรู้การปฏิบัติงานตามข้อบัญญัติของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการให้ถูกต้องครบถ้วนและต้องตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินงานที่ต้องเป็นไปอย่างโปร่งใสพร้อมที่จะให้ประชาชนตรวจสอบได้ตลอดเวลา

(๒) เนื่องจากมติของคณะกรรมการวินิจฉัย ในเรื่องดังกล่าว จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงแนวทางปฏิบัติงานและบรรทัดฐานในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลคะแนนและกระดาษคำตอบการสอบแข่งขันของสถาบันการศึกษานั้นๆ ในอนาคต ดังนั้น การพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัย จึงจำเป็นที่จะต้องมีการละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอ เพื่อให้สามารถพิจารณาและมีข้อวินิจฉัยที่ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติ

กรณีที่ ๒ กรณีเปิดเผยข้อมูลการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ป.ป.ป.) เกี่ยวกับการทุจริตการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ในกระทรวงสาธารณสุข มติของคณะกรรมการวินิจฉัย กำหนดให้ ป.ป.ป.เปิดเผยข้อมูลแก่ผู้ขอทั้งหมดนั้น ได้มีคำวินิจฉัยชี้แจงถึงความเหมาะสมและผลกระทบที่มีต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องมาก โดยเฉพาะพยานบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้กล่าวอ้างถึงในผลการสอบสวน รวมทั้งความขัดแย้งระหว่างกฎหมาย ๒ ฉบับ คือ กฎหมายของ ป.ป.ป. และกฎหมายข้อมูลข่าวสารปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้น มีประเด็นที่ต้องพิจารณาเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าวขึ้นอีกในอนาคต กล่าวคือ

(๑) สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ต้องมีการประสานและหารือกันอย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับลักษณะของข้อมูลและผลกระทบของการเปิดเผยข้อมูล เพื่อสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ จะได้ประมวลข้อเท็จจริงและความเห็นเสนอคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาได้อย่างรอบด้านและครบถ้วน

(๒) การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต้องมีรายละเอียดและขั้นตอนที่ชัดเจนมากขึ้น เพื่อให้คณะกรรมการสามารถพิจารณาเรื่องได้รอบคอบและถี่ถ้วน โดยเฉพาะในส่วนของคุณลักษณะประกอบพิจารณาจำเป็นต้องมีมากพอ และมีกระบวนการพิจารณาเรื่องที่จะมีผลกระทบต่อบุคคลอื่นอย่างชัดเจนเพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น

กรณีที่ ๓ กรณีการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาสัญญาซื้อขายสินค้าเชื้อเพลิงที่ทำขึ้นระหว่างองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) กับบริษัท โกลด์แมนซาคส์(เอเชีย) จำกัด ตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ แต่ ปรส. ยังคงมิได้ดำเนินการ

เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยอ้างถึงสัญญาที่ทำไว้กับบริษัท โกลด์แมนซาคส์(เอเชีย) จำกัด ว่าการเปิดเผยจะต้องได้รับความยินยอมจากคู่สัญญาก่อน ในกรณีนี้จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาดำเนินการต่อไป คือ

(๑) การหามาตรการในการบังคับการให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

(๒) การให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาทบทวนแนวทางการจัดทำสัญญาต่างๆ เพื่อให้สามารถเปิดเผยให้สาธารณชนทราบเป็นการแสดงถึงประสิทธิภาพและความโปร่งใสของการดำเนินการ

(๓) ระบบข้อมูลและการวิเคราะห์ของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ต้องละเอียดรอบคอบถูกต้อง และมีความชัดเจนเพียงพอสำหรับประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ดังนั้นการพัฒนาเจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ ให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการจึงเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้มีความสามารถที่จะสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการวินิจฉัย ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓. การดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร ภายใต้ แนวนโยบายของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

๓.๑ การสัมมนาและฝึกอบรม สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้มีการประสานกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในภาครัฐและเอกชนเพื่อจัดให้มีโครงการสัมมนาและฝึกอบรมเพื่อเผยแพร่ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ โดยจัดให้มีการดำเนินการในโครงการต่างๆ คือ โครงการประชุมชี้แจงการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ ต่อผู้นำท้องถิ่น โครงการสัมมนาบุคลากรในหน่วยงานของรัฐ โครงการฝึกอบรมนิติกรประจำหน่วยงานของรัฐ โครงการสัมมนาในส่วนภูมิภาคสำหรับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติ และโครงการพัฒนาบุคลากรของสำนักงาน นอกจากนี้ยังจัดหาวิทยากรไปบรรยายให้ความรู้แก่หน่วยงานของรัฐที่ขอความร่วมมือมาด้วย

๓.๒ การประชาสัมพันธ์ ได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ประชาชนมองเห็นประโยชน์ของกฎหมายส่งเสริมให้ประชาชนใช้สิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่กำหนดในกฎหมายโดยสื่อมวลชนทุกแขนง ทั้งทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ การจัดทำจดหมายข่าว แผ่นพับ โปสเตอร์และสติ๊กเกอร์แจกจ่ายประชาสัมพันธ์เป็นการทั่วไป

นอกจากนี้ ยังได้ร่วมมือกับองค์กรพัฒนาเอกชนต่างๆ เช่น สมาคมส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชน คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย และกลุ่มสมาคม ชมรมอาชีพต่างๆ ซึ่งเป็นองค์กรที่สามารถเชื่อมโยงไปสู่การใช้สิทธิของประชาชนได้ โดยได้มีการร่วมกันจัดสัมมนา อภิปรายและแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างกัน อันเป็นช่องทางที่สำคัญของทางหนึ่งในการสร้างเครือข่ายประชาสัมพันธ์สู่ภาคประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๓ การปฏิบัติงานด้านวิชาการ มีการดำเนินการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและการปฏิบัติตามกฎหมายฯ อย่างต่อเนื่อง เช่น การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม ตามพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้มีแนวทางการดำเนินงาน การบริหารหลักสูตรเนื้อหา และวิธีการนำเสนอในการฝึกอบรมที่เป็นมาตรฐานสามารถขยายผลในการให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง การศึกษาและจัดทำร่างกฎหมายที่ต้องออกตามพระราชบัญญัติฯ และ การส่งกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เข้าร่วม

ประชุมสัมมนานานาชาติในต่างประเทศ เป็นต้น

๓.๔ การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร ในปี ๒๕๔๑ ได้ว่าจ้างศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) จัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศปี ๒๕๔๒-๒๕๔๔ เพื่อสร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศพื้นฐานให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารให้สามารถให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้การดำเนินการตามแผนแม่บทที่วางไว้เป็นรูปธรรมมากขึ้น ในปี ๒๕๔๒ จึงได้ว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษามาดูแบบระบบ Website ระบบ Internet และ E-mail ระบบบริหารงานเอกสารด้วยคอมพิวเตอร์ และระบบประชาสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายการสอบถามข้อมูลทางโทรศัพท์อัตโนมัติ ซึ่งจะเริ่มนำมาใช้ได้ ในต้นปี ๒๕๔๓ ซึ่งจะทำให้การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการของบุคคลทั่วไปทำได้สะดวกรวดเร็วมากขึ้น

๓.๕ การติดตามผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของหน่วยงานของรัฐ

จากการได้ติดตามผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ของหน่วยงานของรัฐ ในปี ๒๕๔๒ ปรากฏว่ามีหน่วยงานในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และรัฐวิสาหกิจได้รายงานผลการปฏิบัติตามยังสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการแล้วจำนวน ๒๔๗ หน่วยงาน หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๓๔ ของจำนวนหน่วยงานในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและรัฐวิสาหกิจซึ่งมีทั้งสิ้นรวม ๑,๑๗๒ แห่ง ซึ่งยังมีได้รวมหน่วยงานในส่วนท้องถิ่นอีก ๗,๖๐๓ แห่ง ที่ยังไม่มีรายงานผลความคืบหน้าของการดำเนินงานมาให้ทราบแต่อย่างใด โดยที่การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หน่วยงานของรัฐมีความสำคัญอย่างยิ่งในการให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน ทั้งในด้านของการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและเป็นการรับรองสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารราชการของประชาชน เฉพาะอย่างยิ่งเป็นการตอบสนองเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ ที่สนับสนุนให้ประชาชนสามารถใช้สิทธิทางการเมืองในการแสดงความคิดเห็นต่อนโยบายและการดำเนินงานของรัฐ นอกจากนี้ยังเป็นกลไกสำคัญที่จะนำไปสู่กระบวนการสร้างความโปร่งใสของรัฐและนโยบายปฏิรูปการเมือง คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงได้นำเสนอแนวทางและวิธีการติดตามประเมินผลและการกำหนดให้มีองค์กรช่วยสนับสนุนการติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ ต่อคณะรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ เห็นชอบตามที่เสนอโดยให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ให้กระทรวง ทบวง กรม มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติและรายงานโดยคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการปีละ ๒ ครั้ง ภายในเดือนเมษายนและตุลาคมของทุกปี

(๒) ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นหน่วยงานหลักในการเร่งรัดและติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ ของหน่วยงานของรัฐ โดยให้กำหนดเป็นประเด็นการตรวจราชการในแผนการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี

(๓) ให้กระทรวง ทบวง กรม ถือเป็นนโยบายสำคัญในการเร่งรัด และติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ ของหน่วยงานในสังกัด โดยให้พิจารณามอบหมายผู้ตรวจราชการของส่วนราชการระดับกระทรวง และผู้ตรวจราชการของส่วนราชการระดับกรมเป็นผู้รับผิดชอบ

(๔) ให้ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง เป็นผู้รับผิดชอบการติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ ของหน่วยงานในราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

การติดตามและรายงานผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ดังกล่าว จะเป็น

มาตรการสำคัญในการติดตาม และกำกับให้หน่วยงานของรัฐตรวจสอบและเร่งรัดการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ของหน่วยงาน เพื่อให้เกิดผลในการปฏิบัติ เพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนตามกฎหมายเจตนารมณ์ของกฎหมาย ในการส่งเสริมสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรมในที่สุด

๔. ปัญหาในการปฏิบัติงาน

จากการรวบรวมประเด็นปัญหาข้อคำถาม ความเห็นของคณะกรรมการฯ และข้อคิดเห็นของนักวิชาการ รวมทั้งมุมมองของสื่อมวลชนที่สะท้อนออกมาในหน้าหนังสือพิมพ์หรือสื่อต่างๆ สรุปเป็นภาพรวมปัญหาการปฏิบัติงานในปี พ.ศ.๒๕๕๒ ได้ ดังนี้

๔.๑ ปัญหาการขาดความรู้ความเข้าใจในสาระสำคัญและแนวทางการใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติ

(๑) ในส่วนของประชาชน ประชาชนส่วนใหญ่ ยังคงขาดความรู้ในสาระสำคัญของกฎหมายและแนวทางปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ความเข้าใจในการใช้สิทธิและประโยชน์ของกฎหมาย ขั้นตอนการใช้สิทธิในการขอข้อมูลฯ ตลอดจนสิทธิของตนเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

(๒) ในส่วนของผู้บริหารในหน่วยงานของรัฐ ยังขาดความเข้าใจที่ชัดเจนในสาระสำคัญของกฎหมายและแนวทางปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาทางปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ

(๓) ในส่วนของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ มีปัญหาด้านทัศนคติที่ยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญ คิดว่าเป็นภาระไม่อยากจะปฏิบัติหรือให้บริการ บางกรณีขาดความเข้าใจ กลัวผลกระทบที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงหลีกเลี่ยงการปฏิบัติที่ถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมายรวมทั้งขาดทักษะในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะในเรื่องกระบวนการและวิธีการใช้ดุลพินิจตามกฎหมาย

๔.๒ ปัญหาการปฏิบัติในหน่วยงานของรัฐ

(๑) การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ เป็นภารกิจใหม่ที่หน่วยงานต้องปฏิบัติโดยมีข้อจำกัดในเรื่องบุคลากรและงบประมาณ จึงอาจจะคาดหวังเกี่ยวกับประสิทธิภาพของหน่วยงานในการปฏิบัติในระยะแรกได้ยาก

(๒) การมอบหมายเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในหลายหน่วยงานเป็นไปอย่างไม่เหมาะสม เช่น มอบให้บุคลากรที่ด้อยประสิทธิภาพ ขาดความรู้ ความเข้าใจหรือขาดความสนใจให้เป็นผู้ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติ ทำให้การดำเนินงานไม่บรรลุเจตนารมณ์ของกฎหมาย

(๓) การมอบหมายเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติมีความหลากหลาย เช่น การมอบหมายภารกิจแก่นิติกร เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ทำให้การปฏิบัติและการใช้ดุลพินิจมีพื้นฐานวิชาชีพที่ต่างกกันและไม่มีมาตรฐาน

๔.๓ ปัญหาการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

(๑) ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านธุรการ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาต่างๆ ยังมีอัตรากำลังบุคลากรน้อย ไม่เพียงพอในการปฏิบัติงานเฉพาะอย่างยิ่ง อัตรากำลังในฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ ที่ต้องใช้เวลาในการจัดเตรียมข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ต้องติดต่อประสานงาน

กับหน่วยงานของรัฐที่ถูกอุทธรณ์และผู้อุทธรณ์ รวมทั้งต้องจัดทำความเห็นทางวิชาการ ข้อกฎหมาย เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ส่งผลให้การพิจารณาวินิจฉัยในบางกรณีเป็นไปด้วยความล่าช้า ไม่สามารถตอบสนองความต้องการหรือความจำเป็นของผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องเรียนได้รวดเร็วเท่าที่ควร

(๒) ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ ยังเป็นไปในลักษณะเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ เช่น การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม การศึกษายกร่างประกาศกฎกระทรวง ที่จะต้องออกตามที่กฎหมายกำหนด แต่การศึกษาสาระสำคัญของกฎหมายในแง่มุมต่างๆ อย่างรอบด้าน การทำวิจัย การศึกษาระบบกฎหมายหรือแนวทางปฏิบัติเปรียบเทียบกับต่างประเทศ ในเรื่องสำคัญเฉพาะเรื่อง เช่น เรื่องการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ยังไม่ได้รับการหยิบยกขึ้นมาเป็นกรณีศึกษาอย่างจริงจัง ทั้งนี้ เนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องกำลังบุคลากรและข้อจำกัดเกี่ยวกับแวดวงนักวิชาการ นักกฎหมายมหาชนที่สนใจในเรื่องเฉพาะต่างๆ ยังมีน้อยและประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริงทางปฏิบัติที่เป็นเรื่องกระตุ้นให้ผู้เกี่ยวข้องให้ความสนใจยังมีน้อยไม่ชัดเจน

(๓) ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ความรู้ เนื่องจากจำนวนบุคลากรมีความจำกัดในการดำเนินงาน ทำให้การดำเนินงานยังไม่สามารถขยายหรือพัฒนาได้ในอัตราที่รวดเร็ว

(๔) ปัญหาการประสานงานหน่วยงานของรัฐที่มีจำนวนมากถึงประมาณ ๔,๗๘๕ แห่ง และมีลักษณะงานในความรับผิดชอบแตกต่างกันต้องประสานกับสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นหน่วยงานศูนย์กลางการปฏิบัติในทุกด้าน ระดับของหน่วยงานเป็นหน่วยงานระดับกอง มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ทั้งสำนักงานเพียง ๑๔ อัตรา อาจไม่เหมาะสม และไม่สอดคล้องกับปริมาณงาน

๕. การแก้ไขปัญหา และแนวทางดำเนินงานของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ในปี ๒๕๕๓

๕.๑ การเร่งส่งเสริมและพัฒนาด้านความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับสาระสำคัญ ประโยชน์และแนวทางการใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติฯ

(๑) การประสานให้หน่วยงานของรัฐจัดการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ ความเข้าใจ ปรับเปลี่ยนทัศนคติและทักษะ โดยเน้นสาระสำคัญในแต่ละกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน เช่น กลุ่มผู้บริหารงานในหน่วยงาน นิติกร เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติ และผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่น เฉพาะอย่างยิ่งควรกระตุ้นให้ผู้บริหารในทุกองค์กรให้ความสนใจและมีความรู้ในเรื่องพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ อย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะให้เกิดความรู้สึกว่าพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานและต่อประเทศชาติโดยรวม

(๒) การกำหนดนโยบายให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการประชาสัมพันธ์เปิดตัวในเนวราบมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนทั่วไปเข้าใจถึงสาระสำคัญจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ โดยการจัดทำหนังสือเผยแพร่อธิบายสาระสำคัญของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นเรื่องๆ ให้ประชาชนเข้าใจได้ง่าย

(๓) การดำเนินงานในการขยายฐานความรู้จะต้องมีการเพิ่มวิทยากรให้มากขึ้น โดยให้สำนักงาน

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ดำเนินการให้เกิดการขยายตัวของวิทยาการในองค์การทั่วไปอย่างกว้างขวางมากขึ้น และสร้างวิทยาการประจำหน่วยงานให้ได้

(๔) การให้ความสำคัญในการให้ความรู้และข้อมูลข่าวสารแก่สื่อมวลชนให้มากขึ้น โดยเฉพาะการดำเนินงานด้านประชาสัมพันธ์ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งแม้ว่าที่ผ่านมาจะมีปัญหาว่าเคยจัดสัมมนาแล้วแต่สื่อมวลชนไม่ค่อยให้ความสนใจมากนักก็จำเป็นต้องกระตุ้นต่อไป รวมทั้งจะได้ดำเนินการในแนวทางอื่นๆ ที่ทำได้ในส่วนของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร เช่น การให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนทุกครั้ง ผู้ให้สัมภาษณ์ต้องอธิบายเหตุผลตามกฎหมายประกอบด้วย ซึ่งจะเป็นการให้การศึกษาในทางอ้อมแก่สื่อมวลชนนั้นๆ การเน้นย้ำอย่างสม่ำเสมอจะช่วยกระตุ้นสื่อมวลชนได้ดี

(๕) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนเป็นเรื่องใหญ่และสำคัญ เพราะเป็นบันไดขั้นแรกของการเกิดประชาธิปไตยอย่างแท้จริง จึงน่าจะสอดแทรกความรู้เรื่องนี้ไปในหลักสูตรการพัฒนาของข้าราชการทุกระดับ เฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้บริหาร จำเป็นต้องเข้าใจการปฏิบัติงานในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐและสามารถบริหารหน่วยงานให้เป็นไปตามกฎหมายได้

๔.๒ ด้านการปรับปรุงระบบการดำเนินงานและการติดตามประเมินผลของหน่วยงานของรัฐ

(๑) ดำเนินการให้มีการปฏิรูประบบงานสารบรรณของหน่วยราชการต่างๆ ให้เป็นระบบและอ้างอิงทั่วถึงกันได้ทั่วประเทศให้เอื้อต่อการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ สำหรับในหน่วยงานแต่ละแห่งอาจจัดประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกันเพื่อคว่ำข้อมูลใดที่เจ้าหน้าที่สามารถเปิดเผยได้เลยโดยไม่ต้องขอความเห็นชอบ ข้อมูลประเภทไหน จำนวนเท่าใดที่ต้องเสนอผู้มีอำนาจในการพิจารณา ก่อนเปิดเผย ฯลฯ

(๒) ให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการจัดทำมาตรฐานคู่มือการปฏิบัติงาน เพื่อช่วยในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐและเป็นมาตรฐานแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน

(๓) ให้มีการกำหนดขั้นตอน วิธีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐทุกองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้การติดตามประเมินผลให้ประเมินผลทั้งจากภายในองค์กร และจากภายนอก เช่น ความเข้าใจและความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานตาม พ.ร.บ.ของเจ้าหน้าที่ตลอดจนความพึงพอใจหรือปัญหาในการให้บริการของประชาชน ฯลฯ และให้ทุกหน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติ จะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องทราบถึงข้อเท็จจริงการดำเนินการไปเป็นพื้นฐานในการปรับแก้ ปรับปรุงการปฏิบัติงานให้มุ่งไปสู่ความสำเร็จตามเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ดียิ่งขึ้นต่อไป

(๔) คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการจะต้องวางแผนทางพัฒนาระบบสอดส่อง ดูแล การออกตรวจและการรายงานการบริการ การเปิดเผยและการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐมายังคณะกรรมการให้ชัดเจน กำหนดแนวทางประสานงานกับผู้ตรวจราชการ และกำหนดให้ผู้ตรวจราชการให้ความร่วมมือในการสอดส่องดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย

๔.๓ ด้านการปรับปรุงและการพัฒนาการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จำเป็นต้องเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพสูงจึงจะสามารถปฏิบัติงานตอบสนองเจตนารมณ์ของกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพท่ามกลางปัญหาที่เกิดขึ้นจริง และปริมาณคุณภาพงานที่เพิ่มขึ้นควรได้รับการสนับสนุนงบประมาณและอัตรากำลังบุคลากรที่เหมาะสม รวมทั้งต้องมีการจัดทำแผนปฏิบัติงานด้านต่างๆ ของสำนักงานฯ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติงานและเป็นกรอบในการติดตามประเมินผลการทำงานด้วย ทั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการฯ จะต้องมีการรายงานความคืบหน้าของแต่ละแผนเป็นระยะๆ ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารทราบ เพื่อให้สามารถประเมินผลการดำเนินงาน

และสามารถให้ข้อเสนอแนะการปรับปรุงการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการปฏิบัติงาน

สำหรับในปี พ.ศ.๒๕๕๓ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้กำหนดทิศทางการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการให้มุ่งการ “พัฒนาศักยภาพองค์กร” ให้สามารถรองรับหรือสนองตอบต่อการดำเนินงานทุกด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการติดตามประเมินผลและการสนับสนุนการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ อย่างใกล้ชิดเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทุกระดับมีการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารราชการอย่างเป็นรูปธรรม

๖. ข้อเสนอเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

๖.๑ กำชับหน่วยงานของรัฐทุกแห่งให้เร่งรัดการปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายและการให้บริการข้อมูลข่าวสารของราชการต่อประชาชนตามแนวทางมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๑ โดยเคร่งครัด

๖.๒ เพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เป็นองค์กรที่สามารถปฏิบัติงานตอบสนองเจตนารมณ์ของกฎหมายได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในทุกๆ ด้านอย่างแท้จริง จึงขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาสนับสนุนงบประมาณ อัตราค่าจ้าง และการพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสม ตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ให้ความเห็นชอบ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการปฏิบัติงาน

๖.๓ ให้กรรมการผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้แทนโดยตำแหน่งถูกต้องตามกฎหมาย ปฏิบัติงานในฐานะกรรมการอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๒ ปี เพื่อให้การดำเนินงานในหน่วยงานของรัฐเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างจริงจัง

๖.๔ เพื่อให้การพัฒนางานข้อมูลข่าวสารดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ให้สำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยงานของรัฐทุกแห่ง พิจารณากำหนดแนวทางการพัฒนางานบริหารข้อมูลข่าวสารงานสารบรรณให้เป็นระบบและอ้างอิงทั่วถึงกันได้ทั่วประเทศ

๖.๕ ให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนวางระบบการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขั้น เลื่อนระดับเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปโดยให้คำนึงถึงการพัฒนาความรู้ และความสามารถด้านการบริหารงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนพิจารณาหลักเกณฑ์การสอบแข่งขันบุคคลเข้ารับราชการในตำแหน่งนิติกร ต้องผ่านการทดสอบความรู้วิชากฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ในฐานะเป็นวิชาบังคับควบคู่กับความรู้เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดินด้วย

๗. มติคณะรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ลงมติรับทราบรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒ และเห็นชอบให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามแนวทางข้อเสนอของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ทั้ง ๕ ข้อ (ข้อ ๖.๑-๖.๕) โดยในข้อ ๖ (ข้อ ๖.๒) ให้ตัดข้อความว่า “ตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ให้ความเห็นชอบ” ออก